

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 431 24 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1964 ΔΡ. 5

ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΚΑΙ ΑΘΗΝΑΙΕΣ

Η ζωή της Πρωτεύουσας σ' νέες σελίδες

ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟΝ ΠΑΝΑΜΑ

Φωτογραφικό ρεπορτάζ στη ζώνη της διώρυγας

ΦΡΑΝΣ ΝΟΥΓΙΕΝ

Συνδέστε κάθε όμορφη στιγμή κι' ακόμη περισ-
σότερο κάθε δημιουργική ήμερα, κάθε κοινωνική
συναναστροφή, μ' ένα σιγαρέττο ΠΑΛΛΑΣ

ΤΟ ΕΥΓΕΝΕΣΤΕΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΙΓΑΡΕΤΤΟ

ΠΡΟΤΟΝ ΤΗΣ ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ Γ. Α. ΚΕΡΑΝΗΣ Α.Ε.

ΤΟ ΧΡΩΜΑ ΤΟΥ ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΥ ΜΑΚΙΓΙΑΖ

"Tanagra"

Για κάθε σας βραδυνη κοσμική εμφάνισι
ή Germaine Monteil

προτείνει την γραμμή Tanagra

μέ τις εξής αποχρώσεις:

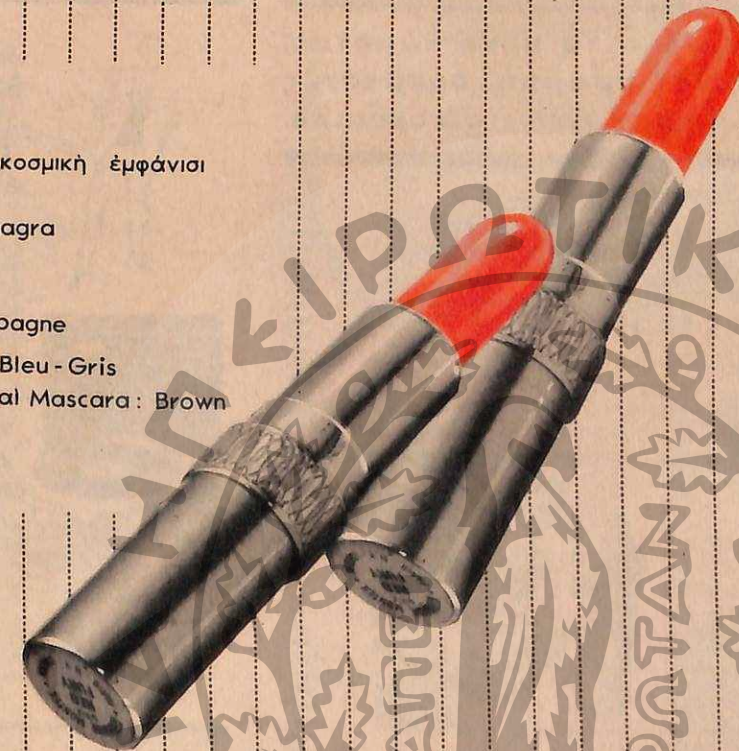
Fluid Make-up: Beige

Poudre: Camelia ή Champagne

Eyeshadow: Brun Dore ή Bleu-Gris

Eyeliner, Eyebrow Pencil και Mascara: Brown

Lipstick: Tanagra.

Germaine Monteil

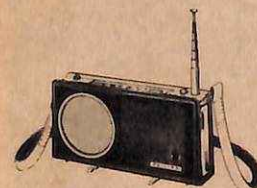
ΦΟΡΗΤΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ

με τρανζίστορες

ΦΙΛΙΠΣ

L3X14T

L2X15T

L1X16T

L4X20T

Λειτουργούν σε όλα τα μήκη κύματος, είναι μοντέρνα σε γραμμή, θαυμαστής απόδοσής, και προπάντων οικονομικά.

και για σάς...

EL 3541

Οικογενειακό μοντέλο, 4 μαγν. έγγραφών, απαραίτητο στο σημερινό μοντέρνο σπίτι. Δρχ. 4.500

EL 3549

ΝΕΟ μαγνητόφωνο θαυμαστό επίτευγμα της ΤΕΧΝΙΚΗΣ - 63, 4 μαγνητικών έγγραφών και με την 4η ΤΑΧΥΤΗΤΑ που σας επιτρέπει συνεχή μουσική απόλαυση 32 ωρών.

Δρχ. 6.500

EL 3586

ΝΕΟ Φορητό μαγνητόφωνο με τρανζίστορες. Απλούστατο σε χρήση και με μεγάλη διάρκεια έγγραφης. Συνδυάζεται με μικρόφωνο, ραδιόφωνο και χωριστό μεγάφωνο.

Δρχ. 3.800

Μαγνητόφωνα ΦΙΛΙΠΣ

και για σάς...
ΗΛ. ΞΥΡΙΣΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ
ΦΙΛΙΠΣ
PHILISHAVE

Ξυρίζουν απαλότερα, γρηγορότερα, τελειότερα από κάθε άλλη!

και για σάς...

και για σάς...

...ένα νικ-απ
AG 1125

...ένα ηλεκτρόφωνο
AG 4756

...ένα ραδιόφωνο
B7 X 14A

ΦΙΛΙΠΣ

Και για σάς ένα νικ-απ, ένα ηλεκτρόφωνο, ένα ραδιόφωνο ΦΙΛΙΠΣ από την νέα σειρά των μοντέλων 63-64. Σας εξασφαλίζουν την άριστη μουσική απόλαυση, την ποιότητα του ήχου, την τέλεια αναμετάδοση!

Και μην ξεχνάτε ότι τα νικ-απ και τα ηλεκτρόφωνα ΦΙΛΙΠΣ, εξυψωμένα με στερεοφωνικές κεφαλές και βελόνα από ΔΙΑΜΑΝΤΙ, σας εξασφαλίζουν απεριόριστη διάρκεια ζωής της βελόνας και δεν φθείρουν τους δίσκους.

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ ΓΗΝΣΙΕΣ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΕΣ ΒΕΛΟΝΕΣ ΦΙΛΙΠΣ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 431, ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ Θ', 24 ΙΑΝΟΥΑΡ. 1964

ΕΚΔΟΣΙΣ : «ΕΛΚΗΝ» (Ε.Π.Ε.)
Έλενη Γ. Βλάχου - Η. Γ. Ήλιόπουλος
ΔΙΕΤΗΤΗΣΙΣ : Κωνσταντίνος Κ. Ψύχας
(δδδς Μονής Πετρούκης, αριθ. 8, 'Αθήναι)
Προϊστάμενος τυπογραφείου : Δ. Φλώρος
(δδδς 'Αγχιάλου, αριθμός 28, 'Αθήναι)

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΤΗΤΗΣΙΣ, ΣΤΑΤΑΕΩΣ
'Οδός Σοφοράτους 57 και 40 - 42, 'Αθήναι
'Αρ. τηλ.: 523.566 - 535.140 - 537.611
ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ - ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ
'Οδός Βουλιαγμένης 352 (τηλ. 971.685)

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

Σε μια διώρυγα στρέφεται
πάλι η προσοχή της γής

ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ
ΣΤΟΝ ΠΑΝΑΜΑ, ΟΠΟΥ ΤΑ ΠΡΟΣΦΑΤΑ
ΕΠΙΣΙΟΔΙΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙ-
ΚΑΝΩΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ ΣΟΒΑΡΕΣ Ε-
ΣΤΙΕΣ ΑΝΗΣΤΑΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ

'Αθηναίοι και 'Αθηναίτες

ΚΑΙΝΟΤΡΟΠΙΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ, ΑΦΙΕΡΩ-
ΜΕΝΕΣ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΩ-
ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕ-
ΥΣΤΗΣ ΜΕ ΤΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΤΗΣ

Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

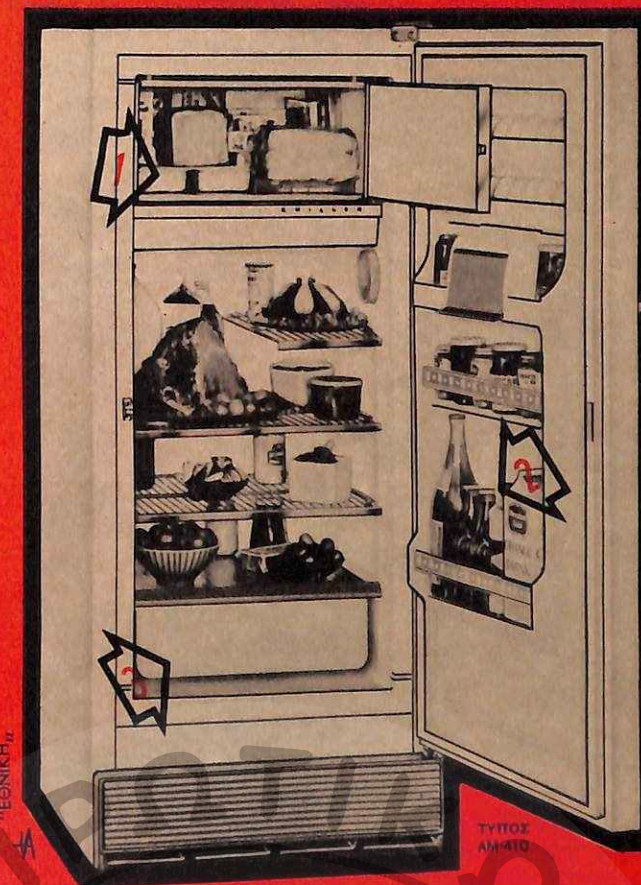

ΕΥΤΥΧΙΣ ΜΕΝΗ φαίνεται πιά η πολυ-
παθής φράση Νουγιέν. Ύστερα από το
πάθος της για τον Μάρλον Μπράντο,
που της στοιχίσε τον ρόλο της στην
ταινία «Ο κόσμος της Σούζι Βόγκ»
—έκείνος προτίμησε την Ταρτζα, πρωτα-
γωνίστρια της «Ναυτικής Ανταρσίας»—
τώρα έχει τελείως συνέλθει. Παντρεύ-
τηκε έναν προπονητή του σκι και απέ-
κτησε ένα χαριτωμένο μωρό. Και α-
πό με λωξά ματάκια σαν τη μητέρα του.

ΣΤΝΑΡΟΜΑΙ. 'Εσωτερικός: 'Εξάμηνος δρχ. 130, έτησια δρχ. 260. 'Εσωτερικός: 'Ε-
ξάμηνος δολάρια 7, έτησια δολάρια 14. 'Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησης
ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ κατά τιμοκατάλογον και συμφωνίαν • ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ δοθούν
και φωτογραφιών μόνον κατόπιν άδειας • ΑΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ χειρόγραφα και φω-
τογραφία • ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ 'Αθήναι • ΕΜΒΛΕΜΑΤΑ ΚΑΙ
ΤΑΧΥΤΑΡΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ έπ' όνόματι ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
«ΕΛΚΗΝ» ('Εταιρία Περιορισμένης Εξόχνης), Βουλιαγμένης 352, 'Αθήναι (Τ.Τ.463).

Το
νέον
ψυγείον

AMERICAN ELECTRIC

ΤΟΡΑ ΜΕ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΘΑΛΑΜΟ ΚΑΤΑΨΥΞΕΩΣ

Αφθονα παγάκια
όταν σάς
χρειάζονται

Ποτά-αναψυκτικά
κρύα

Σαλάτες έτοιμες
για σερβίρισμα

ΕΚΘΕΣΙΣ **GENERAL ELECTRIC**
ΠΑΡΑΡΗΤΗΡΙΑ ΤΟΥ Ε-ΤΗΛ. 237.001 (ΠΛ. ΚΑΙΝΟΜΟΝΕΩΣ)
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΥΣΙΜΙΣΚΗ 61

KUPPERSBUSCH

Συγκρίνατε: ποιότητα -
πλεονεκτήματα - τιμή.
ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ Ε.Π.Ε.

ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 9 ΤΗΛ. 237-001

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 84

Οί άναγνώστες

μας
γράφουν

Ο πλάτανος

Νά κοπή λοιπόν ή νά μείνη στην πλατεία της Κηφισιάς ό περίφημος αιώνας πλάτανος; Τό πρόαπειο έχει χωρισθή σε δύο παρατάξεις, τούς «εραλντικούς» και τούς «πρακτικούς». Τά δέντρα δέν μπορούν νά έχουν Ιστορία, λένε οι δεύτεροι. «Όλοι οι πλάτανοι είναι ίδιοι, άσχετως ηλικίας και παραδόσεως. Δέν υπάρχουν επώνυμοι, Ιστορικοί, κειμηλιακοί κτλ. πλάτανοι. Ένα δέντρο, όταν δέν εξυπηρετή τίποτε, κόπτεται και ρίπτεται εις τό πυρ, λέγουν οι ρεαλιστάι, ενώ διαμαρτύρονται οι φίλοι της νοσταλγίας και έσοι επιμένουν νά αποδίδουν Ιδιαίτεραν σημασίαν στα πράγματα. Άλίμονο, λένε, αν άρχίσουμε νά κόβουμε κάθε τι πού τώρα άρχίζει νά μάς ένοχλή... Κηφισιά Π. ΟΙΚΟΝΟΜ.

Αναστροφή

Ός γνωστόν, ή άμερικανική κυβέρνηση έκοψε την δόξεια πρὸς την Έλλάδα, γιατί «είμεθα Ικανοί νά αυτόσυνηροδούμε». Ποιός ό λόγος, έμως, ή άμερικανική οργάνωση C.A.R.E. νά δυσφημή τόσο άδλεια την Έλλάδα στις Η.Π.Α., με φίλμς, όμιλίες, περιγραφές φτώχειας και κακομοιρίας, ζητώντας μεταχειρισμένα ρούχα και λοιπά αντικείμενα από Άμερικανούς «για τὰ φτωχά παιδάκια της Έλλάδος»; Θα πρεπε νά τεθή θέμα στην δυσφημιστική δράση αυτής της οργάνωσης, ή όποια, αν όχι τίποτε άλλο, βλάπτει την Έλλάδα τουριστικά σε άπίστευτο βαθμό και μάς παρουσιάζει δάρβαρους Άνατολίτες στους «πολιτισμένους» Άμερικανούς. Σάββο Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Μιά «πρόδοος»...

...Κύμα ληστειών στην πρωτεύουσα. Τρεις - τέσσερις νεαροί συγκροτούν συμμορία εριφιφίδων κι άρχίζουν εργασία. Εύτυχώς συλλαμβάνονται τάχιστα και τό ένδοξο στάδιον τερματίζεται άδοξα σε κανένα κρατητήριο... Είναι έμως σύμπτωμα πρὸς μελέτη ή τόσο ραγδαία αύξησης του επαγγέλματος... Άλλά εύτυχώς είναι τόσο άπειροι οι νεαροί, ώστε τό θέμα δέν παρουσιάζει ενδιαφέρον τόσο από την άποψη οργανωμένου έγκληματος, όσον από την άποψη της έφηδικής ψυχολογίας. Είναι όμως μία πρόδοος. Μοιάζουμε με καθυστερημένη και πληκτική έπαρχία, χωρίς συμμορίες, και όχι με πρωτεύουσα 1,5 εκατομμυρίου! Θ. ΣΑΥΤΩΡ.

ΚΙΡΣΟΙ

Φλεβίτιδες και τὰ άτονα έλκη θεραπεύονται ριζικά, τάχιστα, άνευ έγχειρήσεως. ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ ριζική. Αίσθητικός Φ. ΒΑΣΣΑΜΗ. Όδός Σίνα 32, όραι: 11-2 και 5-8. Η πρώτη έπίσκεψις δωρεάν.

Τηλ. 624-777, 11-2 & 5-8

CENTRE DE BEAUTE

της

HARRIET HUBBARD

Ayer

στην ΑΘΗΝΑ

Κυρίες μου,

Η Κα Helga Hennemann, διπλωματούχος αισθητικός και ειδική άπεσταλμένη του παρισινού Ίνστιτούτου AYER, σας περιμένει εύχαρίστως σ' ένα Ιδιαίτερος σύγχρονο και πολιτισμένο περιβάλλον, με όλα τὰ νεώτερα συστήματα της έπιστήμης, με τὰ τελειότερα μηχανήματα και έγκαταστάσεις.

Θά σας προσφέρη τις υπηρεσίες της, θά σας συμβουλευθή και, προπαντός, θά σας δώση μιá υπεύθυνη γνώμη για την προβολή της όμορφιάς σας και για τόν άτομικό σας καλλωπισμό, πού σήμερα δέν είναι πιá ζήτημα προσωπικής διαθέσεως, αλλά άπαραίτητο καθήκον πρὸς τόν έαυτό σας και την κοινωνία.

Τό Centre de beauté AYER στο Φαρμακείο ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ στο Κολωνάκι, είναι παράρτημα του παρισινού Ίνστιτούτου AYER και άσφαλώς γνωρίζετε ότι τό όνομα AYER, από τὰ πιό φημισμένα στον τομέα της γυναικείας αισθητικής, άποτελεί μοναδική έγγύηση υπηρεσιών και άποτελεσμάτων.

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΛΩΝΑΚΙ: ΚΑΝΑΡΗ 23

Πρόσωπο γοητευτικό με τούς βελούδινους τόνους της ύγρης πούδρας

LIQUID POWDER

Η LIQUID POWDER είναι μιá πρωτότυπη δημιουργία της HARRIED HUBBARD AYER. Μία καταπληκτική ύγρη πούδρα. Η πρώτη! Στη συνήθη κρέμα-βάσι πούδρας άπλώστε με τις άκρες των δακτύλων σας LIQUID POWDER και τότε θα δειτε νά παίρνη τό πρόσωπό σας τόν πιό μάρ τόνο, τόν πιό βελούδινο, πού έχετε ποτέ όνειρευτή. Είναι ό πιό φυσικός και κρατάει δλη την ήμέρα τό ίδιο βελούδινο. Κάτω από τόν πιό δυνατό ήλιο του μεσημεριού ως τούς πιό θαμπούς βραδινούς φωτισμούς ό τόνος του προσώπου σας παραμένει πάντα βελούδινο και φυσικός! LIQUID POWDER της HARRIED HUBBARD AYER σε πέντε υπέροχα χρώματα της μόδας. Διαλέξτε τό δικό σας. Θά σας γοητευση και θα γοητευτείτε.

Harriet Hubbard Ayer

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ: GIMET, Ε.Π.Ε. - ΧΑΡΗΤΟΣ 1 - ΑΘΗΝΑΙ 129 ΤΗΛ. 720.291

Τρέχουν...

...νὰ...

...προηάβουν...

την

ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗ
του Σαββάτου

Το ισχυρό
«αδύνατο» φύλο

Ένα αζήτητο
βραβείο

Νέα προνόμια
χωρίς αξιώσεις

'Αντί

ΑΝΔΡΟΚΡΑΤΙΑ

Ο ΠΟΣ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ συνήθως, κατά τις τελευταίες προεκλογικές περιόδους εμφανίσθηκαν και πάλι διάφορες κυρίες που σπλητεύουν την «άνδρoκρατία» και προσπαθούν να πείσουν τις ομοφύλους τους ότι πρέπει να ψηφίζουν τις, ελάχιστες άλλωστε, γυναίκες υποψηφίους. Για να απαλλαγθ, επιτέλους, το γυναικείο φύλο από την «καταδυναστευση» που υφίσταται.

Καμμία όμως από αυτές δεν μας εξηγήσε γιατί ο αριθμός των υποψηφίων γυναικών λιγοστεύει συνεχώς στα ψηφοδέλτια των κομμάτων, γιατί οι γυναίκες - ψηφοφόροι αποφεύγουν τις γυναίκες - υποψηφίους και —τό σπουδαιότερο— γιατί ο «άγών για την ισότητα» εξεθύμανε τόσο γρήγορα και, πρό παντός, τόσο άδοξα.

Οι λόγοι, όμως, είναι απλούστατοι. 'Ο έχθρος, εν πρώτοις, είναι ανύπαρκτος. 'Η περιθώπιη «άνδρoκρατία» —αν υπήρξε ποτέ— έχει εξαφανισθ πλήρως. Στην σημερινή, τουλάχιστον, κοινωνία, το ανδρικό ισοζύγιο προνομίων και θαρών είναι ολοφάνερα παθητικό. Και για τόν λόγο αυτό ακριβώς ή φθορά των ανδρών - «δυναστών» είναι τόσο, ώστε στην πιο «συγχρονισμένη» κοινωνία της εποχής μας —την αμερικανική— οι άνδρες ζούν κατά μέσον όρο 17 ολόκληρα χρόνια λιγώτερο από τις γυναίκες. 'Η τελευταία, μάλιστα, αυτή διαπίστωση εθούρυνσε πολλές 'Αμερικανίδες που, με την συλλογομανία που τις δέρνει, ίδρυσαν κιάλας ένα μεγάλο σωματείο, για να μελετήση τα μέτρα καταπολεμήσεως της ανδρικής θνησιμότητας, όχι, φυσικά, από ευαισθησία, αλλά από την ψυχρή διαπίστωση ότι η θνησιμότητα αυτή δεν...συμφέρει!

Στην ιδρυτική του διακήρυξη, ο σύλλογος αυτός έφιστοῦσε την προσοχή των 'Αμερικανίδων στο γεγονός ότι οι σύζυγοι τους πεθαίνουν γενικά πολύ νωρίς, αλλά, συγχρόνως, και τόσο άργα, ώστε τις αφήνουν χήρες σε μία ηλικία που είναι, επιπλέον, κατά το πλείστον, αζήττες! 'Ετσι, ο θάνατος του συζύγου τις καταδικάζει σε μοναχική ζωή 17 χρόνων. Κι αυτό, φυσικά, δεν συμφέρει!

Τι να ζηλέφουν, συνεπώς, οι γυναίκες από την... ανδρoκρατία;

'Η ισότητα, εξ άλλου, είναι ένα έντελως ανεπιθύμητο έπαθλο για τις γυναίκες. 'Ολόκληρος ο λεγόμενος «φεμινιστικός» αγώνας —που έγινε κυρίως από ιδεολόγους άνδρες— είχε ανέκαθεν περιστραφ γύρω από τα περιθώπια «δικαιώματα της γυναίκας». Ζήτησαν και πήραν όλα τα ανδρικά προνόμια, αποφεύγοντας, εξυπνα και συστηματικά, να διεκδικήσουν έστω και ένα από τα «προνομιακά» καθήκοντα των ανδρών. 'Ετσι, ζήτησαν και πήραν το δικαίωμα του ψηφίζουν, αλλά απέφυγαν να ζητήσουν το «δικαίωμα» του στρατεύεσθαι ή, τουλάχιστον, του υπηρετείν επί δυο χρόνια δωρεάν κάποια κοινωνική ανάγκη.

Γι' αυτό, ακριβώς, η «ισότης» είναι κάτι το έντελως ανεπιθύμητο και γι' αυτό καταδικάζεται —στα κρυφά, βέβαια— από τις ευφύεστες σε ό,τι τις συμφέρει γυναίκες.

Έκείνο που θέλουν —και επιτυγχάνουν— είναι απλώς η προσθήκη των ανδρικών προνομίων στα πολυάριθμα εκείνα που τους είχαν προσφέρει —τόσο ίπποτικά και τόσο ανόπτα— οι «άνδρoκράτες»!

Εικώνων

ΨΥΧΡΟΣ ΜΗΝΑΣ, ΨΥΧΡΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ, ΑΝΑΓΚΗ ΨΥΧΡΑΙΜΙΑΣ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ο φεβρουάριος ιδανικός μήνας για εκλογές. 'Οχι βέβαια γιατί θεωρείται γρουσουζικός —και η γρουσουζιά του επιτείνεται με την δισεκπτη φετεινή χρονιά—, αλλά γιατί στην χώρα μας είναι συνήθως ο πιο κρύος μήνας του έτους. Χωρίς αμοιβολία, οι υποψήφιοι και οι κομματάρχες θα ταλαιπωρηθούν, αντιμετωπίζοντας στην καρδιά του χειμώνα και πάλι τούς ψηφοφόρους που πρέπει να τους αναθερμάνουν με τις υποσχέσεις τους. Οι εκλογές εν πάση περιπτώσει θα διεξαχθούν, το πολύ - πολύ σε ώριμα όρεινά τμήματα να επαναληφθ ή ψηφοφορία την επομένη ή την μεθεπομένη Κυριακή, και καθένας ως έλπιση ότι το πρώτο ανοιξιάτικο χαμόγελο θα βρθ στον τόπο την Κυβέρνηση που θεωρεί άξια για ένα πρόγραμμα αισιόδοξο, για ένα έργο δημιουργικό. Και αν πράγματι προκύψη από τις κάλπες η πολιτική σταθερότης, ο δυσσημημένος φεβρουάριος θα έχη επιτελέσει την παλιά αποστολή του, —αυτή που του έδωσε το λατινικό όνομά του: Νά ε κ κ α θ α ρ ί σ η (Februaire) την θο-

λή πολιτική ατμόσφαιρα που επικάθηται στην χώρα επί έννεα σχεδόν μήνες. 'Η έννεάμηνος κυφορία, μέχρι στιγμής περίπου φυσιολογική, θα κατέληγε σε επικίνδυνη μόλυνση αν παρεινέτο. 'Ισως μάλιστα στο σημείο αυτό να ανακύψουν μελλοντικά έντονώτερες οι ευθύνες της κυβερνήσεως των 50 ήμερών, που δεν δέχτηκε να εκμεταλλευθ, με γνήσιο κοινοβουλευτικό σεβασμό, τις δυνατότητες της Βουλής της 3ης Νοεμβρίου και να τερματίση την κρίση' άλλ' αναζήτησε πεισματικά τις νέες ψυχρές εκλογές, με την έλπίδα να αυξηση την δύναμή της. Είναι φανερό ότι αν δεν τó επιτύχη —παρ' όλον ότι στην προσπάθειά της θυσίασε σπάταλα τα περισεύματα του προϋπολογισμού— θα έχη υποστή βαρειάν ήττα. Μιά ήττα που θα γίνη ακόμη ευφαντικώτερη στα δικά της στελέχη, ο' εκείνα ακριβώς που θα αντιμετωπίσουν, μετά το κρύο του φεβρουαρίου, την ψυχρότητα της παραμονής έξω από την έξουσία. Καί ίσως τότε σκεφθούν άλλες κοινοβουλευτικώτερες λύσεις από την επαναπροσφυγή στις εκλογές.

ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΑΝ ΙΣΩΣ ΝΑ ΕΝΑΛΛΑΓΟΥΝ ΟΙ ΑΝΤΙΘΕΤΟΙ ΡΟΛΟΙ

ΟΑΝΤΡΕ Καγιάτ συνέλαβε μία πρωτότυπη ιδέα προκειμένου να διαφημήση την ταινία του «Συζυγική ζωή», ένα δίπτυχο που αφηγείται την αποτυχία του ίδιου γάμου, όπως την περιγράφουν πρώτα ο σύζυγος και ύστερα η σύζυγος. Τετρακόσια ζευγάρια προσεκλήθησαν να παρακολουθήσουν την πρεμιέρα: Σέ μια αίθουσα, οι 400 άνδρες θα ίδουν την αποψη τ ή ς συζύγου, και σε άλλη, οι 400 γυναίκες θα ίδουν την αποψη τ ο υ συζύγου. 'Υστερα θα γίνη αμοιβαία αλλαγή αίθουσών και στο τέλος, τα 400 ζευγάρια θα δειπνήσουν μαζί στο «Λιντο»! 'Η πρωτοτυπία του Καγιάτ θα

μπορούσε να δώση ίσως την απροσδόκητη λύση στο πολιτικό μας πρόβλημα. Οι βουλευταί της Ε.Κ., που θα εκλεγούν στις 16 φεβρουαρίου, να προσκληθούν να παρακολουθήσουν στην αίθουσα της Ε.Ρ.Ε. την αποψη του κ. Γ. Κανελλοπούλου, επί της αποτυχίας της προηγουμένης Βουλής, ενώ οι βουλευταί της Ε.Ρ.Ε. να γνωρίσουν στην αίθουσα της Ε.Κ. την αποψη του κ. Γ. Παπανδρέου. 'Υστερα να γίνη αμοιβαία αλλαγή αίθουσών. Καί στο τέλος να γευματίσουν όλοι μαζί στο έπιατόριο της Νέας Βουλής με το καλωημένο μπιφέκι μιας νέας χορταστικής αυξήσεως της βουλευτικής αποζημιώσεως. 'Ισως έτσι θα μωρέσουν να αποφύγουν ένα νέο διαζύγιο...

ΤΟ ΚΡΥΦΟ ΕΡΩΤΗΜΑ: Η ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ ΚΑΤΗΡΓΗΣΕ ΤΙΣ ΤΥΨΕΙΣ;

ΔΕΝ ΠΡΟΣΕΧΘΗΚΕ ίσως όσο θα έπρεπε κάποιο σημείο από την δική των 22 δημίον του 'Αουαίτε, που συνεχίζεται στην θραγκοφούρτη επί έναν περίπου μήνα. Δεν πρόκειται μόνο για τόν ισχυρισμό που προβάλλουν και τα κανόνα σε ανάλογες περιπτώσεις οι κατηγορούμενοι. 'Οτι, δηλαδή, έκτελούσαν διαταγές των ανωτέρων τους. 'Αλλά, πρό παντός, για την γενική εικόνα που εμφανίζουν σήμερα οι καθήμενοι στο έδωλο. Είναι, λοιπόν, άταραχοι, αξιοπρεπείς και ευυπόληπτοι κύριοι, δημιουργημένοι επαγγελματίαι ή εργαζόμενοι, επιτυχημένοι επιχειρηματίαι, οικογενειάρχαι, καλοί πολίτες.

Τούτο σημαίνει, βέβαια, ότι, αφ' ότου έσθθησαν οι φούρνοι στο άπαισιο «έργοστασιο θανάτου», οι φυσικοί αυτόργοι έρωξαν στην μνήμη τους ένα διαπέραστο προπέτασμα. Καί, στα είκοσι χρόνια που έμεσολάβησαν έκτοτε, έπεδθήσαν άπερι-

Απόντα
τα φαντάσματα

Οι Έρινύες
για την ποίηση

σπαστοι στα ειρηνικά τους έργα, σαν να μη συνέβη απολύτως τίποτε...

Όστε, λοιπόν, ούτε έναν συνέτριψε η μεταμέλεια; Έστω ή άδεια; Ούτε ένας έταράξαν τόν ύπνο φαντάσματα;

Ο θελάτος εκείνος Ράσος, ο διοντόρ Ντισογιέφσκυ, σε μια από τις συγκλονιστικώτερες άναμνησείας του καλού και του κακού, στον «'Ηλίθιο», προσπεύει διά στόματος του ποταπώτατου Λέμπενιεφ πώς ή μεγαλύτερη συμφορά που μέλλεται στον αιώνα μας —ο άσπής ο 'Αφινθος της 'Αποκαλύψεως— είναι ή κατάλυση των τύπων. Ο έγκληματίας άρνείται πιά να παραδεχθ το έγκλημά του. Καί, έπειδή είναι πολύ νωπ άκόμη στην μνήμη τó τόσο σχετικό με την δική της θραγκοφούρτης άριστούργημα του Σάρτρ «Οι έγκλειστοι της 'Αλτόνα», εύλογα διερωτάται κανείς: Μήπως οι πανόραμεις 'Ερινύες απέκωρσαν ή ά από τόν πρακτικό μας θίο; Μήπως έπιζούν μονάχα στην φαντασία των ποιητών, απλώς για να μάς τέρπουν αισθητικά,

Ἡ ἐπιστήμη ἀπειλεῖται ἀπὸ ἓνα νέον εἶδος τοῦ Πύργου τῆς Βαβέλ

Ἄρθρον τοῦ κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ελέχθη ὅτι τὴν στιγμὴν αὐτὴν ὑπάρχουν ἀνὰ τὴν ὕψλιν τῶσι ἐπιστήμονες -τὸν λεγόμενον θετικὸν ἐπιστήμην-, ὅσοι ἐζησαν συνολικῶς ἐπὶ τῆς Γῆς ἀφ' ὅτου ἐνεφανίσθη ὁ ἄνθρωπος. Καὶ εἶναι τοῦτο ἀληθές. Οἱ ἐπιστήμονες «παράγονται» σήμερον εἰς ἕλας τὰς χώρας μὲ βιομηχανικὸν ρυθμὸν καὶ ὅσον παρέχεται ὁ καιρὸς, τῶσον περισσότεροι καὶ τῶσον ποσώτεροι γίνονται, ἕκαστος εἰς τὴν ἐιδικότητά του. Τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἐποχῆς μας εἶναι: Ἡ πρωτοφανὴς ἐπέκτασις ἀνθρώπινου ὕψους εἰς τὰς ἐπιστήμας, ἡ ἄκρα εἰδικεὺσις τοῦ ἑλικοῦ αὐτοῦ καὶ ἡ ἐντατικὴ -ἀτομικὴ καὶ συλλογικὴ- ἐρευνα πρὸς ὅλους τοὺς τομεῖς τοῦ ἐπιστήτου διὰ τὴν προώθησιν τῆς γνώσεως καθ' ἑαυτὴν, ὅλλ' ἰδίως τῶν τεχνικῶν ἐφαρμογῶν τῆς. Ὅλα αὐτὰ πολὺ κολακεύουν τὸν σύγχρονον ἄνθρωπον, πολὺ τὸνώνουν τὴν αὐτοπεποίθησίν του καὶ πολλὰς τοῦ γεννοῦν ἐλπίδας.

Φαίνεται ὅμως ὅτι δὲν λείπουν καὶ τὰ μειονεκτήματα ἐπὶ τὴν ἀλματώδη αὐτὴν πρόοδον. Δὲν πρόκειται περὶ τοῦ θανατοῦ κινδύνου αὐτοκαταστροφῆς, τὸν ὅποιον διατρέχει ἡ ἀνθρωπότης λόγω τῶν ἱλιγγισμῶν ἐπιτευγμάτων τῆς ἐπιστήμης εἰς τὸν τομεῖα τοῦ ἐλέους. Αὐτὸν τὸν γνωρίζομεν ἀπὸ μακροῦ. Τώρα διαπιστοῦται ὅτι ὑπάρχει σοβαρὸς κίνδυνος νὰ χάσουν οἱ ἐπιστήμονες καὶ οἱ τεχνικοὶ τὴν ἱκανότητα ἑπὶ συνεννοῦνται μετὰ τῶν, ἀνταλλάσσον τὴν πείραν τῶν καὶ ἀξιοποιοῦν ἐμοιβάσις τὸν μόχθον τῶν. Ὅτι, δηλαδή, διαγράφεται ἡ ἀπειλὴ μιᾶς νέας Βαβέλ. Ἡ ἀνησυχητικὴ αὕτη διαπίστωσις ὑπῆρξε κορπὸς εἰδικῆς ἐρεύνης, τὴν ὁποίαν διεξήγαγε τὸ Ἰνστιτοῦτον Ἀνωτέρας Τεχνολογίας τοῦ Κάρδιφ, κατόπιν πρωτοβουλίας τοῦ καθηγητοῦ Κίρκμαν, ἐνὸς ἐκ τῶν γνωστότερων ἐπιστημόνων τῆς Μ. Βρετανίας.

Διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐρεύνης ἐκαλοῦσθῃ ἡ ἐξῆς μέθοδος: Συνενεκευώθησαν καὶ ἐμελετήθησαν αἱ ἐργασίαι Ἀγγλῶν ἐπιστημόνων, ἀναμφισβήτητου ἀξίας, ἐργαζομένων εἰς ὑπερεκατὸν Ἰνστιτούτα Ἑρευνῶν, Πανεπιστήμια, Ἐπιστημονικὰ Ἰδρύματα καὶ Κέντρα Ἑρευνῶν διαφόρων μεγάλων ἐπιχειρήσεων. Ἡ μελέτη τῶν «δοκοιμένων» αὐτῶν ἔγινεν ἀπὸ ἀπόψεως σαφηνείας εἰς τὴν διατύπωσιν, λογικοῦ εἰρμού καὶ συλλογιστικῆς ἱκανότητος, ἀδήγησε δὲ εἰς τὰ ἐξῆς ἀπογοητευτικὰ συμπεράσματα - ὅπως τὰ διετύπωσεν ὁ καθηγητὴς Κίρκμαν: Εἶναι πολλοὶ σήμερον εἰς τὴν Ἀγγλίαν οἱ ἀξιοὶ λόγοι ἐπιστήμονες, οἱ ὅποιοι ἀδυνατοῦν νὰ συντάξουν ἓν ἄσπρον κείμενον, ἐνὸς δὲν δύναται ν' ἀμφισβητηθῇ ἡ κατάρτισίς των, ἡ σοφία των καὶ ἡ συμβολὴ των εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἐπιστήμης. Τὰ γραπτὰ των εἶναι ἀσαφῆ, σκοτεινὰ καὶ γροφῶδη. Ὁ εἰρμός των παραγμένων καὶ ἀσυνάρτητος. Ἡ συλλογιστικὴ των καλὴ καὶ πλήρης ἀλμάτων ἢ ἀσυνειπειῶν. Βλέπει κανεὶς ἐπὶ τὰ κείμενα των ὅτι δὲν δεσπόζουν τῆς γλώσσης καὶ δὲν καταρθῶνουν νὰ διατυπώσουν ὅτι γνωρίζουν κατὰ τρόπον μετὰδόσιμον καὶ εἰς τοὺς ἑαυτοὺς. Τὰ ἴδια ἢ ἀνάλογα ἐλαττώματα παρουσιάζει καὶ ὁ προφορικὸς λόγος των. Τὸ λεκτικὸν των εἶναι πτωχὸν καὶ νόθον - μίγμα γλώσσης τῆς πιάτσας καὶ ἐπιστημονικῆς «ἀργικῆς», ἡ φράσις των ἀσυνάρτητος καὶ τὸ ὅλον νόημα τῶν λεγομένων των δυσνόητον.

Σοφοὶ διὰ τὸν ἑαυτὸν των

Πρόκειται περὶ ἐνὸς φαινομένου, τὸ ὁποῖον μαρτυρεῖ σοβαρὰν καθυστέρησιν τῶν ἐπιστημόνων εἰς τὸν τομεῖα τῆς γραπτῆς καὶ προφορικῆς ἐκφράσεως διανοημάτων κατὰ τρόπον ἀνεκτὸν καὶ νοητὸν εἰς τοὺς ἄλλους. Οἱ ἄνθρωποι αὗτοι, δηλαδή, οἱ ὅποιοι εἶναι ἀναμφισβήτητοι σοφοὶ εἰς τὴν ἐιδικότητά του ἕκαστος, κινδυνεύουν νὰ καταντήσουν «ἀπρόσιτοι» καὶ «ἀχρηστοί», ἐφ' ὅσον παρουσιάζουν τάσας ἀλλεπίεις εἰς τὸν γραπτὸν καὶ τὸν προφορικὸν λόγον, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ ἔργον ἐπικοινωνίας μὲ τοὺς ὁμοίους των. Εἶναι ἓν εἶδος σφῶν διὰ τὸν ἑαυτὸν των, εἰς ἐποχὴν «κοινωνικοποιήσεως» τῶν πάντων. Καὶ δὲν χρειάζεται μεγάλη ἀνάλυσις διὰ ν' ἀντιληφθῇ κανεὶς πόσον σοβαρὰ εἶναι ἡ ζημία τοῦ συνέλου ἀπὸ τὴν ἐιδικὴν αὐτὴν μειονεκτικὴν τῶν συγχρόνων ἐπιστημόνων καὶ τεχνικῶν.

Δὲν παρατηρεῖται εἰς ὅλους τοὺς ἐπιστήμονας καὶ τεχνικοὺς ἡ ἀδυναμία αὕτη. Οἱ παλαιότεροι, οἱ «κάποιος ἡλικίας», δεσπόζουν τῆς γλώσσης καὶ ἐκφράζονται ἀριστερῶς. Ἐκεῖνοι ποὺ μειονεκτοῦν εἶναι οἱ νεώτεροι. Καὶ

μειονεκτοῦν διὰ δύο λόγους: Πρῶτον, διότι τὰ βρετανικὰ σχολεῖα μέσης ἐκπαίδευσως ἐχωρίσθησαν εἰς τμήματα θετικὰ καὶ τμήματα θεωρητικὰ, εἰς βάρος τῆς εἰδικῆς μορφώσεως τῶν νέων, καὶ δεύτερον, διότι στενεύει ἀπελπιστικῶς ὁ ὁρίζων τῶν ἀνθρώπων μὲ τὴν πλήρη ἐξειδίκευσιν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸν νόμον τῆς ἐποχῆς μας καὶ θεωρεῖται πλέον ὡς κάτι τὸ αὐτονόητον, ἀπορρίπτον καὶ ἀναπόφευκτον.

Ὑπῆρχεν ἐποχὴ ποὺ ὁ ἀπόλυτος καταμερισμὸς τῆς ἐργασίας εἰς τὴν παραγωγὴν εἶχεν ἐπισύρει -ὄχι ἀδίκως- τοὺς μύστους τῶν κοινωνιολόγων, τῶν ψυχολόγων καὶ τῶν ἐπανοιστῶν (οἱ ὅποιοι, ὅταν ἔγιναν καθεστῶς, ἐξεστρίψαν καὶ τὸν καταμερισμὸν καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἀποκτῆναι). Ἡδὲ εὐρυσκόμιστα πρὸ ἐνὸς ἀναλόγου φαινομένου, ἐπὶ ὑψηλοτέρου ὅμως ἐπιπέδου, τοῦ ὁποίου αἱ συνέπειαι εἶναι πολὺ περισσότερον δυσάρεστοι καὶ ἐπιζήμιοι. Διότι ἡ διαπιστωμένη «ἀσυνεννοησία» μετὰ τῶν ἐπιστημόνων καὶ τῶν τεχνικῶν, ἡ ὁποία ἀφίεται εἰς τὴν ἀδυναμίαν των νὰ χρησιμοποιοῦν ἀποδοτικῶς τὰ ἐκφραστικὰ μέσα, εἰς παρεμπόδιση τῆς ὁμαλῆς ἐξέλιξιν καὶ ἀνάπτυξιν καὶ αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ τῆς γνώσεως γενικώτερον.

Εἰς ὅλας τὰς χώρας

Ἐννοεῖται ὅτι τοῦτο δὲν συμβαίνει εἰς τὴν Ἀγγλίαν μόνον. Εἰς ὅλας τὰς χώρας, ἀνεξορτήτως τῆς ἐπιστημονικῆς τῶν στάθμης, παρατηρεῖται αἰσθητὴ χειροτέρευσις ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς. Ἐλαττώνονται σταθερῶς οἱ ἐπιστήμονες, οἱ ὅποιοι καταρθῶνουν νὰ ἐκφράζουν τὰ διανοήματά των ὄχι μὲ καλλιέπειαν, ἀλλὰ μὲ ἀνεκτὴν σαφήνειαν. Τὸ φαινόμενον ἐνδιαφέρει ἰδιαίτερως τὴν Ἑλλάδα διὰ πολλοὺς λόγους. Καὶ πρῶτα -πρῶτα διότι ἐδῶ ἀνέκαθεν ἦτο δέυτατον τὸ πρόβλημα τῆς κυριαρχίας τῶν «μορφωμένων» γενικῶς καὶ τῶν ἐπιστημόνων ἰδιαίτερως ἐπὶ τῶν ἐκφραστικῶν μέσων. Ἀνέκαθεν εἶναι δυσχερέστατον εἰς τὴν μεγάλην πλειονότητα τῶν Ἑλλήνων -τῶν «γευσισμένων» ἀνωτέρας παιδείας- νὰ ἐκφράζουν τὰς σκέψεις των κατὰ τρόπον λιτὸν, ἀπλὸν, σαφὴ καὶ λογικῶς «δηλωρῶμενον».

Ἡ δυσχερεία αὕτη ἔχει ἐπιδεινωθῇ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκαστασίαν, ὅποτε διὰ πλείστοις λόγοις (ποὺ δὲν εἶναι τοῦ παρόντος) ἔπαισεν ἡ στάθμη τῆς παιδείας εἰς ὅλας τὰς βαθμίδας τῆς. Καὶ θὰ δαίνη ἐπιδεινουμενὴ, χωρὶς κἄν νὰ ὑπάρχῃ ἡ παρηγορία ὅτι οἱ φέροντες τὸν τίτλον τοῦ ἐπιστήμονος δὲν καταρθῶνουν μὲν νὰ διατυπώσουν ἀσφῶς τὰ διανοήματά των, εἶναι ὅμως πραγματικοὶ ἐπιστήμονες καὶ προάγουν τὸν μόχθον των. Εἶναι καιρὸς νὰ ἐπισημανθῇ ὁ κίνδυνος πλήρους ἐπιποδορβαρώσεως τοῦ ἐπιστημονικοῦ στρώματος, τὸν ὅποιον διατρέχει τὸ ἔθνος, καὶ ν' ἀξιοποιηθῇ ἡ δυσάρετος πείρα, ποὺ ἔχουν ἀπκαμίσει ὅλα ἔθνη -μὲ ἀσυγκρίτως μεγαλύτερα ἐπιστημονικὰ κεφάλαια- ἀπὸ τὴν νοσηρὰν λατρείαν πρὸς πᾶν τὸ «θετικόν» καὶ ἀπὸ τὴν ἀπόλυτον καὶ πρῶτον εἰδικευσιν.

Ὁ διαχωρισμὸς τῆς μέσης ἐκπαίδευσως, ποὺ σχεδιάζεται καὶ ἐξαγγέλλεται καὶ προγραμματίζεται καὶ «εἰσαπασυλεύεται», ἡμπερὶ, ἂν πραγματοποιηθῇ ἀμελετήτως καὶ ἐπιπολαιῶς, νὰ προκαλέσῃ μεγάλας καταστροφάς. Ἡδὲ οἱ ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ ἔχουν διαπιστώσει ὅτι, ἀπὸ τῆς προτελευταίας τάξεως τοῦ γυμνασίου, οἱ μαθηταί, ποὺ προτίθενται νὰ ἀκολουθήσουν θετικὰς ἐπιστήμας, ἀδιαφοροῦν διὰ τὰ «θεωρητικὰ» μαθήματα (εἰς τὰ ὁποία περιλαμβάνονται: λογικὴ, ψυχολογία, ἀρχαία, νέα, ἱστορία, θρησκευτικά), προσπαθοῦντες νὰ πᾶν εἰς αὐτὰ μόνον τὴν δάσιν, καὶ στρέφουν τὴν προσοχὴν των πρὸς τὰ «θετικά». Ἔτσι ὅμως εἶναι ἀμφίβολον ἂν θὰ γίνον ποτὲ ἐπιστήμονες. Καὶ ἂν γίνον θὰ εἶναι «μουγοὶ» καὶ μὲ στεγνωμένην τὴν ψυχὴν...

Συντάκτης

**Στολίδιτε τὸ σπίτι σας
μὲ κουρτίνες**

Diolen®

Πλούσια ἐμφάνιση, σταθερὰ
χρώματα, μεγάλη ἀντοχή!
Πλένονται εὐκόλα,
καὶ κρεμιώνται ἀμέσως
χωρὶς σιδέρωμα.

**Diolen Ἡ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΗ
ΙΝΑ ΠΟΛΥΕΣΤΕΡ**

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΟΥΡΤΙΝΩΝ: ΑΦΟΙ ΣΟΥΡΝΟΠΟΥΛΟΙ & ΣΙΑ Ο. Ε. Β. Ε. - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

atom

ΜΕ ΤΙΣ ΣΗΜΑΙΕΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΜΑ, ΟΙ ΔΙΑΔΗΛΩΤΑΙ ΠΛΗΣΙΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΔΙΩΡΥΓΑ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΦΛΕΓΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΛΕΩΦΟΡΟ ΤΖΟΝ ΚΕΝΝΕΤΥ

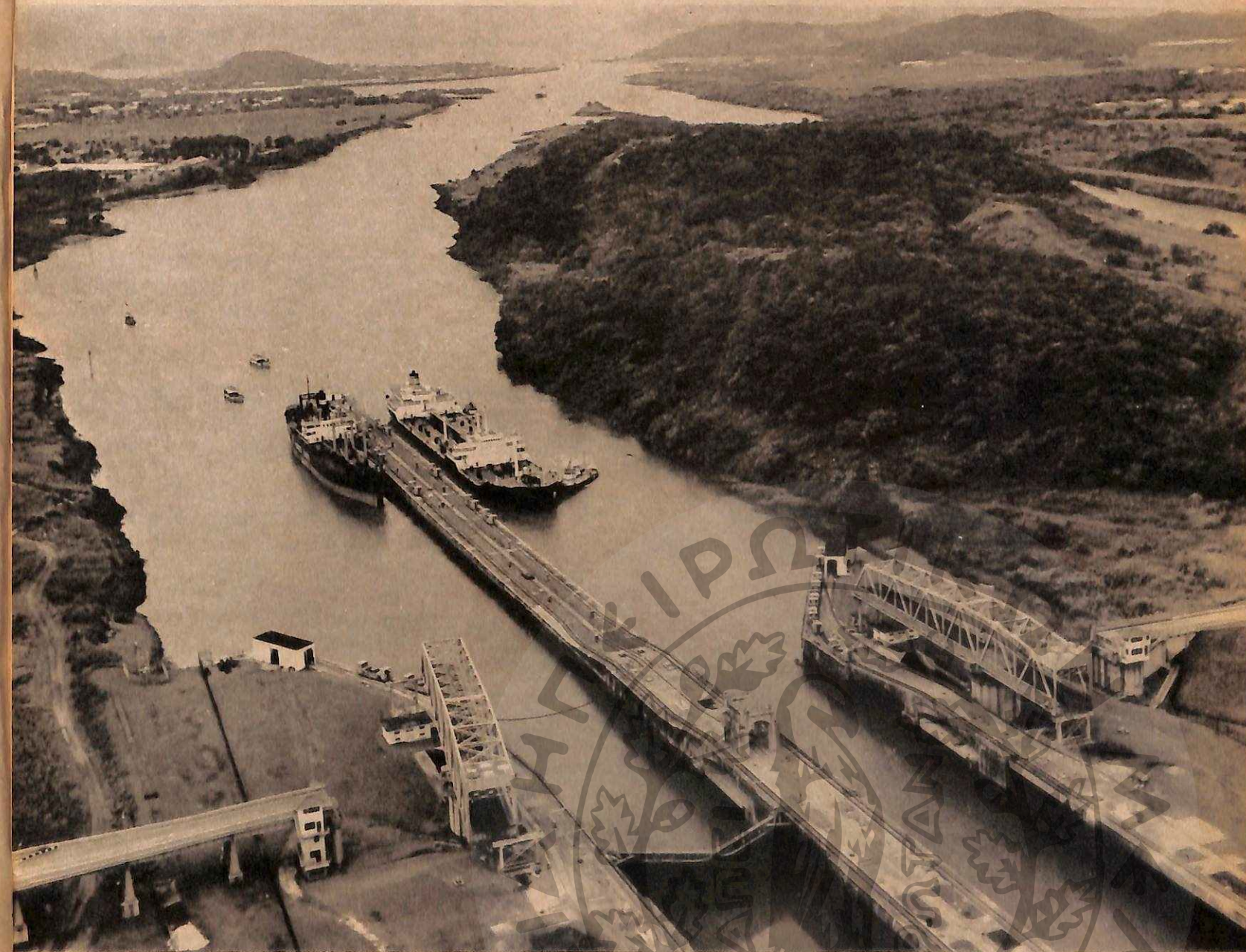
«ΠΑΝΑΜΑΣ, ΝΑΙ!» ΔΙΑΔΗΛΩΤΑΙ ΜΕ ΠΑΝΘ ΠΕΡΙΤΡΕΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ

ΚΥΜΑ ΤΑΡΑΧΩΝ

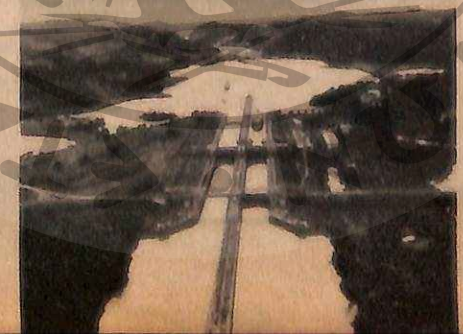
Μιά σειρά από πυρκαϊές, που διαδέχονται ή μια την άλλη με απίστευτη ταχύτητα και διαφορετικά αίτια, είναι η ιστορία της Μέσης και Νοτίου Αμερικής κατά τα τελευταία χρόνια. Ο πυροσβεστήρας της «Συμμαχίας δια την πρόοδον» δεν φαίνεται να απέδωσε αρκετά, και κάθε τόσο μια καινούργια πυρκαϊά ανάβει. Πότε εδώ και πότε εκεί, σε όλη σχεδόν την έκταση της ηπείρου, η οποία είναι μόνιμα ανήσυχη κι αναστατώνεται αδιάκοπα από αντιφατικά, πότε εθνικιστικά, πότε σοσιαλιστικά ρεύματα, πού, εν τούτοις, πολύ συχνά σχηματίζουν μαζί ένα ενιαίο και περίπλοκο σύμπλεγμα και πότε από τις «χουντες» στρατιωτικών φιλοδόξων, με άδιευκρινιστες ιδέες και αγνώστους συνήθως σκοπούς. Μέσα στην σύγχυση αυτή ξέσπασαν, κατά τις πρώτες ημέρες του νέου έτους, οι ταραχές του Παναμά, που κατέληξαν σε αίματηρές συγκρούσεις ανάμεσα σε Αμερικανούς και Παναμαίους. Τα επεισόδια άρχισαν ανάμεσα σε νεαρούς σπουδαστές, αλλά η άμεση επέμβαση του προέδρου του Παναμά, που προέβαλε πολιτικές αξιώσεις, αποδεικνύει ότι είχε ήδη δημιουργηθεί πριν από καιρό το κατάλληλο κλίμα.

ΣΤΗΝ ΔΙΩΡΥΓΑ

Η ΠΕΡΙΦΗΜΗ διώρυγα, ένα από τα λαμπρότερα επιτεύγματα της σύγχρονης τεχνικής και ένα από τα νευραλγικά σημεία ασφαλείας των Ηνωμένων Πολιτειών, απέτελεσε το κέντρο του διεθνούς ενδιαφέροντος, έπειτα από την έκρηκτική κατάσταση που έδημιουργήθη. Στην φωτογραφία, ένα τμήμα της διώρυγας προς την πλευρά του Ειρηνικού.

ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΟΨΗ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΙΩΡΥΓΑΣ

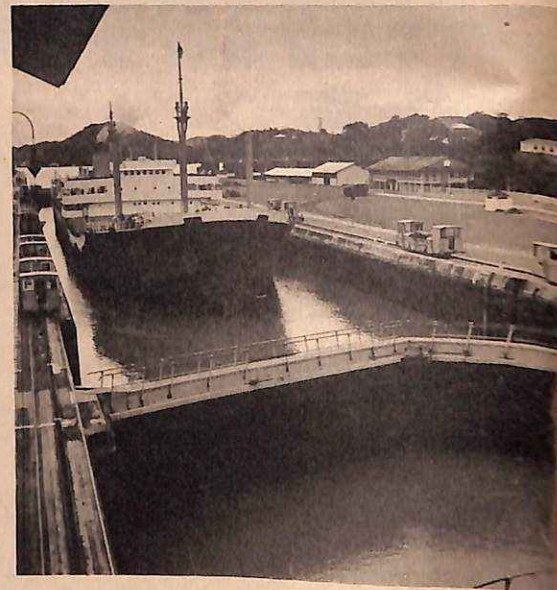

‘Η στρατηγική σημασία τής διώρυγος έχει μειωθῇ’ ὄχι ὅμως καὶ ἡ πολιτική της ἀξία

ΜΟΙΑΖΕΙ μὲ χώρα τοῦ παραμυθιοῦ ἢ πρὸς τὴν Καραϊβική παραλία τοῦ Παναμᾶ. Ὁ ἐξωτισμός ὅμως καλύπτει τρεμακτική φτώχεια. Ἐδῶ κατοικούν Ἰνδιάνοι Σάν Μπλάς, ποὺ σχεδὸν δὲν ἔχουν γνῶρισε ἀκέμῃ ἵχνος τοῦ δικοῦ μας πολιτισμοῦ

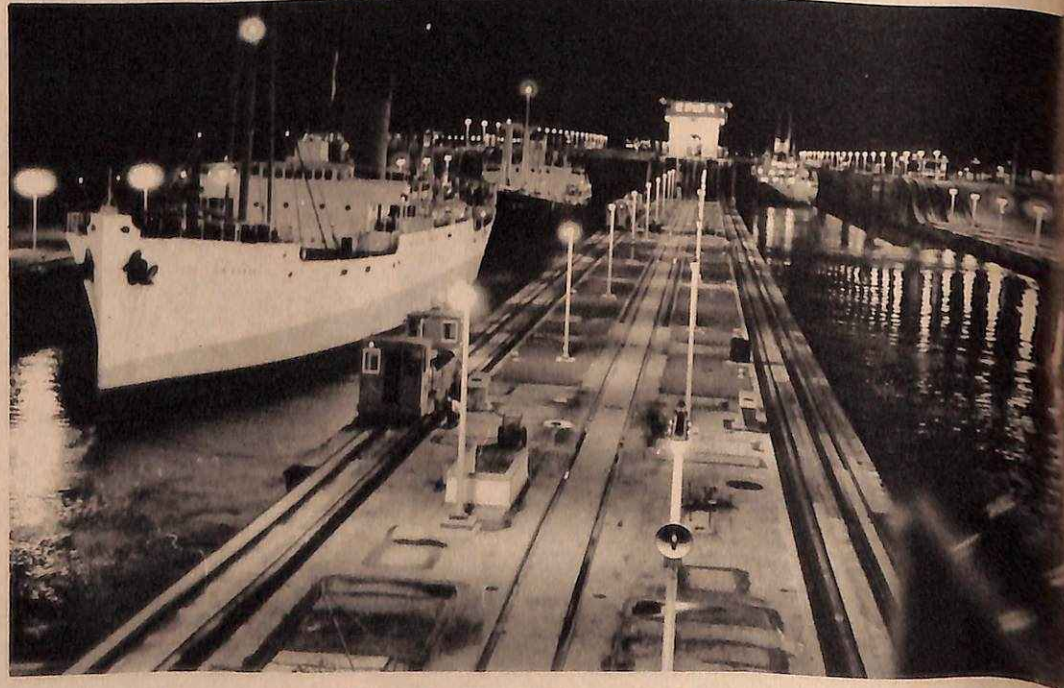
ΣΕ ΠΕΡΙΟΠΤΗ θέση τῆς πρωτεύουσας ὑψώνεται τὸ ἄγαλμα τοῦ Μπαλμπά. Εἶναι ὁ πρῶτος ποὺ στὰ 1513 ἀντίκρουσε τὸν Εἰρηνικὸ καὶ ἔτσι καθώρισε τὴν μοῖρα τοῦ Παναμᾶ, σὰν ἓνα δρομολόγιο ἀνάμεσα στοὺς δύο ὠκεανούς

→ ΠΕΝΤΕ «μουλάρια» —ὁπῶς ἀποκαλοῦν τὰ μικρὰ τραίνα—, σὲ κάθε πλευρὰ, ρυμουλκοῦν τὰ σκάφη ποὺ διέρχονται τὴς δεξαμενῆς ἀνυψώσεως καὶ καταβάσεως.

ΦΑΝΤΑΣΜΑΓΟΡΙΚΟ τὸ θέαμα τὴν νύχτα, στὴν δεξαμενὴ τοῦ Μιραφλόρες (δεξιὰ). Ἡ κίνηση τῶν σκαφῶν ἐλέγχεται συνεχῶς στὸ εἰδικὸ τμήμα (ἄνω). Στὸν πίνακα, στὰ δεξιὰ, εἶναι ὁ Εἰρηνικός, στὰ ἄριστερά, ὁ Ἀτλαντικός. Τὴν στιγμή ποὺ ἐλήφθη ἡ φωτογραφία, 22 πλοῖα ἦταν στὸ κανάλι

Εἶναι ἀκόμη ἀγνωστά τὰ αἰτία ποὺ προέκλεσαν τὴν νέα αὐτὴ ἐκκρηξὴ ἀντιαμερικανικοῦ αἰσθήματος, ἂν καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐδήλωσε ὅτι κάτω ἀπὸ τὰ ἐπεισόδια θὰ βρίσκονταν ἀσφαλῶς «πράκτορες τοῦ Κάστρο». Τὸ πιθανώτερο εἶναι ὅτι, χωρὶς νὰ ἀποκλείεται ἡ ἐπίδραση τοῦ «καστροϊσμοῦ», τὸ κυριώτερο κίνητρο θὰ ἦταν τὸ ἐθνικιστικὸ αἰσθημα, ποὺ βρίσκει τὴν σήμερὰ σὲ μεγάλη ἀνοδο σὲ ὁλόκληρὴ τὴν Κεντρικὴ καὶ Νότιο Ἀμερική, χωρὶς ἐπίσης νὰ ἀποκλείεται καὶ ὁ παράγων τῶν οικονομικῶν διεκδικήσεων τοῦ Παναμᾶ, ὁ ὁποῖος φαίνεται νὰ αἰσθάνεται ὅτι ἀδικεῖται ἀπὸ τὸν τρόπο ἐκμεταλλεύσεως τῆς περιβόητης διώρυγος.

Ὅπως εἶναι ἤδη γνωστό, ὁ πρόεδρος τοῦ Παναμᾶ δὲν προσπάθησε καθόλου νὰ μειώσῃ τὴν σημασία τῶν πολυήμερων ἐπεισοδίων, ποὺ ἐκλόνισαν γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τὸ γόητρο τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

λιτειῶν, ἀλλὰ ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλία τῆς διακοπῆς τῶν διπλωματικῶν σχέσεων μεταξὺ τῆς χώρας του καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ἐπίσης ἔσπευσε νὰ προβάλῃ τὴς ἀξιώσεις τοῦ Παναμᾶ. Πράγματι, ὁ κ. Κιάρρι ἔθεσε ὅρους γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῶν σχέσεων τῶν δύο χωρῶν. Ἐδήλωσε ὅτι ἡ χώρα του πρέπει νὰ ἀνακτήσῃ τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματά της ἐπὶ τῆς διώρυγος, νὰ αὐξηθῇ ἡ ἀποζημίωση ποὺ καταβάλλουν στὸν Παναμᾶ οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες γιὰ τὴν χρησιμοποίησή της καὶ οἱ Παναμαῖοι ὑπάλληλοι νὰ τεθοῦν σὲ ἴση μοῖρα μὲ τοὺς Ἀμερικανοὺς ὑπαλλήλους. Τὸ κράμα αὐτὸ τῶν ἐθνικιστικῶν καὶ οικονομικῶν ἀξιώσεων φαίνεται νὰ δείχνῃ καὶ τὸν πραγματικὸ χαρακτήρα τῆς ἀναταραχῆς, ποὺ ἐκλόνισε τὴς σχέσεις τῶν δύο αὐτῶν χωρῶν τῆς ἀμερικανικῆς ἡπείρου. Οἱ συζητήσεις, ἐξ ἄλλου, ποὺ ἔγιναν τόσο στὸ Συμβούλιο Ἀσφαλείας, ὅσο καὶ στὴν

Ὁργάνωση Ἀμερικανικῶν Κρατῶν, καὶ κατὰ τὴς ὁποῖες οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Παναμᾶ ἀντιμετώπισαν μὲ σταθερότητα, ἀλλὰ χωρὶς ἐξυτῆτα, τοὺς Ἀμερικανοὺς συναδέλφους τους, δείχνουν ὅτι ἡ νέα αὐτὴ ἀντιδικία δὲν ἔχει ἄλλα, βαθύτερα, κίνητρα. Ἔτσι, οἱ δύο ἀντίπαλοι κατάρθωσαν μὲ σχετικὴ εὐκολία νὰ συμφωνήσουν στὴν ἐπιτόπια ἔρευνα τοῦ θέματος.

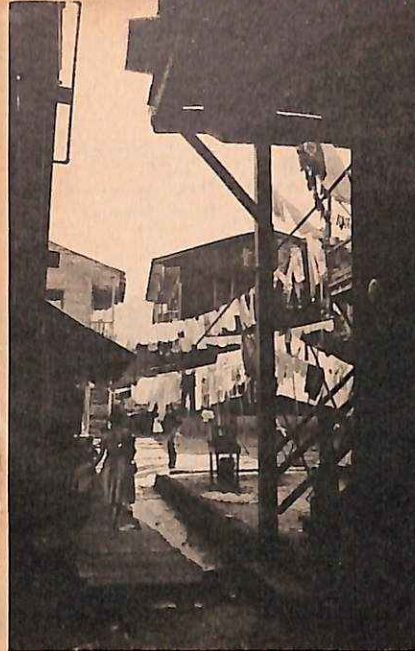
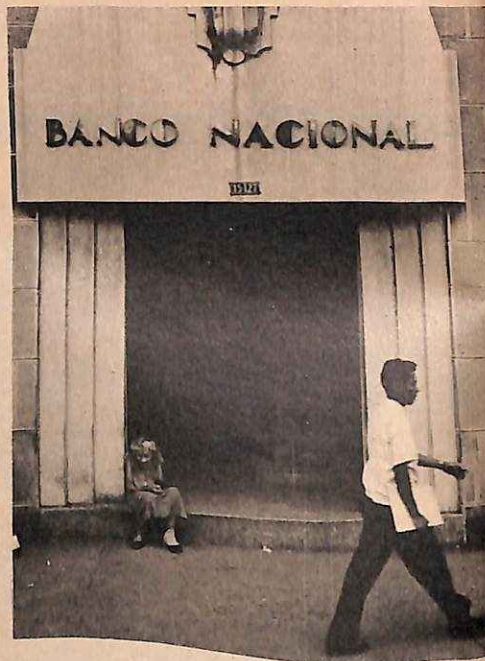
Ἡ βάση τοῦ καθεστῶτος

Οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες, πάντως, ἀπέφυγαν νὰ ὀξύνουν τὸ ζήτημα καὶ ἔδειξαν μετριοπάθεια, ποὺ ἀνταποκρίνεται ὄχι μόνον στὴν γενικώτερη πολιτικὴ τους, ποὺ συνίσταται στὴν ἀποφυγὴ ὀξυτήτων στὴς ἀμερικανικὲς χώρες, ἀλλὰ καὶ στὸ γεγονός ὅτι, στὴν ἀτομικὴ ἐποχὴ, ἡ στρατηγικὴ σημασία τῆς διώρυγος ἔχει χάσει μεγάλο μέρος τῆς ἀξίας της.

Εἶναι, ἐν τούτοις, πρὸς τὸ παρόν, δέβαιο ὅτι οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ἐνῶ θὰ δεχθοῦν ὀρισμένες παραχωρήσεις καὶ δὲν θὰ ἐπιτρέψουν πλέον τὴν ἀμφισβήτηση τοῦ δικαιώματος τῆς ὑψώσεως τῆς παναμαϊκῆς σημαίας στὴν διώρυγα —ποὺ ὕστερα ἀπὸ πολλὰς διακυμάνσεις ἀναγνωρίσθηκε τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1960—, θὰ ἀπορρίψουν τὴν ἀξίωση ἀναθεωρήσεως τῆς συνθήκης τοῦ 1903, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν βάση στὴν ὁποία στηρίζονται τὸ καθεστῶς τῆς διώρυγος καὶ οἱ ἀμερικανοπαναμαϊκὲς σχέσεις. Ἡ συμφωνία αὐτὴ παραχωροῦσε στὴς Ἡνωμένες Πολιτεῖες τὴν διαρκὴ χρήση τῆς διώρυγος, μαζὶ μὲ ὀρισμένα συναφῆ δικαιώματα, ἐνῶ ἀνελάμβαναν τὴν ὑποχρέωση νὰ καταβάλλουν στὸν Παναμᾶ ἓνα ἐτήσιο «ἐνοίκιο» 250.000 δολларίων, ἐκτὸς ἀπὸ ἓνα ποσὸν δέκα ἑκατομμυρίων δολларίων, ποὺ κατεβλήθη ἐφ' ἀπαξ. Ἐκτοτε τὸ ἐτήσιο «ἐνοίκιο» αὐξήθηκε ἐπανειλημμένως.

Η ΟΔΟΣ «Κ» είναι μία μικροεμπορική Μονομήνη (άριστερά) — μόνο φτωχότερη και πιο θορυβώδης. Το κέφι δεν λείπει στις πολλές πανάθλιες συνοικίες της πρωτεύουσας (άνω).

ΣΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ της Έθνικής Τραπεζής (άριστερά). Το στιγμιότυπο μιλάει ζωντανότερα από κάθε άριθμό, από οποιαδήποτε περιγραφή λαϊκής συνοικίας (άνω).

Οι οικονομικές ένωσές αυτές παραχωρήσεις δεν κατεπαύσαν τον εθνικιστικό πυρετό (που έχει καταλάβει ολόκληρη την Κεντρική και Νότιο Αμερική) και οι νεότεροι Παναμαίιοι πολιτικοί αύξησαν κατά τα τελευταία χρόνια την πίστη τους για την επίβλεψη των εθνικών δικαιωμάτων της χώρας τους. Έτσι δημιουργήθηκαν οι πρώτες κινήσεις των Παναμαίων φοιτητών εναντίον της συνθήκης του 1903 που, κατ' αυτούς, εκφράζει την κυριαρχία των Βορειοαμερικανών και την υποταγή της χώρας τους.

Το πικρό αυτό αίσθημα στηρίζονταν σε ώριμες πραγματικές συνθήκες, που είχαν δημιουργηθεί κατά τα 60 αυτά χρόνια. Είναι αλήθεια ότι κατά το τελευταίο διάστημα έχουν εξαφανισθεί πελλά από τα αίτια που εδραιώθηκαν τα αίσθημα μειονεκτικότητας των Παναμαίων. Όμως, αν και η κατάσταση έχει πια αλλάξει κατά πολύ, το αίσθημα της τραυματισμένης εθνικής υπερηφάνειας εξακολουθεί να παραμένει και τροφοδοτείται από τις οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες, που έχουν διαμορφωθεί όχι μόνο ειδικά στον Παναμά, αλλά και στην Ελλάδα.

Η σημερινή κρίση έχει παραπεμφθεί ήδη για μελέτη και φαίνεται ότι η Οργάνωση Αμερικανικών Κρατών θα βοηθήσει κάπως και θα εξασφαλίσει κάποιον συμβιβασμό. Το πρόβλημα, όμως, που κατά βάση έμεινε άλυτο, δεν αποκλείεται να επανεμφανισθεί με όξυνση.

Ειδική συμφωνία

Ο Παναμάς όφειλε την ύπαρξή του στην περίφημη διώρυγα, που είναι και η πέτρα του σκαλίσματος των αμερικανοπαναμαϊκών σχέσεων. Η διώρυγα αυτή, που συνδέει τον Ειρηνικό με τον Ατλαντικό, έχει μήκος 81 περίπου χιλιομέτρων. Οι υποδομές της είναι διπλοί και, χάρις σ' αυτούς, τα πλοία μπορούν να διέρχονται ταυτόχρονα και προς τις δύο κατευθύνσεις. Τα πλοία διασχίζουν την διώρυγα σε 12 περίπου ώρες.

Η διοίκηση της διώρυγας βασίζεται σε ειδική συμφωνία, που έχει υπογραφεί μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών και της Μ. Βρετανίας.

Εν τώ μεταξύ, στο προσκήνιο αυτό των ανταγωνισμών των Μεγάλων Δυνάμεων εμφανίστηκε και η Γαλλία που, με διάφορες παραχωρήσεις, την κυβέρνηση ήταν τότε επικεφαλής της Κομμουνιστικής Επανάστασης της Κολομβίας, σύμφωνα με την οποία τα γαλλικά εμπορικά ανάλαβε την κατασκευή της διώρυγας και τον έλεγχο των σιδηροδρόμων της περιοχής του Παναμά. Οι εργασίες για το άνοιγμα της διώρυγας, υπό την διεύθυνση του Φερδινάνδου Λεσσέφ, άρχισαν κατά το 1881, αλλά διεκόπησαν κατά το 1887, εξ αφορμής οικονομικών δυσκολιών και των τότε προσωπικών.

Η εταιρία έχρωσκόπησε, και η που ακολουθήσαν απέκλυσαν πελάου του Παναμά. Το ζήτημα της διώρυγας έμεινε έτσι έκκρεμο επί πολλά χρόνια, αλλά χωρίς ποτέ να σταματήσουν οι προσπάθειες για την κατασκευή της. Τέλος, κατά το 1903, η αμερικανική κυβέρνηση υπέγραψε συμφωνία με την κυβέρνηση της Κολομβίας — είχε αγοράσει προηγουμένως όλα τα δικαιώματα της γαλλικής εταιρίας διανοίξεως της διώρυγας —, η οποία της εξασφάλισε το δικαίωμα της συνεχίσεως των εργασιών για την διάνοιξη της διώρυγας, καθώς και το δικαίωμα της διοικήσεώς της. Η Γερουσία, όμως, της Κολομβίας αρνήθηκε να επικυρώσει την συμφωνία αυτή. Έτσι έξεργάγη, με την ενθάρρυνση και την υποστήριξη των Ηνωμένων Πολιτειών, επανάσταση, που ώδηγησε στην απόσπαση του Παναμά από την Κολομβία και την ανακήρυξή του σε ανεξάρτητο κράτος (3 Νοεμβρίου του 1903).

Έτσι, οι Ηνωμένες Πολιτείες υπέγραψαν συμφωνία με την κυβέρνηση του ανεξάρτητου πλέον Παναμά, που είναι γνωστή σαν «Συμφωνία του 1903», και στην οποία, παρά τις έκτοτε λεπτομερείς τροποποιήσεις, στηρίζονται το καθεστώς της διώρυγας και οι σχέσεις Ηνωμένων Πολιτειών και Παναμά.

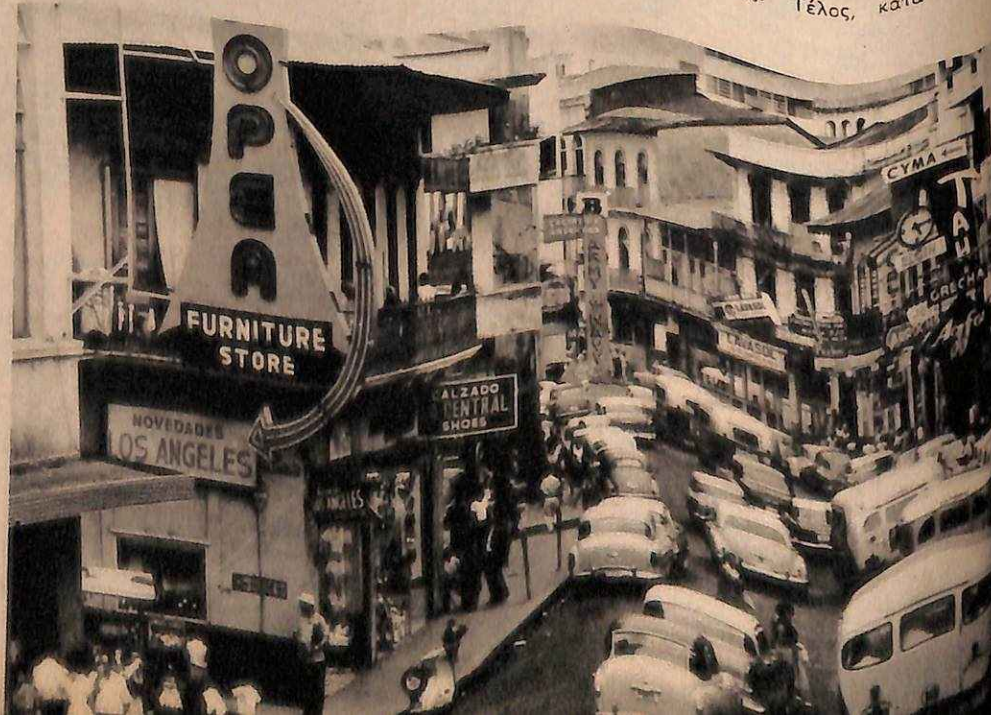
ΣΤΟ ΦΟΡΤ ΣΕΡΜΑΝ, ο αμερικανικός στρατός έχει εγκαταστήσει Κέντρο Εκπαιδεύσεως Πολέμου στην ζούλα. Το έδαφος και η χλωρίδα προσφέρουν τις κατάλληλες συνθήκες για την ειδική εκπαίδευση των Αμερικανών νεοσυλλέκτων.

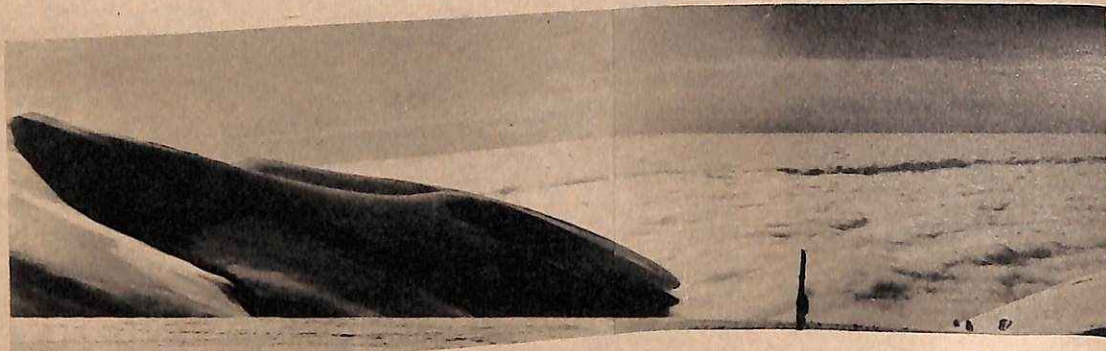
«ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ, πηγαίνετε στην πατρίδα σας!». Είναι το σύνθημα που επικρατεί στην Ένωση Σπουδαστών, μία ριζοσπαστική οργάνωση με υπερεθνικιστικές τάσεις των φοιτητών του Παναμά.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ, φυσικά, και τα σύγχρονα τμήματα στην πρωτεύουσα, όπως η λεωφόρος Άθελιντς Σεντράλ (δεξιά). Το «Χίλτον του Παναμά» (άνω), πολυτελέστατο.

Καταχιονισμένες
άπλώνονται οι κορυφές,
πάνω από μια
θάλασσα σύννεφα!
Ίδεώδες πεδίο χειμερινής
δρειθασίας και
χιονοδρομιών, ό
"Όλυμπος
προσφέρεται για χειμερινό
τουρισμό, Ικανό
νά συναγωνισθή
τόν εύρωπαϊκό.

Στην υποδοχή του 64, μαζί με τούς Θεούς

ΙΔΑΝΙΚΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΠΙΣΤΕΣ ΤΩΝ ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΩΝ. ΧΑΡΙΖΟΥΝ ΤΟΝ ΙΛΙΓΓΟ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΚΑΤΑΒΑΣΕΩΣ ΣΤΟΥΣ ΦΑΝΑΤΙΚΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ

ΣΚΙ ΕΠΙ ΕΞΗ ΜΗΝΕΣ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΠΟΛΛΑ ΤΑ ΣΥΝΕΡΓΑ ΠΟΥ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΡΙΧΗΣΗ

Τί θα λέγατε αν σας πρότειναν να εγκαταλείψετε στη μέση του χειμώνα την ζεστασιά του σπιτιού σας και τις απολαύσεις των εορτών, για να περάσετε δυο εβδομάδες σε αντίσκηνο μέσα στα χιόνια, σε ύψομετρο 2.000 μ. και επί πλέον με θερμοκρασίες κάτω του 10 υπό το μηδέν; Πάντως 15 νέοι και δυο νέες (μια Καναδή και η 16έτις "Αννα Τσαντίλη) μέλη της χειμερινής ορειβατικής σχολής του Έλληνικού Όρειβατικού Συνδέσμου, που απάντησαν «ναί», γύρισαν ένθουσιασμένοι και πανευτυχείς από την παραμονή τους, καθ' όλη την διάρκεια των εορτών, στις κορυφές του Όλύμπου.

Κατά το διάστημα της «εκπαιδευ-

τικής» αυτής εκδρομής τους ανέβηκαν στις ψηλότερες κορυφές: Μύτικα, Σκολιό, Σκάλα, Στεφάνι, Άγιο Αντώνιο, γνώρισαν τον ήλιγο του τρεξίματος με τα σκι στις ωραιότερες θαριοχιο-νισμένες πλαγιές της κατοικίας των θεών, πραγματοποίησαν δυσκολώτατες αναρριχήσεις και διανυκτέρευσαν στο ύπαιθρο σε ύψομετρο 2.300 μ. κάτω από αντίσκηνα, με θερμοκρασίες κυμαινόμενες μεταξύ -10 και -15 βαθμούς Κελσίου. Χάρηκαν θεσπέσιες λιακάδες μέσα στα χιόνια και πάνω από τα σύννεφα, αντιμετώπισαν βιαιές χιονοθύελλες και, πάντως, γύρισαν πιο μαυρισμένοι παρά αν είχαν περάσει ένα μήνα σε κάποιο νησί, τον Ιούλιο! ..

→
Η παρασκευή του πρωινού
στο ύπαιθρο,
με θερμοκρασία 10 βαθμών
υπό το μηδέν,
είναι ένα δυσεπίλυτο πρόβλημα.
Πρέπει να βρεθεί το κατάλληλο
κοίλωμα για την προστασία,
αλλά χρειάζεται ακόμη
και ήρωική άντοχη στο ψύχος.

Ηταν η πρώτη φορά που ο Έλληνικός Όρειοβατικός Σύνδεσμος ωργάνωνε Χειμερινή Όρειοβατική Σχολή. Την οργάνωση και το γενικό πρόσταγμα είχε ο πεπειραμένος όρειοβάτης Στέλιος Βασιλόπουλος, που έχει πραγματοποιήσει πολλές δύσκολες αναρρίχησης σε ελληνικές και ξένες κορυφές. Γύρω του νέοι και νέες από τα τμήματα Αθηνών, Πατρών, Τριπόλεως, Θεσσαλονίκης και Σερρών του Ε.Ο.Σ. είχαν έλθει να εκπαιδευτούν στην τεχνική της χειμερινής αναρρίχησης και του όρεινου σκι.

Οι καιρικές συνθήκες δυσκόλεψαν την εκτέλεση του προγράμματος. Έν τούτοις, όσα προβλέπονταν πραγματοποιήθηκαν και μόνο μια αναρρίχηση (ή πιό δύσκολη) στην όρθοπλαγιά του Στεφανίου έμεινε ανεκτέλεστη, λόγω των δυσμενστάτων καιρικών συνθηκών.

Με την Χειμερινή Όρειοβατική Σχολή, ο Έλληνικός Όρειοβατικός Σύνδεσμος ολοκλήρωσε το εφετεινό πρόγραμμα εκπαίδευσης που περιελάμβανε ακόμη και την Θερινή Σχολή Αναρρίχησης, που έλειτούργησε επί 15 ημέρες στον Όλυμπο, και τις ετήσιες αναβάσεις ομάδος επιλέκτων όρειοβατών στις Άλπεις. Σκοπός των σχολών είναι η δημιουργία φυτωρίου Ελλήνων αναρριχητών κι όρειοβατών, που ν' αντιπροσωπεύσουν σύντομα τη χώρα μας στον διεθνή όρειοβατικό στίβο.

Η Σχολή λειτούργησε από τις 24 Δεκεμβρίου 1963 μέχρι τις 7 Ιανουαρίου 1964. Η επιτυχία της απέδειξε ότι οι νέοι Έλληνες όρειοβάτες είναι ήδη ώριμοι να αντιμετωπίσουν τους μεγάλους όρεινους γίγαντες του κόσμου, αν τους δοθούν τα κατάλληλα μέσα.

Α. ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Η ΣΧΟΛΗ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕ ΣΕΙΡΑ ΑΠΟ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ, ΜΕ ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΣΗ ΣΤΟ ΥΠΑΙΘΡΟ, ΣΕ ΥΨΟΜΕΤΡΑ 2.300 ΜΕΤΡΩΝ

Ο ΖΕΣΤΟΣ ΗΛΙΟΣ

ΕΠΙΤΡΕΠΕΙ ΚΑΠΟΤΕ ΝΑ ΣΤΗΝΟΥΝ ΟΙ ΟΡΕΙΒΑΤΕΣ ΤΙΣ ΣΚΗΝΕΣ ΤΟΥΣ ΣΤΙΣ ΚΟΡΥΦΕΣ ΗΜΙΓΥΜΝΟΙ

ΜΕΤΑΞΥ των σκοπών της σχολής ήταν και η ανάβαση στις κυριώτερες κορυφές της κατοικίας των θεών. Ο Μύτικας, το Σκολιό, το Στεφάνι, ο Άγιος Αντώνιος πατήθηκαν τις τελευταίες ημέρες του περασμένου χρόνου και τις πρώτες του τωρινού από τους όρειοβάτες του Ε.Ο.Σ., έπειτα από δύσκολες και επίπονες αναρρίχησης. Το πυκνό χιόνι και οι πάγοι, που είχαν επικαθίσει στα δύσκολα περάσματα, έκαναν ακόμη πιο δυσχερή την προσπάθεια. Τί υπερηφάνεια, όμως, όταν ο αγώνας τελειώνει με επιτυχία και μπροστά στα πόδια των νικητών απλώνεται το χιονισμένο πέλαγος των κορυφών, κάτω από τον καταγάλανο θόλο του ούρανο. Οι μαθηταί της σχολής αποχαιρέτησαν τόν παλιό χρόνο στην υψηλότερη κορυφή της Ελλάδος, στον Μύτικα (κάτω). Το μεγαλείο των κορυφών φαίνεται καλύτερα από το Σκολιό (αριστερά), όπου οι όρειοβάτες του Ε.Ο.Σ. υποδέχθηκαν τόν νέο χρόνο.

(Φωτ. Στέλιος Βασιλόπουλος Μ. Τσορίδης)

ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟ τμήμα του Ολύμπου είναι οι πλαγιές του Αγίου Αντωνίου, που προσφέρουν 2.000 μέτρα κατάβαση. Έκει διεξάγονται κάθε χρόνο οι αγώνες χιονοδρομίας. Έκει εκπαιδεύονται οι άνδρες των Λ.Ο.Κ. στο σκι και στην χειμερινή διαβίωση, σε όρεινο περιβάλλον. Άσσοι και αρχαίοι απολαμβάνουν μία ιδανική συνεχή κατάβαση, χωρίς να διατρέχουν κανένα κίνδυνο.

ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ ΠΛΟΥΤΙΖΕΙ ΣΕ ΕΦΕΥΡΗΜΑΤΑ Η 24ΩΡΗ ΓΥΝΑΙΚΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΜΟΝΟΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΑΛΛΑ ΧΑΝΕΙ ΣΕ ΓΝΗΣΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΓΡΑΦΙΚΟΤΗΤΑ

ΠΡΟΣΟΧΗ! Η ΜΟΝΟΚΚΛΗΣΙΑ, ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΕΡΑ, ΓΥΝΑΙΚΟΚΡΑΤΕΙΤΑΙ!

ΤΟ ΕΘΙΜΟ ΑΛΛΑΖΕΙ ΣΕ ΘΕΜΑ

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

(Φωτ. Γιάννη Κυριακίδη)

ΤΟ ΖΥΜΩΜΑ, ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟ, ΤΑ ΑΝΕΛΑΒΕ Ο ΑΦΕΝΤΗΣ

Το έθιμο παλαιότατο και, όπως φαίνεται, θρακικής προελεύσεως. Ωστόσο, άγνωστο πώς και πότε, μεταφύτευτηκε στη Μονοκκλησιά των Σερρών και κάθε χρόνο τώρα, επί δεκαετίες, — καθ' όσο θυμούνται οι παλαιότεροι — επαναλαμβάνεται με έμμοιη και προσήλωσιν. Στις 8 'Ιανουαρίου, αφού έχει λήξει πια το δωδεκάημερο, οι γυναίκες του μικρού μακεδονικού χωριού αναλαμβάνουν τα ήνια, από την ανατολή ως την δύση του ήλιου. Και ενώ στα πρώτα χρόνια της εμφάνισής του έθιμου ή ημέρα της γυναικοκρατίας περιωριζόταν στα έν τω οίκω, όπου οι άνδρες αναλάμβαναν την λάτρα του σπιτιού, του μωρού, της κουζίνας κλπ., σήμερα εξελίχθηκε και επεξετάθη και έν δήμω. Πραγματικά οι γυναίκες τώρα κατακλύζουν τα καφενεία, παίζουν χαρτιά, πίνουν, καπνίζουν, κουβεντιάζουν πολιτικά κλπ. κλπ.

Φέτος, οι γιορτές της γυναικοκρατίας παρουσιάστηκαν καλύτερα οργανωμένες από κάθε άλλη φορά. Πανώ στην πλατεία του χωριού είδοποιούσε τους άρρενες επήλυδες για τον κίνδυνο που διέτρεχαν εισερχόμενοι στην επικράτεια των αμαζόνων. 'Η βασίλισσα, ή μάλλον ή πρόεδρος της εορτής κ. Μαρία Τσομπανίδου, αφού διέτρεξε εποχούμενη τους δρόμους του χωριού, προέβη σε δηλώσεις προς τον τύπο. Οι γιορτές, του χρόνου, είπε, θα είναι καλύτερα οργανωμένες, θα υπάρχει και μιὰ λέσχη, όπου ή γυναικοκρατία θα συνεχίζεται και την νύχτα για την γιορτή της «Μπαμπώσας», λαϊκής θεότητας που αναφέρεται στην γυναικεία γονιμότητα.

Και ένα επεισόδιο: 'Ο Τίτος Βανδής και ό Λυγίζος ντύθηκαν γυναικεία και επιχείρησαν να δεδηλώσουν την εορτή με την παρουσία τους. 'Ανακαλύφθηκαν όμως και αναγκάστηκαν να υποβληθούν σε... στρίπ - τής.

ΟΙ ΑΜΑΖΟΝΕΣ ΤΩΝ ΕΙΚΟΣ

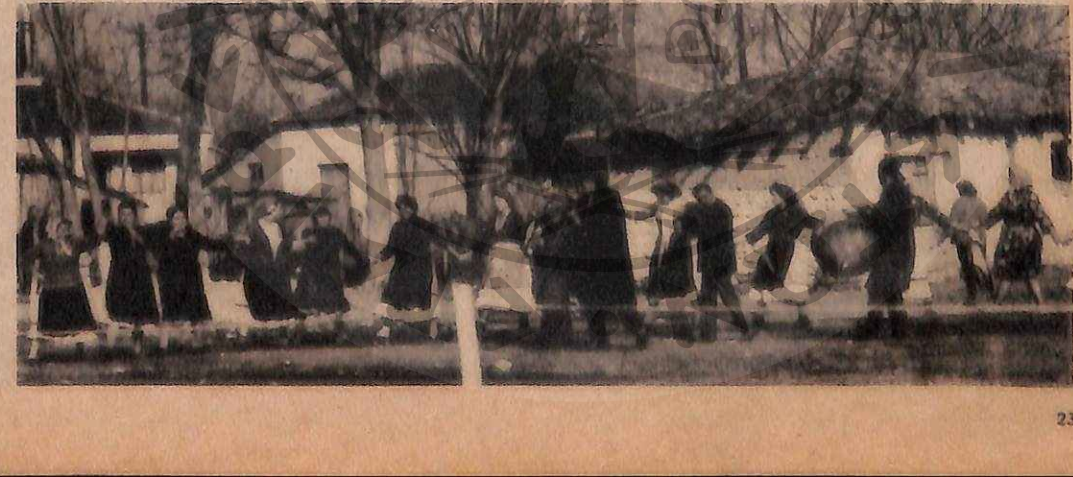
ΕΣΣΑΡΩΝ ΩΡΩΝ ΑΝΑΚΗΡΥΞΑΝ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΙΣΣΙΑ ΤΟΥΣ. ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΟΥΝ ΕΝ ΧΟΡΔΑΙΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΟΙΣ ΜΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΚ ΤΩΝ ΕΝΟΝΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙΑ

ΜΕ ΤΟ ΦΑΚΙΟΛΙ ΚΑΙ ΤΗ

ΠΟΔΙΑ

«Η» ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΣ ΔΙΑΝΟΜΕΥΣ

ΚΑΙ ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΑΔΩΝ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΤ' ΑΝΑΓΚΗΝ ΟΙ ΟΡΓΑΝΟΠΑΙΚΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΔΡΕΣ

Χιλιάδες ταξιδιωτικά βιβλία κυκλοφορούν κάθε χρόνο. Καί όμως κανένα δεν κλείνει πιά τόν παρθενικό χαρακτήρα άγνωστων διηγήσεων. Οί αναρίθμητοι τουρίστες με τούς άλλεπάλληλους γύρους της Γής έχουν καταπατήσει κάθε γωνιά της, καταστρέφοντας με την ρεαλιστική ακρίβεια της φωτογραφίας την γοητευτική όμορφη της αυθαιρεσίας.

Έκατοντάδες χιλιάδων άνθρωποι επισκέπτονται κάθε χρόνο την Ελλάδα. Άνθρωποι όλων τών ηλικιών και όλων τών τάξεων, που καταφθάνουν ώργανωμένα, συγκινούνται ώργανωμένα, αγοράζουν όλοι τά ίδια πράγματα καί, φεύγοντας, αποκομίζουν όλοι τις ίδιες εντυπώσεις, που έχει προβλέψει γι' αυτούς, ως την παραμικρότερη λεπτομέρεια, κάποιος ταξιδιωτικό γραφείο. Καί ώστόσο υπάρχει μιá διέξοδος, για την πιό γοητευτικά έξωτική περιπλάνηση που θά μπορούσε νά κάνει κανείς μέσα στην ίδια του την χώρα: Ένα ιστορικό ταξίδι στο παρελθόν, για νά επισκεφθί μιá Ελλάδα τελείως διαφορετική από την σημερινή. Την Ελλάδα τών προεπαναστατικών χρόνων, όπως την είδαν οί παλιοί ταξιδιώτες, οί πρόδρομοι τών σημερινών τουριστών, που με τά σχεδόν πρωτόγονα μεταφορικά μέσα της έποχής δεν δισταζαν νά γυρίσουν ολόκληρη την χώρα, στεριά καί θάλασσα, καί νά την περιγράψουν με βιβλική απλότητα, νά την ζωγραφίσουν με άνυπέρβλητη όμορφη.

Άλλά, έπειδή στην έποχή μας έχουμε συνηθίσει νά τά βρίσκουμε όλα έτοιμα, τίς «ώργανωτικές λεπτομέρειες» του νοσταλγικού αυτού ταξιδιού στο παρελθόν ανέλαβε νά τις ρυθμίση, κατά τόν καλύτερο τρόπο, ή γκαλερί του «Χίλτον», ή όποία καί δέχτηκε νά παρουσιάση σέ μιá πρωτότυπα γραφική έκθεσή της ένα μέρος της συλλογής του βιβλιοπωλείου «Οί φίλοι του βιβλίου».

Τέτοια έργα, βέβαια, δεν πρόκειται νά ξαναγίνουν. Κι όλο καί σπανίζουν. Σέ λίγον καιρό θά βρίσκονται μόνο στα σπίτια τών συλλεκτών (καί μάλιστα συλλεκτών του έξωτερικού), στα μουσεία καί στις βιβλιοθήκες...

ΓΕΥΜΑ σέ όρχοντικό στο Χρυσό, τó 1821. Ένας χωρικός πρέσκυνάει τόν έπίσκοπο τών Σαλώνων. Χαλκογραφία από τó βιβλίο του Ντόντουελ, που περιλαμβάνει 30 γραφικές σκηνές του βίου της προεπαναστατικής Ελλάδας.

Ένας νοσταλγικός περίπατος στην Ελλάδα του 18^{ου} αιώνας.

ΧΑΡΤΗΣ της Κέρκυρας. Από τó βιβλίο του Ντόντουελ, περιγραφή τών νήσων του Άρχιπελάγους, που κιλοφόρησε στά 1703, στο Άμστερνταμ. Η ακρίβεια είναι, φυσικά, σύμφωνη με τά μέσα της έποχής εκείνης.

Δυστυχώς στην Ελλάδα, ολόκληρη η περίοδος των προεπαναστατικών χρόνων είναι τελείως παραγνωρισμένη. Έλάχιστα στοιχεία, εκτός από μερικά δημοτικά τραγούδια, μαρτυρούν από ελληνικής τουλάχιστον πλευράς την ύπαρξή της. Γι' αυτό και η συμβολή των ξένων ταξιδιωτών είναι πολύ σημαντική. Χάρης σ' αυτούς και στις διηγήσεις τους, τα χρόνια αυτά δεν χάθηκαν στο χάος των αιώνων.

Porto Leone (Πειραιεύς): «Εκεί όπου έφθαναν οι γαλέρες της Μάλτας»
Scarpanto (Κάρπαθος): «Ο παρόδισος των Ιταλών ναυτικών».

Negro Ponte (Χαλκίς): «Η μεγαλόπολις του 18ου αιώνα».
Negro Ponte (Εύβοια): «Ο πιο φημισμένος κρεμμυδότοπος. Τα κρεμμύδια Negro Ponte, στρογγυλά και μεγάλα, έχουν το καλό ότι δεν μυρίζουν, ούτε καίνε πολύ. Τρώγονται ωμά, διευκολύνουν την χώνεψη και δυναμώνουν το στομάχι».
Naroli di Malvasia (Μονεμβασία): «Με το πασίγνωστο σε όλη την Εύρωπη μεθυστικό κόκκινο κρασί της».

Isola Helena (Μακρονήσι): «Γεμάτη λαγούς και κουνέλια».
Όνομασίες ξενικές, ελληνικών εδαφών, χιλιοπατημένων από πολλούς και διάφορους κατακτητές, αλλά που δεν έπαψαν ποτέ να είναι ελληνικά. Τα μαρτυρούν οι μεγάλες και γραφικότερες περιγραφές των τότε ταξιδιωτών, τα μαρτυρούν τα ήθη και τα έθιμα των κατοίκων τους, το μαρτυρεί η ρουτίνα της καθημερινής ζωής.

Ας ξεκινήσουμε, λοιπόν, με έναν παλιό χάρτη, να γυ-

χεται σε αντίθεση με την ιδιοσυγκρασία των άλλων συμπατριωτών τους», γράφει ο Γώλγουορθ.

Όσον αφορά τα ήθη μας:
«Δεν διαφέρουν πολύ από τους Τούρκους», τονίζει ο Λέ Μπρέν.

Η κουζίνα μας:
Κι αυτή επηρεασμένη από την Ανατολή, με πολλά μπαχαρικά και πολλές σάλτσες. Βαρειά και δυσκολοχώνευτη, αλλά πολύ πικάντικη και πολύ νόστιμη.

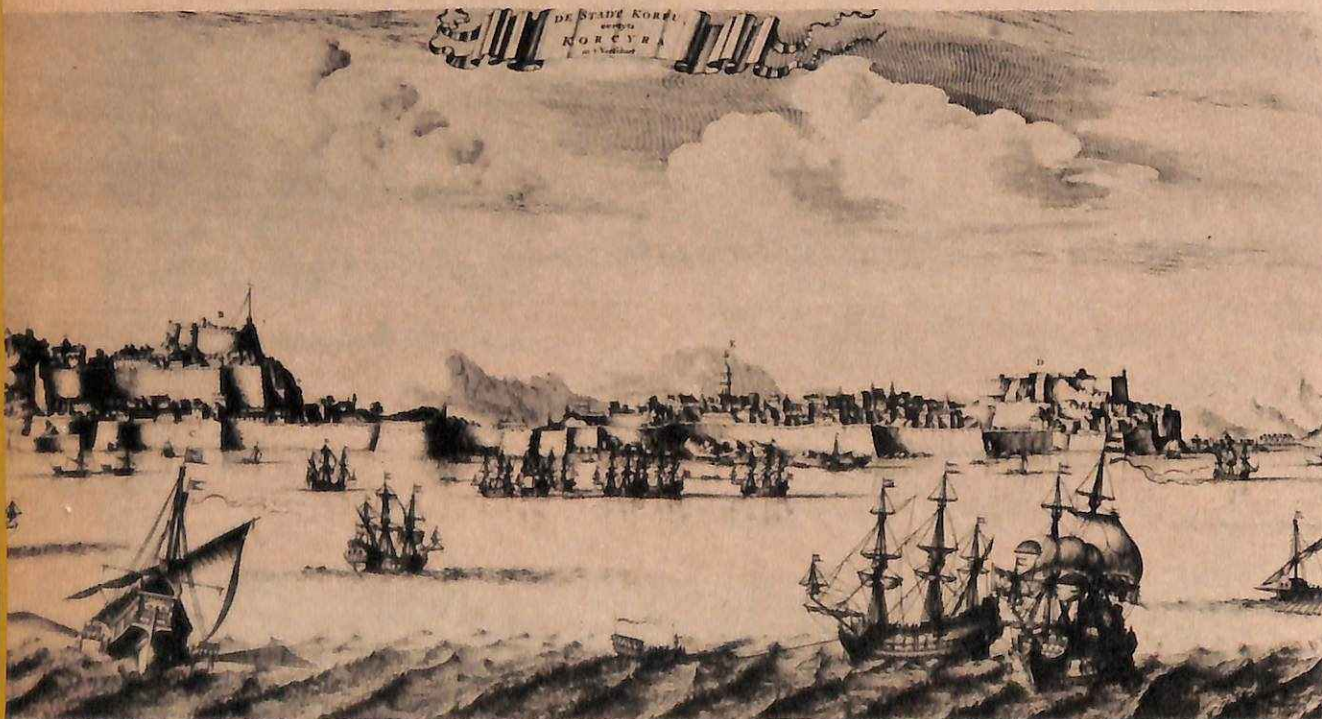
Στόν έρωτα:
Οι άνδρες είναι τυραννικά ζηλιάρηδες και γεμάτοι παθος. Έγινωσταί και αυταρχικοί, αλλά κατ' ούσίαν ή γυναίκα είναι άρχοντίσσα στο σπίτι, που επιβάλλεται σιωπηλά, χωρίς να βίγη ποτέ τον ανδρισμό του συντρόφου της.

Στήν τιμή:
Ευαίσθητοι και εύεξαπτοι. Είναι ο μεγαλύτερος όρκος τους και όταν τους βίξης μπορούν να φθάσουν μέχρι τον θάνατο. Πώς εκδηλώνεται ο ανδρισμός στην Ελλάδα;
«Με τα μάτια, με την φωνή, με τα χέρια, με τα όπλα. Πάντοτε εύθεως, ποτέ ύπουλα».

Αυτές είναι μερικές γρήγορες πινελιές πρώτων εντυπώσεων. Υπάρχουν όμως κι άλλες, εκτενέστερες περιγραφές της καθημερινής ζωής, που αποδεικνύουν πόσο στερεότυπα, ίδια, η ιστορία επαναλαμβάνεται και η ρουτίνα συνεχίζεται. Είναι ο καμμός ενός Θεσσαλού, που τον εμπιστεύεται σε έναν ξένο Εύρωποιο:

ΕΙΝΑΙ η Κύπρος. Αλλά το 1580. Έτσι την είδε και την χάραξε ο Όρτέλλιος. Είναι η εποχή που η μεγαλόνησος μόλις έχει καταληφθεί από τους Τούρκους (9 Σεπτεμβρίου 1570), που την απέσπασαν από τους Βενετούς.

ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΝΤΑΠΠΕΡ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΠΙΣΗΣ ΚΑΙ Η ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΑΠΟ ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ρίσουμε την Ελλάδα της εποχής εκείνης, ένα χάρτη του 1625 τότε που η Αθήνα ήταν ένα μικρό χωριό, με λίγα σπίτια, ενώ πολλά, ανύπαρκτα στους τωρινούς χάρτες, χωριά της, έδωσαν σαν μεγάλες πολιτείες.

Ποιές είναι οι πρώτες εντυπώσεις ενός ξένου που έρχεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα, εκείνη την εποχή;
Όσον αφορά την καθημερινή ζωή:

«Η ζωή είναι φθηνή και άπλοκή. Στα νησιά ιδίως, με ελάχιστα χρήματα μπορείς να φας τα πιο όμορφα και νόστιμα «habonnes» (μπαρμπούνια) που υπάρχουν». (Κορνήλιος Λέ Μπρέν).

Όσον αφορά τις γυναίκες:
«Οι Έλληνίδες έχουν μια άπιθανη υπερηφάνεια, συνδυασμένη όμως με μια ήβελμένη σεμνότητα. Είναι άτιθασες και ακατάδεχτες. Όμορφες πολύ δεν είναι, και ιδίως όταν τις κοιτάξεις από κοντά. Έχουν όμως κάτι περισσότερο από την όμορφη: Είναι έλκυστικές». (Κορνήλιος Λέ Μπρέν).

Οι πιο όμορφες Έλληνίδες; Θέμα πολύ προσωπικό δέβαιο και ανάλογο με τα γούστα.

«Είναι οι Χιώτισσες στρουμπουλές κι άσπρες, που κοινίζουν όταν τις κοιτάξεις», γράφει ο Λέ Μπρέν.

«Οι νησιώτισσες της Πάσου είναι όμορφες, αλλά ψυχρές», αναφέρει ο Ντάππερ.

«Είναι οι Κρητικές, με το λυγερόκορμο σώμα και το ροδόκκινο, χωρίς φτιασίδια, δέρμα. Έχουν άκαλυπτους ταύρους, κυκλοφορούν χωρίς μαντήλες στο κεφάλι και δεν φορούν ποτέ κάλτσες. Έχουν μια δική τους άγρια όμορφιά, που έρ-

«Τί κακό μάς καταλογίζουν και δεν μάς συμπεριέλαβαν στα σύνορα της νέας ελεύθερης Ελλάδας; Δεν πολεμήσαμε πλάι - πλάι με τους συμπατριώτες μας που χαίρονται τώρα τα αγαθά της ελευθερίας; Δεν αντισταθήκαμε με πείσμα στην όργη του κατακτητού; Έμεις οι κάτοικοι της αρχαίας Ελλάδας (Hellade), του λίκνου της σημερινής Ελλάδας (Grèce), επιτρέπεται να είμαστε αποκλεισμένοι από την ίδια την πατρίδα μας; Με τίς συμφωνίες τις δικές σας, των ξένων, ο Όλυμπος ξεχάστηκε, και μαζί μ' αυτόν και οι θεοί της Ελλάδας». (Γώλγουορθ).

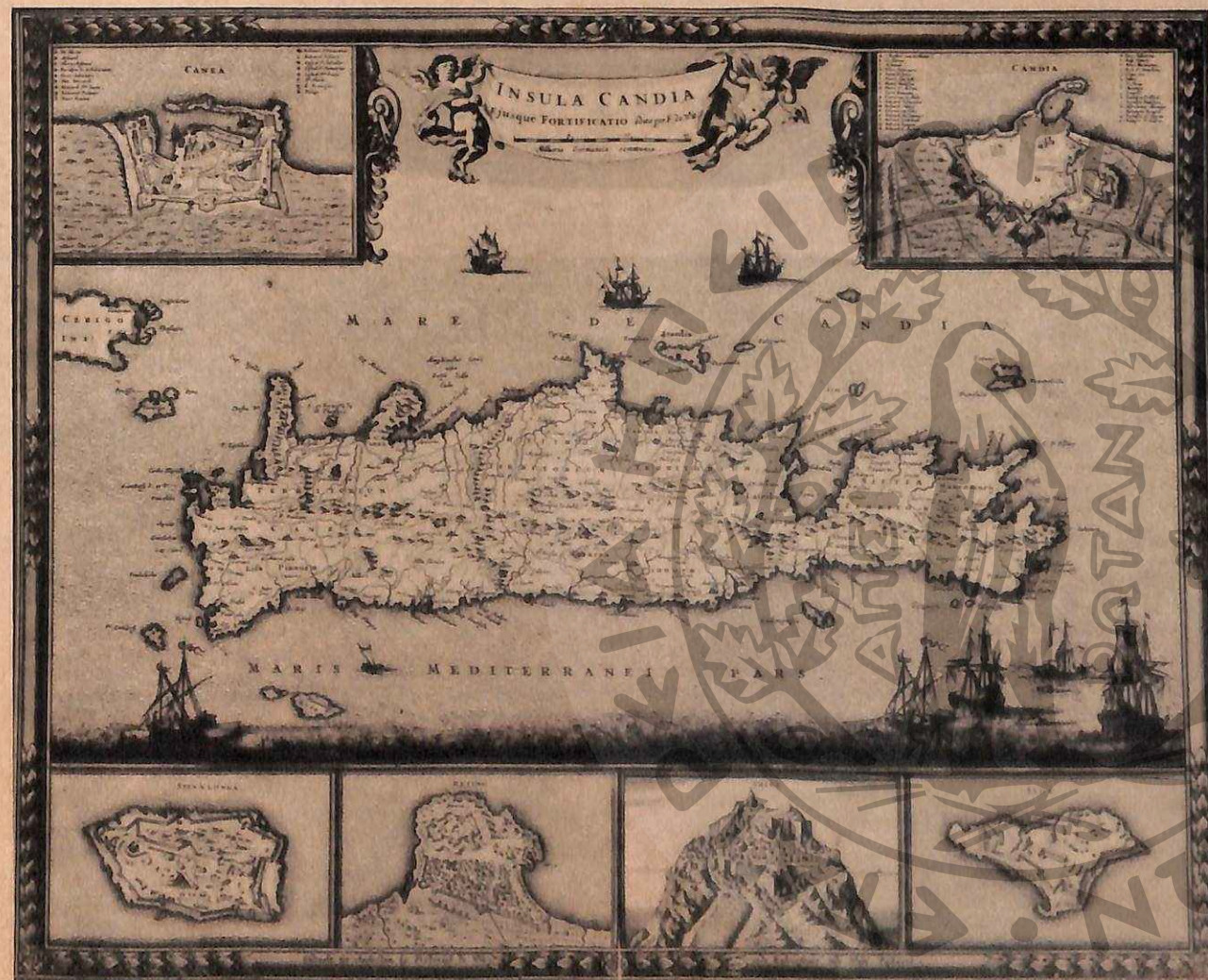
Περιγραφές που θυμίζουν σύγχρονες εικόνες:

«Οι άνδρες αγαπούν πολύ τις συζητήσεις, από τις οποίες δεν λείπει σχεδόν ποτέ ο ύψηλός τόνος, τόσο που είναι δύσκολο για έναν ξένο να ξεχωρίσει αν συζητούν φιλικά ή αν μαλώνουν. Μιλούν όλοι μαζί δυνατά και χειρονομώντας και δεν είναι σπάνιες οι φωνές που καταλήγουν σε καυγά. Όσο για την Έλληνίδα, οι ευδύνες της είναι πολλές. Κοιτάζει το σπίτι, δουλεύει στα χωράφια, μεγαλώνει τα παιδιά, περιποιείται τον άνδρα. Η ζωή είναι σκληρή και δύσκολη, γι' αυτό και οι περισσότερες γενούν γρήγορα, πριν καλά - καλά ανθήσουν».

Όσο υπάρχουν και για τις γυναίκες μικρές στιγμές ευδαιμονίας:

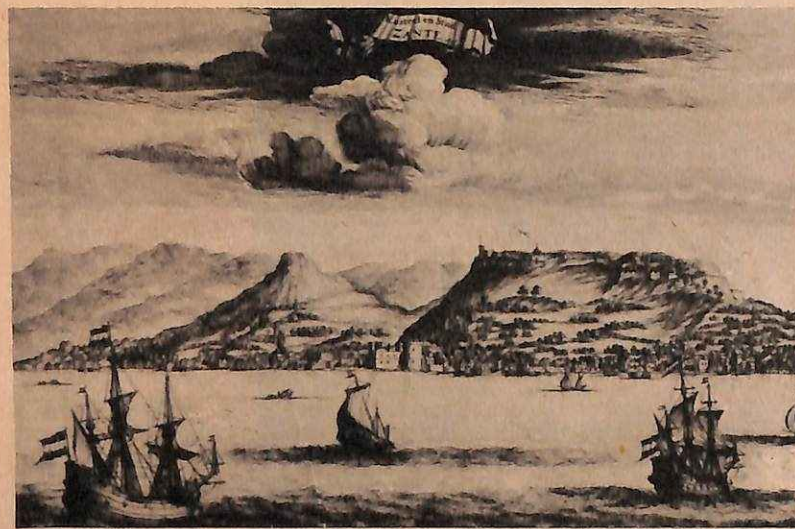
«Στα νησιά κυρίως, οι γυναίκες έχουν την συνήθεια, μόλις αρχίσει να σουρουπώνει, να βγαίνουν και να κάθονται στα πατύσκαλα, έξω από την πόρτα τους και να σιγοψιθυρίζουν».

Περιγραφές που θα μπορούσαν να είναι σύγχρονες:
«Όλα σχεδόν τα πανηγύρια και οι γιορτές των Έλλη-

Η ΚΡΗΤΗ στα 1650. Χάρτης του Ντε Βίτ. Ολοτεχνήματος ενώ συνεχίζεται η τρομερή και πολυετής σύγκρουση μεταξύ των Τούρκων και των Βενετών, για την κατοχή της μεγαλόνησου.

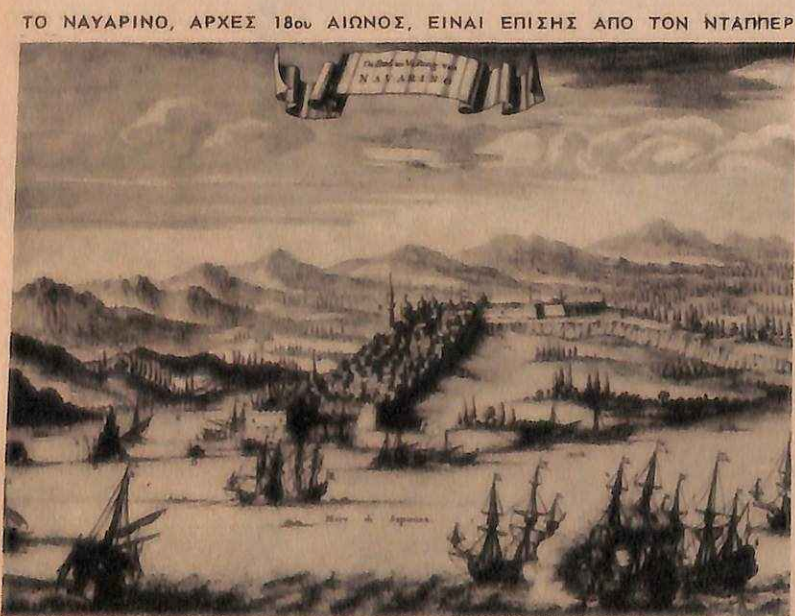
«Οι Κρητικοί χορεύουν ώαρισμένοι, διότι θεωρείται άλιμωλίκω να αφήση ένας άνδρας τὸ ὄαγο του» (Περιγραφή τῆς ἐποχῆς)

ΣΑΦΩΣ ΡΟΜΑΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΑ ΕΙΔΕ ΤΗΝ ΖΑΚΥΝΘΟ Ο ΝΤΑΠΠΕΡ

ΧΑΛΚΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΧΙΟΥ, ΤΟΥ 1585. Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΕΙΝΑΙ ΑΓΝΩΣΤΟΣ

των τελειώνουν με χορούς. Χορούς ομαδικούς, σε χωριστούς κύκλους οι άνδρες και χωριστούς οι γυναίκες. Κάθε περιοχή έχει και τον δικό της τοπικό χορό, που ερμηνεύει λίγο και τον ξεχωριστό χαρακτήρα των κατοίκων της. Έτσι, στην Candia (Κρήτη), οι κάτοικοι χορεύουν πάντοτε ώπλισμένοι, διότι θεωρείται πολύ άτιμωτικό ν' αφήσει ένας άνδρας τὸ όπλο του έστω και κατά την διάρκεια του χορού. 'Ο πιο αγαπημένος τους χορός είναι ένας άγριος, γνωστός και από τους άρχαίους: 'Ο πυρρίχιος, τὸν οποίο χορεύουν ρίχνοντας τὸ κεφάλι πότε από την μία και πότε από την άλλη μεριά και κάνοντας με τὰ σπαθιά τους διάφορες επικίνδυνα θεαματικές φιγούρες, χωρίς να χάνουν όμως ποτέ τὸν ρυθμό.

Όσον αφορά ἔως τὴν χαρακτήρα τὴν Κρητικὴν, οἱ περιγραφές τὸ Ντάππερ, τουλάχιστον, δὲν είναι διόλου κλισε-κευτικές.

Ασφαλώς, ἔως, εἰς διερωτάσθε πὺς ἦταν καὶ ἡ Ἀθήνα τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ποιοὶ οἱ κάτοικοί της καὶ ποιές οἱ συνήθειές τους.

Δυστυχῶς, οἱ περιγραφές τὴν τότε ταξιδιωτῶν περιορίζονται μόνο στὴν ἱστορικὴ παρουσίαση τῆς σημερινῆς πρωτεύουσας, δίνοντας πολὺ λίγα στοιχεῖα ζωτανῶν ἐντυπώσεων καί, πρὸ παντός, ἀπαρεύγοντας τῆς συγκρίσεις με τὴν ἀρχαία ἐποχὴ.

Ὁ Γώλγουορθ, ὥστόσο, παραδέχεται ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ ἀρχαίου μεγαλείου δὲν χάθηκε ἀπὸ τοὺς αἰῶνες. «Εἶναι σκεπτικισμὸς στὴν ἀτμόσφαιρά της καὶ τὸ μυρίζεις με τὴν ἀέρα της. Ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολη, ἀφήνεις τὸ ἔλεγμα νὰ κυρῇ ὀλόγυρα. Ἀμέσως, δυτικὰ, εἶναι ἕνας χαμηλότερος λόφος σὲ ἀκανόνιστο σχῆμα: Ὁ Ἀρειος Πάγιος. Ἀκρίβη χαμηλότερα, καὶ νοτιοανατολικά, ἀπλώνεται μιὰ πεδιάδα, ἀνοικτὴ πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ καὶ πρὸς τὰ νοτιοανατολικά. Ἐκεῖ ἦταν ἡ ἀρχαία Ἀγορά, δηλαδὴ ἡ δημόσια πλατεῖα. Ψηλότερα, πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ, ἐρίσκειτῃ ἡ Πνύξ καί, πάνω σ' ἕνα τέταρτο μικρὸ βουνολόκι, τὸ Μουσειο. Πέρα ἀπὸ τὴν πεδιάδα, πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ, φαίνεται ἡ θάλασσα, ἡ ὁποία ἀπέχει ἀπὸ ἐδῶ περίπου τέσσερα μίλια. Στὴν ἀκτὴ της διακρίνονται τὰ τρία μελλοντικὰ λιμάνια τῶν Ἀθηνῶν: Τὸ Φάληρο, ἡ Μουνυχία (Τουρκελίμανο) καὶ τὸ Πόρτο Λεόνε (Πειραιεύς). Πρὸς τὴν ἀκτὴ, καὶ πρὸς τὴν διεύθυνση τῶν λιμένων της, κυλοῦν δυὸ μικρὰ ποτάμια, ποὺ καταβαίνουν καὶ τὰ δυὸ ἀπὸ βορειοανατολικά, χωρὶς νὰ φθάνουν ἔως τὴν θάλασσα. Τὸ πρῶτο εἶναι ὁ Ἰλισός, τὸ δεύτερο ὁ Κηφισός. Στὰ βόρεια τοῦ πρῶτου καὶ σὲ ἀπόσταση ἑνὸς μιλίου βορειοανατολικά τῆς Ἀκροπόλεως ὑψώνεται ὁ κωνικός ὄγκος τοῦ ἔρους Ἀλικαβηττός, ποὺ ἀποτελεῖ κι αὐτὸς ἕνα ἀπὸ τὰ κύρια γνωρίσματα τῆς φυσιογνωμίας τῶν Ἀθηνῶν. Ἀς ἀφήσω με ὅμως τώρα τὴν ἐλπίδα σύγχρονη δὴ της, με τὰ λιγοστὰ χονδρεῖς δέσματα κτίσματά της, ποὺ δὲν παρουσιάζουν κανένα ἐνδιαφέρον, καὶ ἄς τὴν φαντασθούμε τὴν ἐποχὴ τοῦ μεγαλείου της, τότε ποὺ ἐδέσποζε σ' ὁλόκληρο τὸν πολιτισμένο κόσμον. Σίγουρα δὲν ὑπάρχει σύγκριση πρὸς κτυπητὰ ἀπογοητευτικὴ ἀπὸ αὐτὴν ποὺ παρουσιάζουν αὐτὲς οἱ δυὸ ἐποχές».

Νέες φιλοδοξίες...

Μὲ τὸ ἴδιο πνεῦμα εἶναι φτιαγμένες καὶ οἱ γκραβούρες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, οἱ ὁποῖες παρουσιάζουν διάφορα μνημεῖα τῶν Ἀθηνῶν ἢ σκηνές ἀπὸ τουρκικὲς συγκεντρώσεις, ἀλλὰ καμμιά σχεδὸν δὲν μᾶς δίνει μιὰ σαφὴ εἰκόνα τῆς καθημερινῆς ζωῆς τῶν κατοίκων της. Πράγμα πολὺ φυσικό, ἂν λάβωμε ὑπ' ὄψη μᾶς ὅτι στοὺς πολὺ παλαιούς χάρτες ἡ Ἀθήνα σημειώνεται με 5 - 6 στίπια, ἐνῶ τὸ Negio Ponte (Χαλκίς) σὰν μιὰ μεγάλη καὶ πυκνοκατοικημένη πελ-τεία.

Οἱ πρώτες ἐνδιαφέρουσες πληροφορίες γιὰ τὴν τουρκοκρατούμενη Ἀθῆνα ἀρχίζουν μετὰ τὸν 17ο αἰῶνα, ὅταν τὴν Ἑλλάδα ἐπισκέπτονται ὄχι μόνο μεμονωμένοι ταξιδιωτές, ἀλλὰ καὶ ὀργανωμένες ἀποστολὲς γεωγράφων, ἀρχαιοδιψῶν ἢ ἀκόμη καὶ ξένων διπλωματῶν. Τὸ 1669 οἱ μοναχοὶ Καπουκίνοι δίνουν τὸν πρῶτο χάρτη τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία ὅμως δὲν ξεπερνᾷ τῆς ἐννέα χιλιάδες κατοίκους, καὶ τὸ 1672 ὁ Ἱησουΐτης Μπαντὲν συντάσσει τὴν πρώτη λεπτομερὴ περιγραφή τῶν Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του. Τὸ 1676 ὁ Σπὸν καὶ ὁ Γουήλερ ἐμελέτησαν καὶ ἐσχέδιασαν πολλὰ μνημεῖα τῶν Ἀθηνῶν, προτὺ ἀκόμη καταστραφούν, ἐνῶ τὸ 1819 ὁ Ντόντουελ ἐξέδωσε μιὰ βασιμᾶσια τοπογραφικὴ περιγραφή τῆς Ἀττικῆς.

Καθαρὰ τουριστικὴ ὄψη, ὥστόσο, παρουσιάζει ἡ Ἀθῆνα μετὰ τὴν ἐπανάσταση. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, μάλιστα, προτὺ ἀκόμη γίνῃ πρωτεύουσα, ἀπέκτησε καὶ τὸ πρῶτο ἀξιόλογο ξενοδοχεῖο της: Τὸ χάνι τοῦ Φρανσουᾶ, στὸ ὁποῖο ὁ Κάννινγκ, ποὺ ἦλθε στὴν Ἀθῆνα τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1832,

ΧΑΡΤΗΣ τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Τζῶν Σπὴντ τὸν φιλοτέχνησε στὰ 1626. Οἱ ἀυθαιρεσίες εἶναι πασιφανεῖς γιὰ τὸν σημερινὸ γνώστη τῆς γεωγραφίας. Ὁ-στόσο, αὐτὸ ἀκριβῶς ἀπετελεῖ καὶ τὴν ἰδιότυπη ὀξία τοῦ κειμηλίου αὐτοῦ.

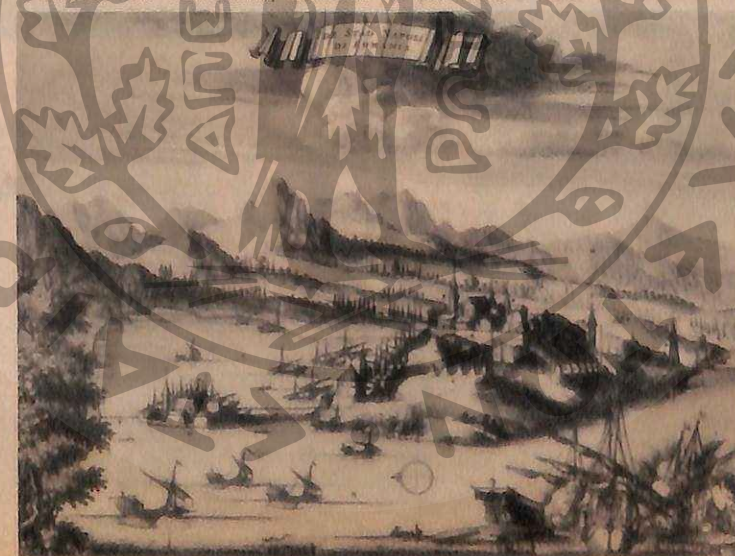
ἀναφέρει ὅτι βρῆκε «θαυμάσια ἀναψυκτικά». Τὸ πρῶτο ὁμως κανονικὸ ξενοδοχεῖο της, ὅπως ἀναφέρει ὁ κ. Στασινόπουλος, στὴν Ἀθῆνα τοῦ περασμένου αἰῶνος, ἐλειτούργησε τὸ 1832, ἀπὸ τὸ ζεύγος Καζάλι, προσφέροντας μιὰ κάποια ὄψη λαμπρότητας στὸ ἐρειπωμένο ἀπὸ τὴν ἐπανάσταση χωριὸ τῆς Ἀθῆνας.

Γιὰ τὸ ξενοδοχεῖο τῶν Καζάλι, μάλιστα, ὁ Λομαρτίνος, ποὺ πέρασε ἀπὸ τὴν Ἀθῆνα τὸν Αὐγούστο τοῦ 1832, ἀναφέρει ὅτι ἦταν πολὺ καλὸ καὶ «δὲν θὰ εὑρίσκε κανεὶς καλύτερο ἐξοχικὸ ξενοδοχεῖο ταξιδεύοντας στὴν Ἰταλία, στὴν Ἀγγλία ἢ στὴν Ἑλβετία».

Τὴν ἴδια περίπου ἐποχὴ ἀρχίζει καὶ ἡ συστηματικὴ ἀνοικοδόμησις τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία, σύμφωνα με μιὰ ἀπογραφή τῆς Διημογεροντίας, τοῦ 1832, δὲν εἶχε παρὰ μόνο 160 στίπια κατοικῆσιμα. Τὰ χρόνια κυλοῦν γρήγορα. Τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1834 ἡ Ἀθῆνα ἀνακηρύσσεται ἐπίσημη πρωτεύουσα τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους, με ἄλλες φιλοδοξίες, νέες ἀπαιτήσεις, διαφορετικὸ τρόπο ζωῆς. Αὐτὸ ὅμως εἶναι μιὰ ἄλλη ἱστορία. Ἡ δική μας τελειώνει ἐκεῖ ὅπου τὴν φαντασία ἀντικαθιστᾷ ἡ πραγματικότητα καὶ τὴν τέχνη ἡ φωτογραφία...

ΜΑΡΙΑ ΚΟΤΖΑΜΑΝΗ

«ΝΑΠΟΛΙ ΝΤΙ ΡΟΜΑΝΙΑ», ΔΗΛΑΔΗ ΤΟ ΝΑΥΠΑΙΟ - ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΤΑΠΠΕΡ

Η ΝΕΑ ΑΓΝΩΣΤΗ

ΩΡΑΙΑ μαύρα μάτια, πλαισιωμένα από κατάμαυρα μαλλιά - ένα αρμενικό σύνολο, το οποίο υποβάλλει έντονα μία ανατολίτικη ήδυπάθεια.

ΧΑΜΟΓΕΛΑΕΙ χοριτωμένα στον φάκο και στην μεγάλη τύχη της που, μέσω του φασκ, της ανοίξε διάπлатες τις πύλες προς την επιτυχία.

ΣΤΟ Λος Άντζελες θρήκε τον παράδεισό της η Τζοάννα. Μετοφορικά - γιατί εδώ προωθείται άλματωδώς η σταδιοδρομία της -, αλλά και κυριολεκτικά - γιατί εδώ, μακριά από το μπετόν άρμε της γενέθλιας Νέας Υόρκης, μπορεί να απολαμβάνη το πράσινο στον υπέροχο παραδεισένιο κήπο της και να προσφέρει στους θαυμαστές της πόζες όρκετα συγγενικές με εκείνες της Εύας.

ΤΟΥ ΚΑΖΑΝ

Η Τζοάννα Φράνκ, μία καλλονή με μαύρα μάτια, ένσάρκωσε μία μορφή του μεγάλου άμερικανικού ονείρου, στην ταινία του Καζάν «Αμέρικα - Αμέρικα». Η είκοσάχρονη Τζοάννα έγινε «στόαρ» με την πρώτη της αυτή ταινία. Είχε την ευκαιρία να ανακαλυφθί από τον Ηλία Καζάν, ο οποίος ανέδειξε και παρουσίασε στο κοινό πολλούς άλλους «άγνωστους», όπως τον Μάρλον Μπράντο, την Εύα Μαρί Σαϊντ, τον μακαρίτη τον Τζαίμς Ντίν, καθώς και τον Γουώρεν Μπήττυ.

Ο Καζάν ανέθεσε στην Τζοάννα τον σπουδαίο ρόλο της, αφού παρακολούθησε προσεκτικά την ειδική εξέτασή της σ' αυτόν επί έξη εβδομάδες. Είχαν επιστήσει την προσοχή του στις μοναδικές καλλιτεχνικές της ικανότητες οι Λή και Πάουλα Στράσμπεργκ, του Νιού Γιόρκ Σίτυ Νέϊγκμπουργκουντ Πλάϊν Χάουζ. Ο Λή Στράσμπεργκ είχε κιόλας «ανακαλύψει» την Τζοάννα. Αφού παρακολούθησε την δουλειά της, της έδωσε μία υποτροφία και έτσι σπούδασε με μία έκλεκτη ομάδα, στην οποία μετείχε και η Μαίριλιν Μονρόε.

ΣΤΗΝ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ

Η Τζοάννα πιστεύει ότι η εισόδός της στον καλλιτεχνικό κόσμο ήταν αυτό ακριβώς που της ταίριαζε. Γεννήθηκε στην Ν. Υόρκη κι αγάπησε το θέατρο αφού μετέσχε σε μία σχολική παράσταση που παίχθηκε «Η Άλίκη στη χώρα των θαυμάτων».

ΤΟ «ΑΜΕΡΙΚΑ» ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

Στο «Αμέρικα - Αμέρικα», ο σκηνοθέτης και σεναριογράφος της ταινίας Καζάν διηγείται την ιστορία της οικογενείας του. Ο ελληνικής καταγωγής Καζάν γεννήθηκε στην Τουρκία και έφθασε στις Ην. Πολιτείες όταν ήταν 4 μόλις χρόνων. Άλλα μέλη της οικογενείας του είχαν φθάσει στην Αμερική πριν από τους γονείς του, και μεγάλωσε ακούγοντας τα βάσανα που πέρασαν στον τό-

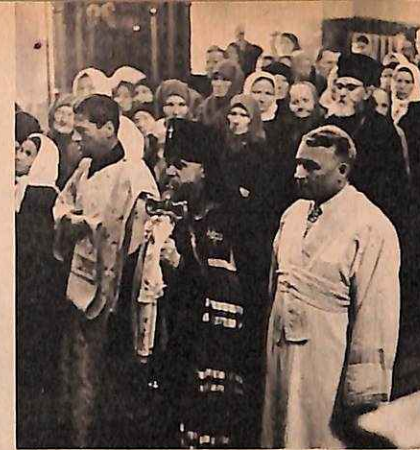

ΟΛΗ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΑΚΑΤΑΝΙΚΗΤΗ ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΑΛΛΑ ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΤΑΛΕΝΤΟ

πο τους και την μεγάλη λαχτάρα που αισθάνονταν για τον Νέο Κόσμο. Η ταινία αναφέρεται σε διασκεδαστικά, παράξενα και επικίνδυνα περιστατικά της παλιάς εκείνης «γείρας».

Συνεχίζοντας την κινηματογραφική σταδιοδρομία της, η Τζοάννα έπαιξε στο «Χέι γιού λάιτ Μάν», όπου το παιδί της θαυμάστηκε ιδιαίτερα. Τώρα βρίσκεται στο Χόλυγουντ, όπου έπαιξε σημαντικούς ρόλους στην τηλεόραση.

ΣΤΙΣ ΣΤΕΠΠΕΣ ΤΗΣ ΣΙΒΗΡΙΑΣ

ΔΙΑΚΟΝΟΙ συνοδεύουν τον αρχιεπίσκοπο Βενιαμίν, καθώς μπαίνει στην εκκλησία. Χαρακτηριστικό: Δεν έχουν όλοι γενειάδα, και ο δεξιός, κάτω από τα άμφια, φοράει πολιτικά.

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΕΓΓΟΝΟΙ είναι το πρόβλημα για τις σοβιετικές αρχές. Συνοδεύουν τους παρόλικες στην εκκλησία και μέσα τους ρίχνεται ο σπέρμος του βίου λόγου. Στο τέλος του κηρύγματος, όλο το εκκλησίασμα λέει: «Σπάσιμπα!» (= «Ευχαριστώ»). Τούτο συμβαίνει μόνο στην Σοβιετική Ένωση, από την κομμουνιστική επανάσταση και πέρα. Οι πιστοί ευχαριστούν τους ιερείς για την πορηγορητική παρουσία τους.

ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΟΙ κυρίως αποτελούν το εκκλησίασμα, που γεμίζει τον μητροπολιτικό ναό του Ίρκούτσκ. Στην λειτουργία σήμερα παρίσταται και ο αρχιεπίσκοπος Σιβηρίας Βενιαμίν πού, σύμφωνα με το τυπικό, πρέπει να ένδυθῃ τὰ ἀρχιερατικά του ἄμφια ἐνώπιον τῶν πιστῶν. Τὸν βοηθοῦν οἱ νεαροὶ σπουδασταὶ τῆς τοπικῆς ἀρχιερατικῆς σχολῆς. Ὁ Νικολαΐ Σκόλωφ, ὁ ὅποιος ἐν συνεχείᾳ θὰ χειροτονηθῇ διάκονος, κρατᾷ τώρα τὴν μίτρα του (ἄνω).

ΟΙ ΠΙΣΤΟΙ ΑΣΠΑΖΟΝΤΑΙ ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥ ΒΕΝΙΑΜΙΝ

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΖΗ

Ἡ νεώτερη γενιά δέχεται με εὐλάβεια τὸ κήρυγμα πού ἡ προεπαναστατική διεφύλαξε με ἱερὸ πείσμα

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΕ ΚΑΤΑΝΥΞΗ

Ἡ εἰκόνα εἶναι ἡ ἴδια ἀπὸ ἄκρη σ' ἄκρη τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως. Ὅποτε θὰ σκολάσῃ μιὰ ἐκκλησία, καὶ οἱ πιστοὶ θὰ ξεκινήσουν γιὰ τὰ σπίτια τους, παντοῦ ἡ ἴδια σκηνή — ἡλικιωμένοι ἄνθρωποι, πού κρατοῦν ἀπὸ τὰ χέρια τὰ ἐγγονάκια τους. Ἀπόδειξη ὅτι ἡ ρωσικὴ πολιτικὴ ἐναντὶ τῆς ἐκκλησίας ἀντιμετωπίζει πάντα μιὰ μεγάλη δυσκολία. Σαρανταπέντε χρόνια ἐχθρικῆς στάσεως, πού ποικίλλει ἀπὸ τὸν ἄγριο διωγμὸ μέχρι τὴν περιφρονητικὴ ἀνοχή, δὲν στάθηκάν ἱκανὰ νὰ ξεριζώσουν ἀπὸ τὴν μυστικοπαθὴ ψυχὴ τοῦ Ρώσου τὴν ἀνάγκη τοῦ θεοῦ.

Οι πιστοί παρακολουθούν την χειροτονία νεαρού ιερέως - και, όμως, πρόκειται για μία σημερινή ιστορία του Ίρκουτσκ

ΜΕ ΣΟΒΑΡΟΤΗΤΑ ο Νικολάι (άνω) αναμένει την μεγάλη στιγμή. Θα χειροτονηθεί μετά την λειτουργία

ΜΕΤΑ την ιεροτελεσσία, το εκκλησίασμα φεύγει από τον ναό (άριστερά και κάτω). Πολλοί πιστοί έμειναν στις σκάλες, για να αποχαιρετήσουν τον αρχιεπίσκοπο Βενιαμίν (άνω) που απέρχεται, αφού τελείωσε η λειτουργία και η χειροτονία. Εκεί βρίσκεται και η νεώτατη γενιά (δεξιά) και απορροφά εντυπώσεις. Όταν μεγαλώσουν, θα θυμούνται...

Η στάση του κράτους έναντι της θρησκείας εξακολουθεί να είναι έχθρική — από το 1958 σημειώθηκε μεγάλη άνηση αντιθρησκευτικών άρθρων στον τύπο και αρκετά θρησκευτικά ιδρύματα καταργήθηκαν. Έντούτοις, οι στόχοι του παραγωγικού μηχανισμού των σοβιετών επιβάλλουν να εργάζονται άνδρες και γυναίκες — και τούτο σημαίνει πως τα παιδιά μένουν στις φροντίδες των παππούδων και των γιαγιάδων, των ανθρώπων ακριβώς που ώριμασαν στην Όρθοδοξη πριν από την ρωσική επανάσταση.

Έτσι, αν και οι περισσότεροι νεαροί Ρώσοι αδιαφορούν για την διδασκαλία της εκκλησίας, η νεώτερη γενιά επηρεάζεται πολύ από τα γηραιότερα μέλη της οικογένειας. Και σύμφωνα με την συνταγματική διάταξη

που ορίζει ότι «η ελευθερία της θρησκευτικής λατρείας και της αντιθρησκευτικής προπαγάνδας αναγνωρίζεται σε όλους τους πολίτες», η ρωσική εκκλησία μπορεί να υπολογίζει στην υποστήριξη ενός απέραντου και σταθερού σώματος πιστών. Ο κλήρος ζει από τις συνεισφορές των ένοριτών και η έπιτυχία προσηλυτισμού που σημειώνουν οι θρησκευτικές κοινότητες ανησυχεί σοβαρά τις αρχές.

Κάθε Κυριακή πρωί...

Η σειρά αυτή των μοναδικών φωτογραφιών, που συνοδεύουν το άρθρο, έλήφθη μέσα στην καρδιά της Σιβηρίας από δυο νεαρούς Άγγλους, τον Τζων Μπάιλις και τον

Ντάγκλας Μπόττινγκ, και εικόνογραφεί κατά τρόπο δραματικό την επικρατούσα κατάσταση στην σημερινή Ρωσία. Παρουσιάζουν το εκκλησίασμα να συγκεντρώνεται κάποια Κυριακή πρωί για να παρακολουθήσει την λειτουργία στο Ίρκουτσκ και την χειροτονία του 25ετούς Νικολάι Σοκόλωφ. Όπως όλες οι μειονότητες, σε όλα τα μέρη του κόσμου, και η ρωσική εκκλησία επέδειξε μια σημαντική ικανότητα επιδιώσεως, και στα διασκορπισμένα στην απέραντη χώρα μοναστήρια εκπαιδεύει τους κληρικούς της.

Το γεγονός ότι νέοι άνθρωποι, όπως ο Νικολάι Σοκόλωφ, ξεπερνούν την ανατροφή που τους έδωσε το κράτος και διατηρούν την κρίση τους αλώβητη, δείχνει ότι το μέλλον της ρωσικής εκκλησίας είναι μεγάλο.

Ο νεαρός που χειροτονήθηκε, σπούδασε θεολογία επί αρκετά χρόνια σε ένα μοναστήρι της περιοχής της Μόσχας, και τώρα θα αναλάβει μια μικρή ένορία του Ίρκουτσκ, που ο ιερέας της πέθανε πριν από λίγον καιρό. Οι πιστοί της ένορίας ζήτησαν άμεσα την αντικατάσταση του ιερέα τους και ο αρχιεπίσκοπος Βενιαμίν τους στέλνει τώρα τον Νικολάι Σοκόλωφ.

Χαρακτηριστικό της έμμονης που δείχνουν οι πιστοί της Σοβιετικής Ένώσεως στα πάτρια είναι ασφαλώς και το γεγονός ότι η θεία λειτουργία τελείται στην παλαιά εκκλησιαστική σλαβική και μόνο το κήρυγμα του θείου λόγου, που είναι απαραίτητο σε κάθε περίπτωση, γίνεται στην ρωσική.

ΕΝΕΔΡΑ ΣΤΗΝ ΟΜΙΧΛΗ

Ο έρωτας με μιὰ παρθενο - χήρα της άγγλικής άριστοκρατίας υπήρξε ή άρχή του τέλους της ένδοξης σταδιοδρομίας του Καρόλου - 'Ιωάννου, κόμης του Καίνιξμαρκ. "Εγγονος του περίφημου μισθοφόρου στρατηγού, ο Κάρολος - 'Ιωάννης είχε γίνει περίφημος στην Εύρώπη για την παλληκαριά του, από παιδί. Άλλά για τα όμορφα μάτια της 'Ελίζαμπεθ "Οουγκλ έβαλε άλλους νά σκοτώσουν... Είναι κι αυτός ένας από τους ταραχώδεις έρωτες, που συνεκλόνησαν την Εύρώπη των χρόνων του δεκάτου έβδομου αιώνος...

Το έμβλημα της οικογενείας του σέρ Τόμας Τάυνς ήταν: «Έχω πάντα δικίο» κι ο σέρ Τόμας ήταν πάντα εύχαριστημένος με το οικόσημό του. "Ως τα 34 χρόνια του αυτός είχε πάντα το δικίο — στις περιουσιακές συναλλαγές του, στις μηχανογραφίες της Αύλης, στον έρωτα. Μά το βράδυ της 12ης Φεβρουαρίου 1682 δέν βρέθηκε κανείς νά του άποδώσει το δικίο του: Τόν σκότωσαν στον δρόμο.

Ο σέρ Τόμας Τάυνς ήταν ένας πλούσιος επλαϊύ - μπλού της εποχής. Έξ αιτίας των σκανδάλων του όλοι του είχαν πολύ μεγάλη εκτίμηση στην Αύλη. Το βράδυ της 12ης Φεβρουαρίου διέσχισε με την άμαξά του το Λονδίνο. Είχε όμίχλη και γι' αυτό μπρός στ' άμάξι έτρεχε ένας υπηρέτης μ' έναν άναμμένο δαυλό. Στη θέση του πίσω στο άμάξι καθόταν ένας άλλος υπηρέτης και μπορούσε τ' άμαξάς.

Όταν το άμάξι έφτασε στην ανατολική άκρη του δρόμου της Πάλλ Μάιλ, βγήκαν ξαφνικά από την όμίχλη τρεις καθολάκηδες με μίσικες. Τά άλογα σηκώθηκαν στα πίσυνά τους πόδια. 'Ο άμαξάς έβρισε. 'Ο σέρ Τόμας τινάχτηκε από τόν μπεταζωτό καναπέ του άμαξιού και πριν προλάβει νά βγάλει το κεφάλι του από το παράθυρο για νά βρήςη τους άναιδέστατους που τράμαξαν τ' άλογά του, κάποιος με χοντρή φωνή τόν ρώτησε:

—Εσείς είστε ο σέρ Τόμας Τάυνς;

—Εγώ είμαι, άπάντησε αυστηρά ο σέρ Τόμας, κ' έσείς φέρεστε άσχημα, κύριέ μου! Έχετε την υποχρέωση νά βγάλετε τη μάσκα σας.

Μά ο καθολάκης που βρισκόταν μπρός στο παράθυρο της άμαξας έβγαλε, αντί για τη μάσκα, το κα-

πέλλο του, χαϊρέτησε ευγενικά και παραμερίζοντας έδωσε την θέση του στον συνεδό του.

Πυροβολισμοί

Ο τελευταίος αυτός σήκωσε την καραμπίνα του, σημάδεψε, τράβηξε την σκανδάλη... "Υστερα οι τρεις καθολάκηδες χάρηκαν, καλπάζοντας στην όμίχλη.

"Αδικά ο άμαξάς πάσχιζε νά κρατήσει τ' άλογά του, που άρχισαν κι αυτά νά καλπάζουν άφηνισμένα. Τό άμάξι τινάζόταν πότε έδω, πότε εκεί στον λιβεστωτό δρόμο. Οι πέρτες άνοιξαν. 'Ο σέρ Τόμας κρεμόταν ο μισός έξω. 'Η μαύρη περούκα του έφυγε άπ' το κεφάλι και κυλίστηκε στη λάσπη.

'Ο σέρ Τόμας πέθανε λίγη ώρα άφου οι υπηρέτες του τόν πήγαν, με χαμένες τις αισθήσεις του, στο σπίτι του.

Την ίδια νύχτα χτύπησαν την πόρτα του ειρηνολόγιου της συνοικίας, όπου βρισκόταν ο δρόμος της Πάλλ Μάιλ, δυό βαστάζοι και τού είπαν ότι πήγαν με την πολυθρόνα τους έναν ξένο στο σπίτι ενός κοντινού γαιοτρού. 'Ο έπιβάτης τους μύριζε μπαρούτι και κάτω άπ' τού μανδύα του είχε μιá καραμπίνα, που άχνιζε άκόμη. Γι' αυτό, θεωρήσαν καλό νά ένοχλήσουν νύχτα τόν ειρηνολόγο και νά τού τά πούν. 'Ο ειρηνολόγος ευχαρίστησε τους βαστάζους και σέ λίγο, μαζί με μερικούς άστυνομικούς, πήγε στο σπίτι τού γαιοτρού.

Αυτός έξηγήσε μωρμουρίζοντας πώς την ώρα εκείνη δέν βρισκόταν άλλος στο σπίτι του από έναν πελάτη του, που μόλις πριν λίγες στιγμές τού είχε βάλει βδέλλες για νά του πάρη αίμα. 'Ο ειρηνολόγος επέμεινε νά δή τόν δυστυχισμένο άρ-

ρωστο, αντί για βδέλλες, όμως, είδε άκουμπισμένα κοντά του ένα σπαθί και μιá καραμπίνα. Κι ο άρρωστος δέν ήταν σέ θέση νά εξηγήσει την κατάσταση, γιατί δέν μιλούσε παρά μόνο πολωνικά.

'Ο ειρηνολόγος διέταξε τους άστυνομικούς νά έρευνήσουν τó σπίτι κ' έτσι βρέθηκαν σ' ένα διπλανό δωμάτιο δυό άκόμη κύριοι, που ο γιοτρός άγνοούσε τάχα την παρουσία τους. Αυτοσυστήθηκαν: Λοχαγός Βράτς από τó Βραδεμβούργο και ύπολοχαγός Στέγερνα από την Στοκχόλμη.

'Ο ειρηνολόγος ύποκλήθηκε και ρώτησε:

—Κύριοί μου, μπορείτε νά μου άπαντήσετε με ειλικρίνεια στην έρώτηση: Πήρατε μέρος στον φόνο τού σέρ Τόμας Τάυνς;

—Άπαντώ πάντα με ειλικρίνεια στις έρωτήσεις που μου κάνουν, είπε ο λοχαγός Βράτς. Έγώ είμαι ο μόνος υπεύθυνος για τόν θάνατο τού σέρ Τάυνς. Έγώ παρακάλεσα τόν ύπολοχαγό Στέγερνα νά με ακολουθήσει. 'Ο έγώ έδωσα διαταγή στον υπηρέτη μου Μπορόφσκυ νά πυροβολήσει, άφου ο σέρ Τόμας άφηρε άναπάντητη μιá πρόσκλησή μου νά μονομαχήσουμε. Είχαμε νά κανονίσουμε ένα ζήτημα τιμής.

—Τί ζητάτε έδώ στο Λονδίνο; Πώς βρεθήκατε έδώ;

—Ανήκα στην άκολουθία του κόμης τού Καίνιξμαρκ. 'Ο Στέγερνα έχει υπηρετήσει στο σύνταγμά μου. 'Ο Μπορόφσκυ ήταν βαστούλακας σ' ένα κτήμα του.

'Ο ειρηνολόγος σχημάτισε την έντύπωση ότι ο νεαρός κόμης είχε παίξει σημαντικό ρόλο στην σκοτεινή αυτή ιστορία.

—Πού είναι ο κόμης τού Καίνιξμαρκ;

—Για την ώρα βρίσκεται κι αυτός στην 'Αγγλία.

'Η ώρα ήταν μιá μετά τά μεσά-νυχτα της 13ης Φεβρουαρίου 1682. 'Ο ειρηνολόγος διέταξε νά κλείσουν και τους τρεις άνδρες στην φυλακή.

Καινούργιες δάφνες

Ο Κάρολος - 'Ιωάννης, κόμης τού Καίνιξμαρκ, ήταν ένας νέος 32 χρόνων. Ήταν όμως κιόλας προσωπικό της πολύ γνωστή και με μεγάλη εκτίμηση σ' όλες τις ευρωπαϊκές Αύλές. Τώρα και έπτά χρόνια έτρεχε από μάχη σέ μάχη και κατακτούσε όλοένα καινούργιες δάφνες. 'Εγγονός δυό στραταρχών, όμορφος, εύφύεστος, είχε όλες τις πιθανότητες νά γίνει κι αυτός στρατάρχης, άν δέν τόν εύρισκε ο θάνατος.

Δεχόταν νά υπηρετήσει σέ κάθε στρατό που τούδινε άρκετές τιμές. 'Η πατρίδα του δέν είχε γι' αυτόν καμιά σημασία. Οι συχνές αλλαγές μεγάλωναν τó γόητρό του.

Μιά φορά, κολυμπώντας μ' ένα βέλος στην κνήμη, με τó σπαθί στά δόντια, αϊχμαλώτισε ένα τουρκικό πλοίο. Μιά άλλη φορά, έκαμε καθαλάρης, μόνος, μιá εξόρμηση από ένα κάστρο και διέλυσε τους πολιορκητές. Στα δεκαεπτά του ήταν διοικητής συντάγματος. Στα δεκαοχτώ τόν παρασημοφόρησαν με τόν Σταυρό της Μάλτας. Τό φθινόπωρο τού 1681 έφθασε στο Λονδίνο με μιá άγγλική άρμάδα. Έπεσε στα δίχτυα της λαίδης 'Ελίζαμπεθ "Οουγκλ και ή ήρωική σταδιοδρομία του βρήκε θλιβερό τέλος.

'Ιδού ή ιστορία:

Μόλις έφθασε στο Λονδίνο, ο κόμης τού Καίνιξμαρκ έγκαταστάθηκε στο παρόστιο τού Ρίτμοντ. Στους

περιπάτους του, στην έξοχή, βρέθηκε μιá μέρα μπρός σ' έναν άραιο πύργο και ρωτώντας έμαθε πώς ήταν της λαίδης 'Ελίζαμπεθ "Οουγκλ. Στην έρώτησή του, ποιά είναι ή λαίδη 'Ελίζαμπεθ, τού είπαν:

—Είναι κόρη τού μακαρίτη κόμης τού Νόρχαμπερλαντ και χήρα τού κόμης τού "Οουγκλ. Είναι ή πλουσιώτερη χήρα της 'Αγγλίας κι άκόμη τόσο νέα! Ούτε δεκαπέντε χρόνων.

'Ο Καίνιξμαρκ έυαθε άκόμη ότι ή λαίδη 'Ελίζαμπεθ είχε παντρευτεί στα δώδεκα, ότι όμως ο κόμης τού "Οουγκλ είχε αναλάβει την υποχρέωση νά μόν κάνει πραγματικά γυναικά του τó μικρό αυτό κοριτσάκι και νά μν βίη την περιουσία της ώσπου νά συμπληρώσει τα δεκάεξη. Άλλά με τó νά τηρήσει τις υποσχέσεις του αυτές, ιδιαίτερα δέ την πρώτη, ο φτωχός "Οουγκλ άρρώσθηκε και, ένανισον χρόνο μετά τους γάμους του, πέθανε από πυρετό. Στα δεκατέσσερα χρόνια της, ή 'Ελίζαμπεθ έκανε την εμφάνισή της στο παλάτι τού Λονδίνου, φοδερά κοκέττα, με ένα ύπεροχο μαύρο πέπλο.

Ευχάριστη επίσκεψη

Δέν πέρασε πολüs καιρός για ν' άρχίσουν νά την πολιορκούν οι μνηστήρες — σπουατίες προγκίπων από τις ευρωπαϊκές Αύλές, άκόμη και ένας γιός τού αυτοκράτορος της Αυστρίας, πεινούσαν την Μάγνη για νά ζητήσουν τó χέρι της. "Ολοι της ύπάσχονταν, όπως και ο μακαρίτης "Οουγκλ, πώς θα σέβονταν την παρθενία της ως τα δεκάεξη της, αλλά ή 'Ελίζαμπεθ δέν ήθελε κανένα.

Σ' αυτό άκριβώς, δηλαδή στην προσωρινή παραίτηση των μνηστήρων από την παστάδα της ανήλικης χήρας, ο Καίνιξμαρκ άνακάλυψε τó λάθος τους και, χωρίς πολλές καθυστερήσεις, έσπείλε έναν άκόλουθο στον πύργο της, ρωτώντας άν θα ήταν εύχάριστη μιá επίσκεψή του.

Από τó κουτσομπολιό της Αύλης, ή λαίδη 'Ελίζαμπεθ είχε άκούσει πολλά καταπληκτικά για την παλληκαριά και τó επιθετικό πνεύμα τού Καίνιξμαρκ. Και, βέβαια, ή επίσκεψή του θα της ήταν πολύ εύχάριστη.

Τόν δέχθηκε σ' ένα σαλόνι, που τά παράθυρά του έδλεπαν στο ύπεροχο πόκο. Ήταν φθινόπωρο και τά φύλλα είχαν άρχισι νά πέφτουν. 'Ο έλαφρός παλμός των ρουθουνιών πρόδιδε τó ένδιασέν της νέας για τόν γενναίο πολεμιστή.

Ήταν μικροκαμωμένη, με όμορφο πρόσωπο, κομψή, με πυρόξανθα μαλλιά. Τά μάτια της ήταν πράσινα σαν σμαράγδια, ή επιδερμίδα της σαν ροδοπέταλο. Τό τελεμνό ντεκολτέ της πρόδιδε πώς είχε καταφέρει νά ύπερνηκήση την θλιψη της για τόν θάνατο τού άτυχου "Οουγκλ.

Η επίσκεψη άρχισε με κουβεντολόι και συνεχίσθηκε με τσάι και βουτήματα. Άκολούθησε παιχνίδι με ένα τόπι στην αύλη, παρουσία σ' τó πάρκο, και ύστερα φλυασία σέ βασιές πολυθρόνες, μπροστά στο τζάκι, σ' ένα σαλόνι γεμάτο πανοπλίες ίπποτων και βαλσαμωμένα κεφάλια έλαφιών στους τοίχους.

Η λαίδη ήθελε νά μάθει για τις μάχες με τους Τούρκους. 'Ο Καίνιξμαρκ ένθουσιαζόταν νά διηγήται παρόμοιες ιστορίες. Τό θέμα, άλλωστε, τού έδινε την ευκαιρία νά επιδείξει την κυριώτερη άρετή του στρατιώτη: Πάντα έμπροκα. 'Η λαίδη 'Ελίζαμπεθ έσπρε πολύ χαριτωμένη την άρετή αυτή και ρώτησε τόν κόμητα Καίνιξμαρκ μήπως θα ήθελε νά μείνει για δείπνο.

'Ο Καίνιξμαρκ ήθελε, και ή μόνη δυσκολία που βρήκε ήταν την αύγη, όταν είδε κ' έπαβε νά ζυπήσει τόν σταυλίτη νά τού σελλώσει τó άλογό του για νά φύγει.

Από την αύγη εκείνη ο Καίνιξμαρκ συναντούσε την λαίδη στον πύργο της όλοένα συχνότερα, κι αυτή φαινόταν όλοένα πιο εύχαριστη μέν μαζί του. Στην άρχή δέν της έκαμε λόγο για γάμο, άλλα μόνο για τόν έρωτά της, της είπε μιá νύχτα πώς την ήθελε για γυναίκα του και πώς γι' αυτό θαπρεπε νά τόν άφήσει νά μιλήσει με την μητέρα της.

Η μικρή λαίδη, που δέν ήταν άκόμη δεκάεξη χρόνων, τόν κοίταξε λίγο με τά έμορφα πράσινα μάτια της, χαμογέλασε και τού είπε:

—Ναί, βέλω! Και δέν βέλω κανέναν άλλο για άνδρα μου! Άλλά τί σχέση έχει αυτό με την μητέρα μου; Σάν χθώρα είμαι κυρία τών άποφάσεών μου.

Κι άφου σκέφθηκε λίγο πρόσθεσε:

—Ναί, νά παντρευθώμε. Στην άρχή έίως δέν πρέπει νά τó λάθη κανείς, γιατί θα κινούσαμε τόν φθόνο. Έλας αύριο τά μεσάνυχτα μαζί με έναν παπά!...

Ο γάμος...

Μεθυμένος από εύτυχία, ο Καίνιξμαρκ γύρισε καλπάζοντας στο σπίτι του. Την άμέσα άσχολήθηκε με τó νά βρή έναν παπά που θα ήταν πρόθυμος νά ευλογήσει τόν μυστικό γάμο, και τά μεσάνυχτα τόν πήρε μαζί του καβάλα σ' ένα από τά άλογά του, για τόν πύργο.

Ένας υπηρέτης τούς περίμενε σι-

μιά πλαινή πέρτα και τούς ώδήγησε από μιá στενή σκάλα σέ μιá κάμαρα που δέν την ήξερε ως τότε ο Καίνιξμαρκ.

Στην μέση της κάμαρας βρισκόταν ένα τραπέζι, με ένα εύαγγέλιο και δυό άναμμένα κεριά. Μπροστά στο τραπέζι βρισκόταν ή λαίδη 'Ελίζαμπεθ με λευκό νυφικό φόρεμα. Στα πυρόξανθα μαλλιά της φορούσε σπείρες μογορπιτόρια. Πλάι στέκονταν δυό μαυροντυμένοι σοδαροί κύριοι, γείτονες άρχοντες. 'Ο παπάς τούς γνώριζε και τούς δέχθηκε για μάρτυρες. Την στιγμή έως που έτοιμαζόταν νά άσχοήσει τó μυστήριο, ή λαίδη 'Ελίζαμπεθ έπεσε στο πάτωμα κλαίγοντας. Οι δυό κύριοι την σήκωσαν και την κάθισαν σέ μιá πολυθρόνα. Για κόμπωση ώρα δέν μπορούσε νά μιλήσει.

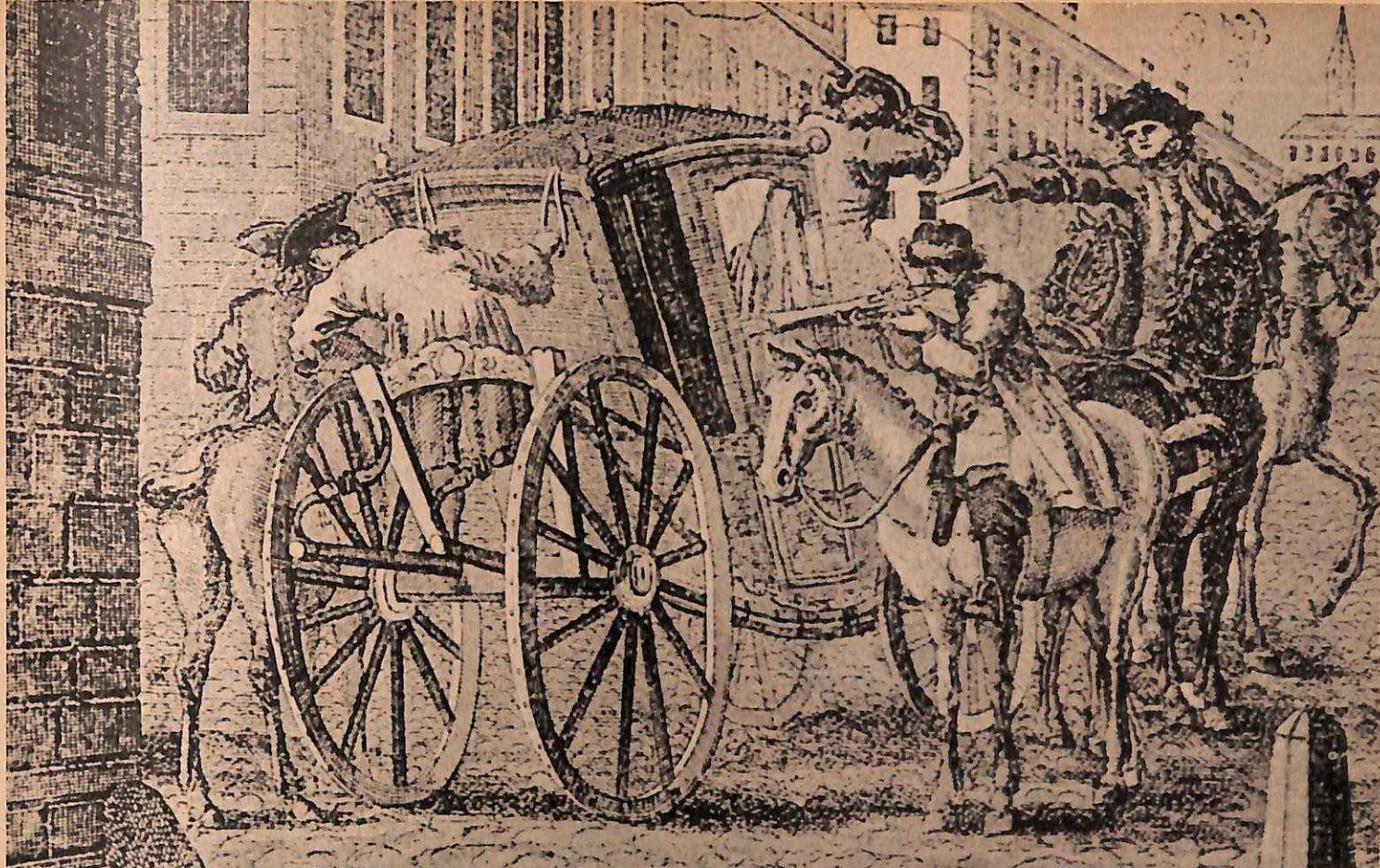
—Άφήστε με μόνη, είπε ύστερα, με φωνή που μόλις άκουγόταν. Θέλω νά μιλήσω με τόν κόμητα τού Καίνιξμαρκ.

'Ο παπάς και οι δυό σοδαροί κύριοι έφυγαν άμυητοι. Μόλις βγήκαν έξω, ο Καίνιξμαρκ γονάτισε μπροστά σ' τά πόδια της λαίδης 'Ελίζαμπεθ και, παίρνοντας τó παγωμένο χέρι της σ' τά δικά του, την ρώτησε τί συμβαίνει.

—Έπρεπε νά σου τó πώ πρωύτερα, μά δέν μπορούσα, τού είπε σιγά ή μικρή λαίδη. Φοβόμουν πώς θα σ' έκανα για πάντα.

'Ο Καίνιξμαρκ έσκακλουθούσε νά της κρατά τó παγωμένο χέρι της!

—Έμουν άκόμη παιδί όταν χήρεψα. Μόλις πέρασε ο χρόνος τού πένθους, ή μητέρα μου ήθελε νά με ξαναπαντρώσει, δίνοντάς μου για άνδρα κάποιον που συμπαιδούσε αυτή. Έπν μήνες άντιστεκόμουν, άλλα τη-

ΚΑΠΟΙΟ ΒΡΑΔΥ ΜΕ ΠΥΚΝΗ ΟΜΙΧΛΗ, ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ, ΜΙΑ ΟΜΑΔΑ ΕΠΙΠΛΩΝ ΕΠΕΤΕΘΗ ΚΑΙ ΠΥΡΟΒΟΛΗΣΕ ΤΟΝ ΣΕΡ ΤΟΜΑΣ ΤΑ'ΥΝΣ

Η ΜΑΥΡΗ ΠΕΡΡΟΥΚΑ ΔΕΝ ΚΡΥΒΕΙ ΤΗΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

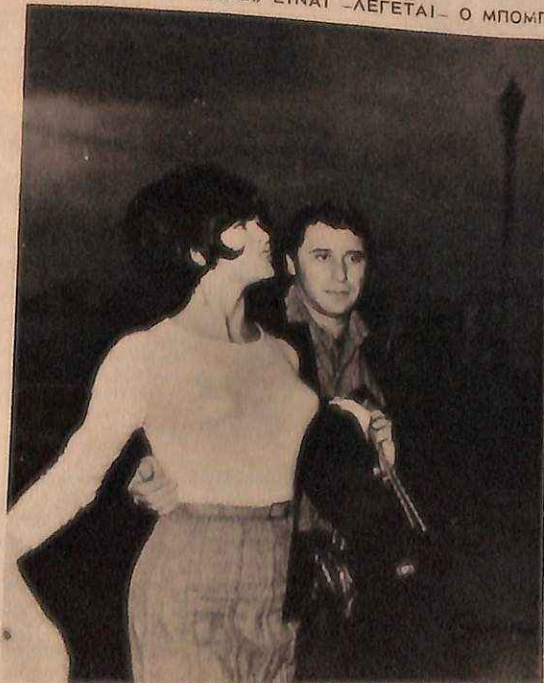
Η Μπέ - Μπέ πάτησε τα τριάντα. Καί, όπως όλες οι γυναίκες όταν παραδεχθούν ότι συνέβη αυτό, η Μπέ - Μπέ κατελήφθη από μία καινούργια δίψα για την ζωή. Καί άρχισε να ενδιαφέρεται για το τώρα, σβήνοντας το παρελθόν της, τόσο το επαγγελματικό, όσο και το αισθηματικό.

Στροφή 90 μοιρών στην καριέρα της: Έγκατέλειψε όλους τους καλούς φίλους των μεγάλων εμπορικών επιτυχιών της και διάλεξε νέον παραγωγό και σκηνοθέτη για την τελευταία της ταινία «Η περιφρόνηση».

Στροφή 180 μοιρών και στην συναισθηματική ζωή της: Έγκατέλειψε τον Σάμυ Φρέυ και, για πρώτη φορά, διάλεξε για εκλεκτόν της καρδιάς της έναν άσχετο προς το επάγγελμα: Τόν Μπόμπ Ζαγκουρύ, με τον οποίο ταξίδεψε στην Βραζιλία.

(Φωτ. Dalmaz)

«ΕΝΑΣ ΚΑΛΟΣ ΦΙΛΟΣ» ΕΙΝΑΙ -ΛΕΓΕΤΑΙ- Ο ΜΠΟΜΠ

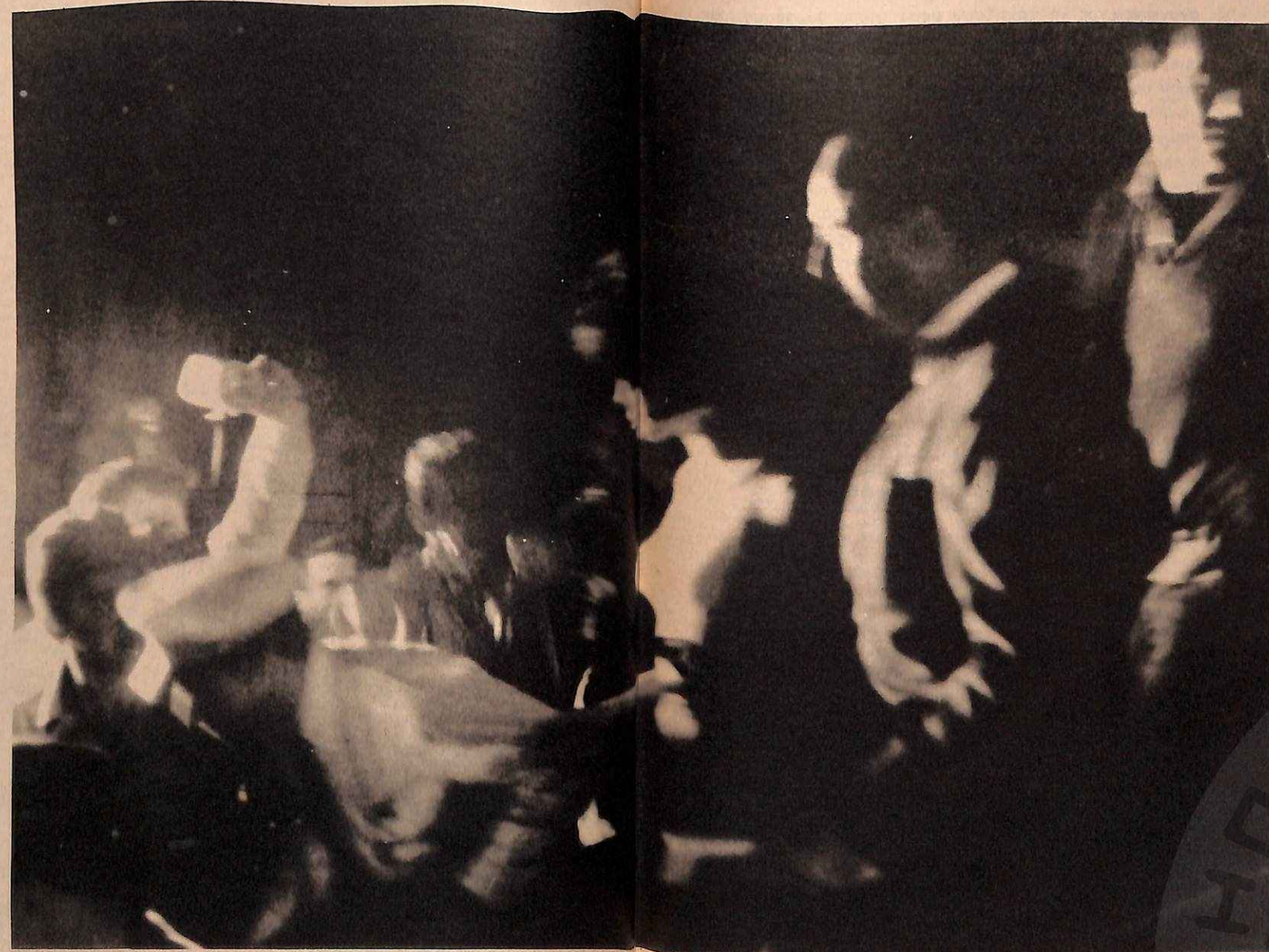

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥ ΜΠΟΜΠ - ΑΛΛΑ ΤΙΠΟΤΕ ΔΕΝ ΣΗΜΑΙΝΕΙ, ΛΕΝΕ

ΜΕΤΑ ... ΠΟΛΙΟΡΚΙΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΙΓΙΔΩΝ (ΠΑΡΟΔΙΩΝ)

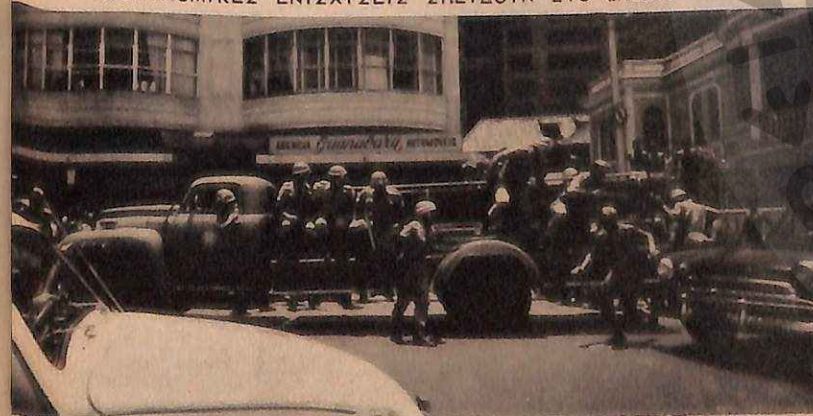
Ο βραζιλιανός χειμώνας της Μπέ - Μπέ

ΗΛΠΙΖΕ ότι θα φάσθαι άπαρατήρητη. Καί δρέθηκε μπροστά σε μία από τις στενότερες πολιόρκιες της καριέρας της. Τα τρία στιγμιότυπα αποδεικνύουν την πρωτοφανή θερμότητα, με την οποία την υποδέχθηκαν.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΣΠΕΥΔΟΥΝ ΣΤΟ «ΠΕΔΙΟ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ»

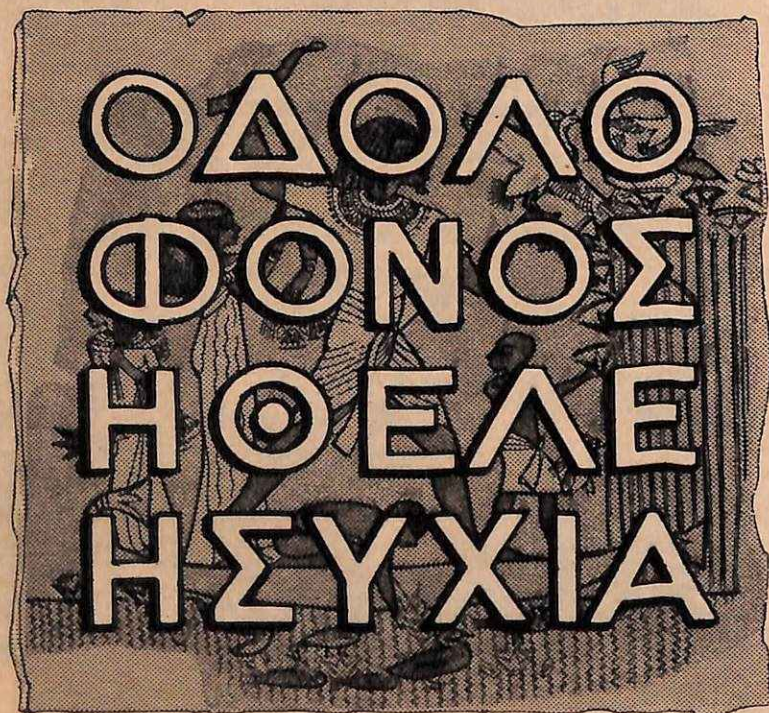

Για τον Μπόμπ λίγα πράγματα είναι γνωστά. Ότι γεννήθηκε στο Μάρκο και κάνει τον έμπορο στο Ρίο, ότι υπήρξε ένας αρκετά καλός παίκτης του μπάσκετ, μπάλ και ότι παλαιότερα υπήρξε συνοδός και άλλων ωραίων γυναικών. Με τον Μπόμπ είμαστε δυο πολύ καλοί φίλοι, δηλαδή, όπως συνήθως, η Μπριζίτ. Σκεφθήκαμε να ταξιδέψουμε μαζί στο Ρίο γιατί το έβρει καλά και γιατί η συντροφιά του μου είναι πολύ ευχάριστη.

Στο Ρίο, όμως, τα πράγματα δεν ήταν καθόλου ευχάριστα και, παρά όλα τα προφυλακτικά μέτρα που είχαν ληφθεί, η Μπέ - Μπέ δεν μπόρεσε να διατηρήσει το ισορροπικό της. Έκατοντάδες ρεπόρτερ, «πολύ αναμειγμένοι κι από τους 'Ιταλούς "παπαράτσι"» ακόμη, όπως έδωλεσε η ίδια, και χιλιάδες φανατικών οπαδών της, της έκαναν την διαμονή ανυπόφορη.

Η πιο φοβερή ανάμνηση; Δυο ολόκληρες ημέρες απομονωμένη στο διαμέρισμά της, στην «Κοπακαμπάνα», χωρίς να μπορεί να κάνει ένα βήμα. Τελικά, η πολιορκία λύθηκε με την ένοπλη επέμβαση του βραζιλιανού στρατού.

Ώστόσο η Μπέ - Μπέ δούλεψε ακόμα ένα κόλπο για να τιμωρήσει τους «εχθρούς της». Δεν εγκατέλειψε ούτε στιγμή την κοντή περούκα της σε στυλ 1900, μέσα στην οποία είχε καλύψει την χαρακτηριστική ξανθή χαίτη της, παρ' όλες τις ενέργειες των δημοσιογράφων. Υπεσέθη όμως, εφ' όσον την άφαισαν βουκλα να ξεκουρασθεί και να περάσει ζεγνοισατά τον μήνα των διακοπών της, την πιο συναρπαστική συνέντευξη της ζωής της, πράγμα που έκανε αρκετούς να υποθέσουν ότι η Μπέ - Μπέ θα φύγει από την Βραζιλία παντρεμένη με τον «καλό φίλο Μπόμπ».

ΟΔΟΛΟ ΦΟΝΟΣ ΗΘΕΛΕ ΗΣΥΧΙΑ

3

Τ'ό ελχα κιάλας σκεφτή. Δέν ήμουν, βέβαια, έρωτευμένη μαζί του, αλλά δέν μου ήταν καθόλου δυσάρεστος. Μερικές φορές, όταν τὸ πρόσωπό του ήρμιωσε, όταν έδωσαν οί ρυτίδες άνάμεσα στά φρύδια του, δέν τοῦ έλειπε κάποια γοητεία. "Εμοιαζε λιγάκι με τὸν Βιττόριο ντε Σίκα...

—Αλλά ξέρετε πὼς δέν μπορῶ πιά νά παντρενῶ στήν εκκλησία. Αυτό δέν έχει σημασία γιά σάς;

—"Οχι. Σέβομαι τίς πεποιθήσεις σου, Άγνή, αλλά γιά μένα αυτό δέν έχει τήν παραμικρή σημασία!

—Καί τί θά σκεπτόταν γι' αὐτό ή κόρη σου; Γιατί μου τήν είχε συστήσει τήν κόρη του. Δέν ήταν κανένα παιδί όπως ελχα νομίζει. Ήταν μιά νέα δεκαοχτῶ χρόνων, νοστιμιά, άν άγαπά κανείς τὸν μοντέρνο τύπο: Κοντά μαλλιά, φόρεμα πού έφτανε με κόπο στά γόνατα... Αλλά ελχα τή διαίσθηση πὼς δέν θά μπορούσαμε νά συμπαθήσουμε πολύ ή μιά τήν άλλη...

—Δέν νομίζω πὼς υπάρχει λόγος ν' άνησυχής γιά τήν Μαρί-Ζοζέ. Ελχα σκεφτή πὼς θά μπορούσα νά νοιαστώ μαζί σου τὸ σπιτάκι σου, αφήνοντάς της τὸ μικρό μου διαμέρισμα. Θά ήταν ήσυχη γιά νά μελετᾷ ἐνέι...

Φυσικά, αὐτή ήταν ή ιδανική λύση. Μόνο πὼς ή Μαρί-Ζοζέ δέν θά χρησιμοποιοῦσε ασφαλῶς τὸ διαμέρισμα γιά νά σιιελετήσῃς... Αλλά δέν ελπα τίποτα. Αυτό δέν με άφαιρούσε!

—Απ' τή δική σου πλευρά, έξακολούθησε ὁ Λιονέλ, δέν νομίζω ότι ὁ πατέρας σου θά μπορούσε νά σοῦ φέρῃ δυσκολίες, δέν είν' έτσι;

—Ω, όχι. Δέν συμπαθοῦσε τὸν πρόην σύζυγό μου, γιατί τὸν έδωκε υπερβολικά νέο. Μαζί σου δέν θά μπορῶ νά έχῃ παρόμοια.

Βγήκαμε άπ' τὸν Κερμαικό και διασχίσαμε τή γέφυρα τοῦ Σολεφρίνο χωρίς νά μιλήσαμε περισσότερο. Μιά μικρή άμνηχανία είχε δημιουργηθῇ άνάμεσα μας.

Στὸ Καί ντ' Όρσαί, στήν αἰθούσα άναμονής, κοντά στή σκάλα πού κατέβαινε πρὸς τήν αποβάθρα, με πήρε στήν άγκαλιά του καί με φίλησε. Στά μάγουλα.

Στὸ τραίνο δέν ήμουν καί τόσο χαρούμενη.

Προσπάθησα ν' άρχίσω τὸν δεύτερο τόμο τῆς «Μαρκησίας τὸν Άγγέλο» πού μου είχε δανείσει μιά συνάδελφός μου, αλλά δέν κατόρθωσα νά συγκεντρωθῶ. Σκεπτόμουν τὸν Λιονέλ.

Ελχα γελαστή στὸν πρώτο μου γάμο. Φοβόμουν μήπως γελιόμουν καί πάλι. Έβρισηκα τὸν Λιονέλ πολύ, πολύ εὐγενικό, αλλά δέν ήμουν έρωτευμένη μαζί του.

Απ' τήν άλλη πλευρά, ένας χήρος ήταν καί άρκετά σοβαρό. Τά χρόνια περνοῦσαν καί τίποτα δέν έλεγε ότι θά ξανάβρισκα μιά παρόμοια εικανότητα...

Τέλος, με λίγα λόγια, ήμουν άναποφάσιτη. Θυμῶμαι άκόμη ότι έτσι, μέσα στὸ τραίνο, άνάμεσα στους άλλους επιβάτες, έκλεισα τὰ μάτια καί σκέφτηκα μ' έξαιρετική ένταση:

«Θέέ μου, Θεέ μου. Στείλε μου ένα σημάδι πού νά μου δείχνῃ τί πρέπει νά κάνω»...

Όταν γύρισα στὸ σπίτι, βρήκα ένα γράμμα στὸ γραμματοκιβώτιο: Ήταν άπ' τὸν μπαμπά.

Μου έγραψε ότι ή γριά ύπηρετριά του τὸν είχε άφήσει, ότι δέν έδωκε καμιά γιά νά τήν άντικαταστήσῃ, ότι δέν ήθελε νά ζήσῃ μόνος καί ότι θά έρχόταν νά κατοικήσῃ μαζί μου, στὸ σπιτάκι μου...

ΛΙΟΝΕΛ ΦΡΙΜΠΟΤΕ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

«Παρίσι, 13. 11. 60

»Αγαπητέ φίλε,

»Καθὼς μου είναι δύσκολο νά μιλήσω στὸ τηλέφωνο, προτίμησα νά σοῦ στείλω αὐτὸ τὸ σημείωμα γιά νά σοῦ πῶ ότι δέν ελναι δυνατόν νά συναντηθῶμε άπόψε, στήν Έτουάλ. Σοῦ ζητῶ συγγνώμη γι' αὐτὸ καί θά σοῦ στείλω ένα σημείωμα σὰ μέσα τῆς έβδομάδας γιά νά σοῦ πῶ πότε θά μπορούσαμε νά ιδωθούμε.

Φιλικάτα,

Άγνή.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ νά κάνῃ ένας φιλόσοφος αἰγυπτιολόγος, πού χρειάζεται άπόλυτη ήσυχία γιά τίς μελέτες του, όταν είναι άναγκασμένος νά εργάζεται μέσα στους θορύβους μιάς σύγχρονης μεγαλοπόλεως; Καί ιδίως, όταν, δίπλα στὸ δι-αμέρισμά του, βρίσκεται ένα τοιγκοποιείο, όπου σφυροκοποῦν τίς λαμαρίνες άπό τὸ πρωί ὡς τὸ βράδυ; Ή γνωριμία με μιά σεμνή χήρα, πού διαθέτει μιά μικρή έπαυλη σὲ ένα ήσυχο προάστιο, φαίνεται μιά θαυμάσια λύση —έστω καί άν ή κόρη τοῦ αἰγυπτιολόγου βλέπει με δυσπιστία τήν προοπτική ενός δεύτερου πατρικού γάμου... Έστω καί άν ή χήρα σέβεται πολύ τὸν ιδιόρρυθμο πατέρα της, πού έχει τήν μανία νά φτιάχνῃ καραβάκια, καρφώνοντας πρόκες καί πριονίζοντας σανίδες σάν μοναδική του διασκέδαση στή ζωή.

Τοῦ Φρέντ Κασσάυ

«Παρίσι, 15. 11. 60

»Αγαπητέ φίλε,

»Όπως σοῦ ύποσχέθηκα, σοῦ στέλνω αὐτὸ τὸ σημείωμα γιά νά σοῦ πῶ ότι προβλέπω αὐτὸ τὸ βράδυ πολύ γεμάτο καί ότι ζητῶ συγγνώμη πού δέν μπορῶ νά σε ξαναδῶ.

Φιλικάτα,
Άγνή.

«Παρίσι, 16. 11. 60

»Αγαπητέ φίλε,

»Έπειτα άπό τὸ χθεσινὸ μου σημείωμα καί καθὼς ὁ καιρὸς δέν προμηνύεται πολὺ καλός, άναβάλλω γιά τήν έπόμενη εβδομάδα τὰ ψώνια πού ήθελα νά κάνω στὸ Λουβρο αύριο, Σάββατο άπόγευμα. Απ' τήν άλλη μεριά δέν θάδεναι νά σε κάνω νά ταλαιπωρηθῇς στήν έξοχή μ' ένα τέτοιο καιρὸ. Σοῦ ζητῶ συγγνώμη καί έλπίζω νά σε ξαναδῶ πιά μετὰ τίς γιορτές.

»Στὸ άναμεταξύ σοῦ εύχομαι καλὲς καί εὐτυχισμένες γιορτές, με φιλικώτατα αίσθήματα,

Άγνή.

—Στὴ θέση σου ἐγὼ θά δυσπιστοῦσα, εἶπε ή Μαρί-Ζοζέ. Σὲ κάνει πέρα ή φιλεναδίτσα σου, σὲ κάνει πέρα...

—Θά σοῦ ήμουν εὐγνώμων άν δέν άποκαλοῦσε «φιλεναδίτσα», μιά γυναίκα πού θά γίνῃ σύντομα, έλπίζω, θετή σου μητέρα...

—Αν ήμουν ή Ζαζί, θά σοῦ άπαντοῦσα καί, εἶπε ή Μαρί-Ζοζέ, αλλά ἐγὼ εἶμαι εὐαρεπής! Καί εἶπε ελναι φιλενάδα σου εἶπε θετή μου μητέρα, τὸ γεγονός ελναι ότι σὲ κάνει πέρα! Τὸ πρῶγμα δέν αλλάζει...

Έτσι μιλοῦσε στὸν πατέρα της ή ίδια μου ή κόρη! Πρέπει νά πῶ ότι ή συχνή παρέα πού έκανε μ' αὐτή τή Ζαζί, φαίνεται πὼς είχε δώσει τὸ τελειωτικὸ χτύπημα στὸ ήδη άνεπαρκές λεξιλόγιό της. Αλλά δέν μπορούσα νά φροντίζω, άλμο-

νο, ὅσο θάθελα, τίς πράξεις τίς Μαρί-Ζοζέ. Αλ-λωστε, άπό μιά φοβερή άτιγία, φαίνεται νά γνῶ-ρισε αὐτή τή Ζαζί σὲ μιά άπ' τίς σπάνιες διαδρο-μὲς πού έκανε με τὸν ὑπόγειο, άφού, τίς περισ-σότερες φορές, δέν καταφεύγεται νά μετακινήται παρὰ μόνο με αὐτοκίνητο...

—Καί πρῶτ' άπ' όλα, εἶπα, ποιὸς σοῦ έδωσε τήν άδεια νά ψάξῃς τήν άλληλογραφία μου;

—Δέν έψαξα τίποτε άπολύτως. Προσπάθησα νά δάλω κάποια τάξη στὰ χαρτιά σου, γιά μιά φο-ρά. Λίγο άκόμη καί θάάταναν ὡς τὸ ταβάνι! "Αν ήμουν ἐγὼ, θά πετοῦσα όλες αὐτὲς τίς παλιασα-ρίες στὸν τενεκὲ τὸν σκουπιδιῶν καί θά εἴχαμε καί λίγο χώρο.

—Μαρί-Ζοζέ... Μὴν ξεχνᾷς ότι αὐτὲς οί πα-λιασαρίες μᾶς τοῦν καί ότι άν έχῃς χαρτίλκι...

—Γνωρίζω ένα σωρὸ νέους πού δέν ζητοῦν τίποτε καλύτερο παρὰ νά μου δώσουν χαρτίλκι. Έγώ, προσωπικά, προτιμῶ νά μένω άνεξάρτητη, αλλά άν θέλῃς...

—Φάνει, τήν έκοινα. Δέν συζητῶ μ' ένα κα-κομαθημένο κορίτσι! Κ' έπειτα, τί έννοεις με τό: «Σὲ κάνει πέρα, σὲ κάνει πέρα...»;

—Έννοῶ αὐτὸ πού λέω! Έπιμένεις νά μὴ δλέψῃς τίποτε... Ή τύφλωσή σου άπέναντι σ' αὐ-τή τή γυναίκα είναι ὀλοφάνερη... Κατάλαβε τό, σὲ παρατά.

Αὐτή τή φορά, τὸ σκαμπίλι άντήχησε τόσο ξε-ρά, ὥστε ή Μαρί-Ζοζέ έμεινε γιά μιά στιγμή άποσβολομένη. Έπειτα έτριψε τὸ μάγουλό της κοιτάζοντάς με μ' ένα μίγμα έκπληξῆς καί έκτι-μήσεως.

—Αὐτὸ ήταν καλὸ άπό μέρους σου, μπαμπά, εἶπε τέλος. Πρέπει νά υπερασπίζεται κανείς τήν γυναίκα πού άγαπά! Ὡστόσο, άν τήν άγαπᾷς ά-ληθινά τήν Άγνή σου, δέν θά έκανες άσχημα νά τήν προσέχῃς: Έτοιμάζεται νά σε παρατήσῃ! Πί-στεψέ με, τὰ ξέρω αὐτὰ ἐγώ... Καί τώρα σ' ά-φήνω. Δέν θά φάω ἐδῶ άπόψε. Τάσσο...

Βγήκε χτυπώντας τήν πόρτα καί ἐγὼ έμεινα μόνος, με δυνατό πονοκέφαλο καί δυσάρεστες σκέ-ψεις. Πάντως, ὡς μὴ με νομίση κανείς πὸ ήλθιο άπ' ὅσο εἶμαι: Δέν περίμενα νά μου μιλήσῃ ή Μαρί-Ζοζέ γιά νά νοιώσω άνησυχία, διαβάζον-τας τὰ σημειώματα τῆς Άγνῆς...

Αλλά πρέπει ν' άναφέρω ότι τήν ελχα ζητή-σει σὲ γάμο στήν τελευταία μας συνάντηση, ότι είχε σχεδόν δεχτή καί ότι ήμαστε οὐσιαστικά άρ-αθωνιασμένοι. Ήταν λοιπὸν φυσικό νά θέλῃ κά-ποια άνάπαυλα γιά νά ήρεμήσῃ άπ' τή συχνήνηση, τήν κάπως πυρετώδη άναστάτωση πού δέν μπορεῖ παρὰ νά προκάλεσε στήν ψυχὴ της μιά τέτοια έ-ξέλιξη τὸν σχέσέων μας. Έγὼ ὁ ίδιος ένιωθα μιά τόσο έντονη εὐτυχία στήν ιδέα ότι θά τήν πά-ρω γιά σύντροφό μου καί θά πάω νά κατοικήσω σ' ένα ήσυχο μέρος, όπου θά μπορῶ νά εργάζο-μαι με άνυση, ὥστε ή νευρικήτης μου μεγάλωσε άκόμη περισσότερο.

Τὸ τοῖτο σημείωμα με είχε ὥστόσο άνησυχήσει σ' αληθινά. Έδειχνε πραγματικά μιά έσκεμμένη πρόθεση νά με εκάνῃ πέρα...

Δέν μου άρέσουν οί φευγαλέες καταστάσεις καί άποφάσισα νά ξεκαθαρίσω τὰ πράγματα.

Τήν επόμενη Κυριακή πήγα στὸ "Ατίς μ' έναν μπλε μεταλλικό οὐρανὸ καί έναν παγωμένο ήλιο. Νωρίς τὸ άπόγευμα χτύπησα τήν πόρτα τὸν κή-που της. Τὸ σπιτάκι φαίνονταν έρημο. Ὁ «Άσχη-μοῦλης» μόνο τεκτονόταν στήν ταράτσα. Ὁ «Ά-σχημοῦλης» έταίρινε συχνά τὸν άέρα του, αντίθε-τα πρὸς τὸν «Χακή», γάτο μισογύνη, κρυαό-τσουλό, πού ήταν πάντα ράθιμος καί συναχαλ-μένος καί πού ένωχλοῦσε ὅλο τὸν κόσμο με τήν φρα-γιμένη μύτη του, τὰ φτερόματά του καί τὸν βήχα του. Πρέπει νά γνωρίζῃ κανείς ένα συναχα-μένο γάτο γιά νά πάσῃ μιά ιδέα, τί θόρυβο μπο-ρεῖ νά κάνῃ! Ελχα ύποσχεθῇ στὸν εαυτό μου νά διώξω τὸν «Χακή», όταν θά παντρευόμουν τήν γλυκειά Άγνή καί θαύματα στήν μονοκατοικία της...

Τὸ κοινοῦνισμά μου δέν τάραξε τὸν «Άσχη-μοῦλη» καί φάνηκε νά μὴν προκαλῇ ὀλόγωνα παρὰ μιά βαθειά άδιαφορία. Έπειτα ή Άγνή βγήκε άπ' τὸ σπίτι καί ήθελε πρὸς τήν πόρτα τοῦ κήπου. —Εὐὸ εἶσαι; εἶπε μισανοιγόντάς τήν πρесе-χτικά.

Μπορῶ νά πῶ μέσα;

Τὸ έξωτερικό της μονοκατοικίας ήταν άναστα-τομένο, οί καρέκλες βρίσκονταν πάνω στά τρα-πέζια καί τὰ χαλιά τεντωμένα. Αιανδίνονταν μιά διαπρεστική μυρωδιά. Ή Άγνή έκανε παρκέ.

Έβγαλα έναν άναστεναγμὸ άνακουφίσεως: Προτιμῶσα νά πιάσω τήν Άγνή νά κερῶνῃ τὸ παρκέ παρὰ νά χαϊδεύῃ κανένα νεαρούλη!

—Λιονέλ, έκανε μ' ένα ύφος βέβαιης έκπλη-ξῆς καί γλυκειᾶς εύχαριστήσεως.

—Σοῦ ζητῶ συγγνώμη γι' αὐτή τήν ξαφνική έπίσκεψή μου, αλλά έπειτα άπ' ὅλ' αὐτὰ τὰ ση-μειώματά σου, μου φάνηκε πὼς καί δέν πήγαίνα καλά. Πὼς χρειάζόταν κάποια εξήγηση...

Παρατήρησα τή διατακτικὴ έκφραση τῆς Ά-γνῆς. Ή πείρα κατέληξε νά με διδάξῃ τήν οὐσια-στικὴ διαφορά άνάμεσα στους άνδρες καί τίς γυ-ναίκες: Οί άνδρες θέλουν πάντα νά ξεκαθαρίζουν τὰ πράγματα, οί γυναίκες δέν τὸ θέλουν ποτέ.

—Ἡσυχάσε, δέν έχω τήν πρόθεση νά σοῦ κά-νω καμιά σκηνή, αὐτὸ θά ήταν γελοίο άπό μέρους μου. Θά ήθελα μόνο, καί αὐτὸ ελναι δίκαιο, νά μά-θω τί συμβαίνει... Σοῦ ζητήσα νά με παντρευτῇς, Άγνή, καί με άφησες νά καταλάβω ότι δεχό-σουν... Κ' έπειτα, εξαφανίζεσαι! Καταλαβαίνω ὅ-τι χρειάζόσουν ένα μικρὸ διάστημα γιά νά σκε-φτῇς, αλλά μετὰ τίς γιορτές, τὸ διάστημα ελναι μεγάλο. Δέν μπορῶ νά ζήσω τόσο πολὺν καιρὸ μέ-σα στήν άβεβαιότητα καί στὰ χτυπήματα τοῦ...

Έτοιμάζομουν νά μιλήσω γιά τὰ σφυροκοπή-ματα, αλλά συγκρατήθηκα εγκαίρως.

—Τέλος πάντων, με λίγα λόγια, αὐτὸ άπο-τλεῖ εμπόδιο στήν εργασία μου. Κι άφού πρέπει νὰ στα πῶ όλα, ή παρουσία σου μου λείπει, Άγνή, γιατί σ' άγαπῶ.

—Μὲ άγαπᾷς; άπάντησε εκείνη με κάποια συγκίνηση καί έκπληξη.

Ελχα τήν έντύπωση πὼς αὐτὸ περιλαμβάνονταν στήν αἴτηση γάμου μου, αλλά πρέπει πάντα νά χάνῃ κανείς καιρὸ λέγοντας πράγματα ὀλοφάνερα!

—Καί βέβαια σ' άγαπῶ, εἶπα. Άγαπῶ τήν ά-πλόητα, τήν άφέλεια, τήν φρεσκάδα, πού αναδί-δει ή ύπαρξή σου. Άγαπῶ τήν γαλήνη σου, τήν ήρεμία σου.

Ένώ μιλοῦσα, εξέταζα τὸ δωμάτιο πού καθά-ριζε κατὰ τήν άφιξή μου. Ήταν τὸ δωμάτιο τοῦ δάθου. Απαλλαγμένο τέλος πάντων άπό κεί-νες τίς φορετὲς βάρκες, φαίνονταν άκόμη πὸ με-γάλο...

Τ'ὸ φῶς πού έμπαινε άπό τήν μπαλκονόπορτα ήταν λαμπρὸ καί άναστατικό στὸ μάτι συγχρό-νως. Θά μπορούσα νά έγκαταστήσω τὸ γραφεῖο μου δεξιά άπ' τὸ παράθυρο, έτσι ὥστε τὸ φῶς νά μου έρχεται άπό τήν άριστερὴ πλευρά (τὸ φῶς έχει μεγάλη σημασία στήν άποκριτογορά-φῶς έχει μεγάλη σημασία στήν άποκριτογορά-φῶς των έργοφυλκινῶν). Θά ελχα έτσι τήν πλά-τη στὸ καλοριφέρ καί τή μέση μου ζεστή, πρῶ-γμα πού δέν συνέβαινε στὸ ταρινὸ άπαίσιο δια-μέρισμά μου.

—... Με λίγα λόγια, κατέληξε κάπως άπο-τετα, σ' άγαπῶ! Εἶμαι ένας σφόδς πού δέν ξέ-ρει νά λήῃ φράσι λόγια, άλλ' αὐτὴ ή άβεξιά-τητα νά έκφράσω τὰ αίσθηματά μου ελναι ή πι-ο σύγουρη έγγύηση γιά τήν ελκινκινειά τους... Βλέ-πω ὅμως πὼς έτοιμάεσαι αὐτὸ τὸ δωμάτιο; πρόσ-θεσα ξαφνικά.

Συμβαίνει καμιά φορά τὸ μάτι μας νά κα-ταγράψῃ ένα θέμα καί τὸ μυαλό μας νά μὴ βγάξῃ συμπεράσματα γι' αὐτό. Λοιπόν, έμένα, θάάτῃ συμπεράσματα άρχισαν ξαφνικά νά μου παρουσιάζονται στὸ νοῦ μου: Ή Άγνή ταχτο-ποιοῦσε αὐτὸ τὸ δωμάτιο γιατί κάποιος έπρόκειτο νά έγκατασταθῇ σ' αὐτό. Ποιὸς ὅμως είχε ζη-τήσει τήν Άγνή σὲ γάμο, ποιὸς τῆς είχε προ-τείνει ότι θά μπορούσαμε νά μοιραστούμε αὐτὸ τὸ σπιτάκι όπου μαραινόνταν μόνι; Έγὼ ὁ ίδιος, τὸ σπιτάκι όπου μαραινόνταν μόνι; Ένωισα νά με πλημ-μυρίξῃ ή πιὸ γλυκειά συγκίνηση.

—Άγνή, τὴ ρώτησα, κοιτώντας της άπει-λητικά τὸ δάχτυλό μου. Άγνή, άγαπημένο μου πονηρὸ παιδί, ποιὸς εὐτυχῆς θνητὸς πρὸκειται νά ζήσῃ σ' αὐτὸ τὸ δωμάτιο καί νά εοράζεται μέσα;

—Ὁ μπαμπᾶς. Θά ελναι καλὰ ἐδῶ γιά νά κατασκευάσῃ τὰ καράβια του με τήν ήσυχία του!

—Μά... Θε... Έννοεις ότι αὐτὸς ὁ γέ... ότι ὁ πατέρας σου θάθρῃ σὲ μᾶς... ἐδῶ;

—Ναί, μου τὸ έγραψε.

—Χι... Ελναι φυσικό ένας πατέρας πού ζῇ ὅλο τὸ χρόνο άπομακρυνόμενος άπ' τὸ παιδί του νά σκέπτεται νά περάσῃ μαζί του τίς γιορτές τὸν Χριστουγέννων καί τοῦ Νέου Έτους, ὅη-λωσα.

Εκείνη κούνησε τὸ κεφάλι της:

Galerie "Εφη"

ΚΑΤΑΕΤΗΜΑΤΑ ΓΟΝΝΑΡΙΚΩΝ

ΒΟΛΑ ΜΗΤΣΑΚΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 28 - ΤΗΛ. 228.561

ΝΙΚΗΣ 3 - ΤΗΛ. 233.849

ΡΟΔΟΙ: ΚΑΛΕ ΣΕΛΑΣΙΕ 14 - ΤΗΛ. 233.842

TARTION ΣΤΡΩΤΙΚΕΣ 46-ΤΗΛ. 8142

Κουρτίνας
BAMBAKEREΣ
TERYLENE
TERGAL ΚΑΠ
ΣΕ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ
ΧΡΩΜΑΤΩΝ & ΣΧΕΔΙΩΝ
ΚΑΠΡΟΝΟΜΟΙ
ΗΛ.ΝΑΧΜΑΝ
ΤΗΛ. ΚΑΠΙΤΗΛΙΑΡΕΑΣ 3
100 ΟΡΟΦΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 229.730

ΒΟΛΑ ΜΗΤΣΑΚΟΝ
ΓΟΝΝΑΡΙΚΑ
ΑΘΗΝΑΙ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 28 - ΤΗΛ. 228.561
ΝΙΚΗΣ 3 - ΤΗΛ. 233.849
ΡΟΔΟΙ: ΚΑΛΕ ΣΕΛΑΣΙΕ 14
TARTION ΣΤΡΩΤΙΚΕΣ 46-ΤΗΛ. 8142

Γάμος
σημαίνει
ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΑ
και
ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΑ
σημαίνει....
Ε.Ζαρχοπουλος
Πανεπιστήμιου 49

—'Ο μπαμπάς έρχεται να μείνει εδώ για πάντα! Ήμουν άκωχη καρφωμένος στη μέση του δωματίου. Δεν είχα τομήσει να δώσω ούτε το κασκόλ μου. Πρόσεξα ότι η υπακούσιμότητα ήταν μισάνοιχτη και ότι έκανε κρύο. Ένα ρεύμα αέρος ανάσπασε τα μελλιά μου. Μαλλιά που άσπριζαν δλο και περισσότερο στους κροτάφους. Ένωισσα γέρος. Είχε μια δουλειά να τελειώσω, μια ζωή να τελειώσω με ευτρεπεία. Δεν μπορούσα πια να χάνω καιρό με τις καταστροφές. Ένας συνταγματάρχης είχε ήδη κατάσχει το σπίτι μου στην Αίγυπτο, είχε αναστατώσει το σπίτι μου και την προσωπική των ήρεμων γερασίων. Δεν θ' άφηναν να μου την ξαναφέρουν ένας ξυλουργός του ναυτικού. Διόρθωσα τα γυαλιά μου:

—Γιατί δεν μου είχες πει τίποτε, 'Αγνή;
—Δεν ξέρω... Είχα ανάγκη να σκεφθώ...
—Να σκεφθής για τα σχέδιά μας;
—Ναι.

—Αυτό τα μεταβάλλει... πολύ;

—Ναι. Έντελως, νομίζω.

—Γιατί; 'Ο πατέρας σου θα μπορούσε να έλ-
χι το ένα δωμάτιο και μες το άλλο.
Αυτό σήμαινε πως θα θυσίαζε το γραφείο μου, αλλά αν μ' αυτή την παραχώρηση... Όμως
ή περτα δείχνει ότι οι παραχωρήσεις στοιχίζουν ακριβά...

—'Οχι, απάντησε η 'Αγνή, αυτό δεν μπορεί να γίνει. Δεν νομίζω ότι θα μπορούσες να συνεννοηθής με τον μπαμπά...

—Είμαι αρκετά εύκολος χαρακτήρας.

—'Ο μπαμπάς όμως δεν είναι. Δεν μπορεί να υποφέρει κανέναν. Είχε κ' εγώ δεν ξέρω πόσες υπηρετίες μετά τον θάνατο της μαμάς: Έφεν-
γαν όλες, η μία μετά την άλλη! Τώρα, βρίσκε-
ται αληθινά μόνος. Αιτός είναι ο λόγος που θέ-
λει νάρθη να κατοικήσει μαζί μου.

—Γιατί έφενγαν οι υπηρετίες;

—Ξέρεις πως είναι οι υπηρετίες στην εποχή μας; Θέλουν αφεντικά στα μέτρα τους! Παρα-
πανόνταν ότι τους φώναζε διαρκώς κι ότι τους
τρέλαινε με τα σφουροκαμήτιά του. 'Αλλά πρέ-
πει να τον καταλάβεις τον μπαμπά: Είναι αδύ-
νατο να κατασκευάζει τέτοια πλοία χωρίς να με-
ταχειρισθί το σφύρι του!

—Και... δεν μπορεί να μην κατασκευάζει πλοία;

—Τα πλοία είναι ο δικός του Τάνκ και Μα-
τόν.

Αυτό ήταν ένα σωστό χτύπημα, το πρώτο που
μου έδινε η τρυφερή 'Αγνή. Καθώς είμαι κ' ε-
γώ πατέρας, δεν μπορώ να τα δώσω με την υι-
κη αγάπη, αλλά άρχισα να κρίνω τη δική της
κάπως υπερβολική.

—Δεν νομίζω ότι το τρίξιμο της πέννας μου
πάνω στο χαρτί θα μπορούσε να κάνει τους υπη-
ρέτες να φεύγουν, της απάντησα με δικτικότητα.

—Βλέπεις, είπε η 'Αγνή γλυκά, άκωχη δεν
ήθε να άρχισα να κινάω τις κιάλας!

—Άρχισα να μπλέκω άσχημα μ' αυτή την γλυ-
κύτητα της. Έβλεπα τις δυνάμεις μου και την
επιφυλακτικότητα μου να λειώνουν μπροστά σ'

αυτή την αδράγεια της υπάκουης κόρης.

—Θα μπορούσες ίσως να του εξηγήσεις...

—Ω, δεν γνωρίζεις τον μπαμπά! Είναι ένας
άνθρωπος με θέληση, καταλαβαίνεις... Χρειάζε-
ται τις άνεσεις του. Κ' έπειτα, πριν να γίνει ξυ-
λουργός στο ναυτικό, ήταν στην 'Αφρική...

—Κ' εγώ επίσης! Θα μπορούσαμε ν' ανταλ-
λάσσουμε τις άνωμ...

—'Αρπαξε εκεί έλκονοσία.

Κόντευα ν' απαντήσω πάλι εκ' εγώ επίσης,
και θα μπορούσαμε ν' ανταλλάσσουμε ιστορίες
συνταγές, αλλά θυμήθηκα πως δεν είχα κρίνει
απαράιτητο να πληροφόρησω την 'Αγνή γι' αυτή
την προσωπική λεπτομέρεια.

—Μερικές κρίσεις πυρετού από καιρό σε και-
ρό δεν είναι κάτι πολύ σοβαρό, είπα με μια θέο-
μη γνέμια κατανόηση. Ένας άνθρωπος δεν πα-
θαίνει κατάπτωση από κάτι τέτοιο!

—'Ω, δεν του φέρνει καθόλου κατάπτωση;
Έχει την τάση να τον εξαγριώνει περισσότερο.

—Να τον εξαγριώνει έναντιόν τίνος;

—Είναι πάντα εξαγριωμένος με όλα, ξέρεις;
Με την κνέφηση, με τα σπουδαία πρόσωπα,

με τον λαό, με τον Ουίλσον και με το Λαϊκό
Μέτωπο!

—'Όσο για τα δυο τελευταία, ίσως δεν είναι
ανάγκη πια να θυμίζω, είπα με μια ειρωνεία που
η 'Αγνή δεν μπόρεσε δυστυχώς να θυμηθεί.

—Πιθανόν, αλλά είναι εξαγριωμένος έναντιόν
τους! Κι όταν εξαγριωθεί για κάτι, δεν αλλάζει
ποτέ γνώμη. Έτσι είναι ο μπαμπάς.

—Με λίγα λόγια, αγαπητή μου 'Αγνή, αν σε
καταλαβαίνω καλά, ο έρχομός εδώ του κυρίου
πατέρα σου, μάς έμποδίζει να δώσουμε συνέχεια
στα σχέδιά μας, ε;

—'Η 'Αγνή χαμήλωσε τη μύτη της:

—Δεν θα μπορούσε ασφαλώς να υποφέρει να
ζήσει κάποιος μαζί του και μαζί μου...

—Αγαπητή μου 'Αγνή (προσπάθησα να δια-
τηρήσω την ψυχραιμία μου: 'Αν παραφερόμουν,
δλα ήταν χαμένα)... 'Αγαπητή μου 'Αγνή, παρ-
νω το θάρρος να παρατηρήσω απλώς ότι είσαι
ενηλίκη και συνεπώς ελεύθερη να παντρευτείς χω-
ρίς την συγκατάθεση του κυρίου πατέρα σου...

—Τόν πρώτο μου γάμο τον έκανα παρά τη
θέληση του μπαμπά... Μια φορά δεν τον υπά-
κουσα και τιμωρήθηκα για καλά... 'Αχ, Θεέ
μου!...

—Ασφαλώς. 'Αλλά οι περιστάσεις είναι σή-
μερα διαφορετικές. Ίσως θα μπορούσες να πής
στον πατέρα σου να σκεφτή...

—'Ω, όταν αποφασίσει κάτι, είναι σαν να έ-
χι γίνει κιόλας.

—Ίσως θα μπορούσες να του υποδείξεις ότι
θ' αφήσει ένα υγιεινό μέρος, με καθαρό αέρα,
που τόσο τον συνιστούν για τους πάσχοντες από
έλκονοσία, ένα μέρος γεμάτο λαϊκές παραδόσεις:
'Ότι θ' αφήσει τη γενετήριά του, ότι θ' αφήσει
πίσω τον δλον τους παλιούς του φίλους...

—Δεν έχει κανένα φίλο!

—...δεν θα τ' αφήσει όλο! αυτά, για ποιά λό-
γο; Για νάρθη να μείνει εδώ, σ' ένα σπίτι και υ-
γρού προσώπου...

—'Τυρό, το σπίτι μου;

—...που παθαίνει διαρκώς διαρκώς νερού...

—Δεν έγινε ποτέ άλλη έκτός από κείνη που
επισκευάσες.

—...δεν θα μπορούσε να εγκαταστήσει δ-
λα τα πλοία του όπως θα θέλει.

—Δεν βλέπω γιατί...

—...δεν θ' αναπνέει έναν αέρα μολυσμένο, γε-
μάτο μικρόβια που ερχονται απ' το Παρίσι και
που τόσο αντενδύκνυνται στις περιπτώσεις της
έλκονοσίας!

—Κύριε Λιονέλ!

(Η 'Αγνή ήταν κατακόκκινη απ' τον θυμό.
Είχε να με ονομάσει κύριο Λιονέλ απ' τις πρώ-
τες συναντήσεις μας.)

—Κύριε Λιονέλ, κοιτούμετε κ' έμένα και τον
μπαμπά.

Είχα αφήσει, αλήθεια, τον έαυτό μου να πα-
ρασυρθεί περισσότερο απ' όσο ήταν φρόνιμο, μέ-
σα στη δεισιδαιμονία της απρονοήσια.

—Δεν με ξέρεις καλά, αγαπητή μου 'Αγνή.
Νομίζεις πως είμαι άνθρωπος που κοιροεινέει τους
άλλους. Και ιδίως μια γυναίκα που αγαπώ και
τον πατέρα της;

—Πραγματικά, δεν το νομίζω, παραδέχτη-
κε η 'Αγνή.

—Σεβάστηκα πάντα τα γεράματα. Αιτός ο
σεβασμός μεταβάλλεται σε θαυμασμό για έναν
εργατικό γέρο, που ασχολείται με την καθημε-
ρινή κ' έντατική κατασκευή ιστοτήρων!

—Αυτό είναι εύγενικό από μέρους σου, είπε
η 'Αγνή.

—'Αλλά ήθελα απλώς να σου δώσω να
καταλάβεις ότι ένας γέρος, πολύ θαλερός από-
μνη, όπως είναι ο κύριος πατέρας σου... γιατί
υποθέτω πως είναι θαλερός άκωχη, δεν είναι;

—Κανείς δεν μπορεί να είναι από θαλερός
απ' τον μπαμπά!

—...και με θαμιάσια υγεία;

—Εκτός από τους πυρετούς που παθαίνει πό-
τε-πότε, η υγεία του είναι εξαιρετική.

—Τόσο το καλύτερο... 'Ε, λοιπόν, ήθελα ά-
πλως να πω ότι ένας τόσο θαλερός γέρος και
που στέκει τόσο καλά στην υγεία του, θα υπο-
ρούσε κάλλιστα να τα βγάλη πέρα μόνος του κι
ότι η κόρη του δεν θα έπρεπε να νομίζει πως εί-
ναι υποχρεωμένη να τον φιλοξενήσει και να του
θυσιάσει τις δικές της πιθανότητες ευτυχίας.

—Μά..., διαμαρτυρήθηκε η 'Αγνή.

—Δεν την άφησα να με διακόψει:

—Να είσαι βέβαιη, αγαπητή μου 'Αγνή, ότι
εξετάζω το ζήτημα από τελείως αντικειμενική ά-
ποψη, ξεχνώντας τον έαυτό μου έντελως και σκε-
πτόμενος μόνο το δικό σου καλό και το καλό του

κυρίου πατέρα σου! Δεν πρέπει κανείς να όδη-
γείται από έγωισμό. Θα ήταν έγωιστικό από μέ-
ρους του πατέρα σου να σ' έμποδίζει να ξανα-
κάνεις τη ζωή σου. Θα ήταν έγωιστικό από μέ-
ρους σου, για να έχεις την ικανοποίηση να τον
βλέπεις κάθε μέρα, να παραμελήσεις την υγεία
του. Γιατί ένας τόσο θαλερός και υγιής γέρος
θα μαραζή μόνοντας κλεισμένος εδώ, αδρανής...

—Δεν θα είναι αδρανής αφού θα κατασκευά-
ζει τα καράδια του! Κ' έπειτα, μου έγραψε ότι
θα ήθελε, δεν μπορώ ν' άρνθω το σπίτι μου στον
ίδιο τον πατέρα μου!

—'Ετσι η συζήτηση ξαναγύρισε στο σημείο α-
πό όπου είχε αρχίσει.

—Θαμιάσια, είπα. Δεν θέλεις λοιπόν να με
παντρευτείς;

—Μά ναί, φώναξε η 'Αγνή με συγγινητική
βιασύνη. 'Αλλά αργότερα...

Αυτή τη φορά δεν ζήτησα εξηγήσεις: 'Ε'Αρ-
γότερα» σήμαινε: Μετά τον θάνατο του πατέρα!

—'Η 'Αγνή είχε αποφασίσει να φιλοξενήσει τον
πατέρα της και όσο θα ζούσε ο πατέρας της, η
'Αγνή θα περνούσε χωρίς σύζυγο. Αυτό το οικο-
γενειακό συναίσθημα μου φαινόταν τρελλό, μα
ήταν γεγονός.

—Πότε θα έρθει;

—'Ω, όχι πριν από κανένα-δυο μήνες.

—'Εδωξα το αναστατωμένο δωμάτιο:

—Κι άρχισες κιόλας να...

—Μαζί του δεν ξέρει κανείς ποτέ: Λέει ένα
δυο μήνες και μπορεί να καταφθάσει την ερχό-
μενη εβδομάδα! 'Όλα εξαορτώνται απ' την έμ-
πνευση της στιγμής, καταλαβαίνεις;

Καταλάβαινα ιδίως πως η πόρτα ξανάκλεινε.
Πώς θα εξακολουθούσα να υπομένω τον θόρυβο
χωρίς να έχω αυτή τη φορά ούτε έλπίδα ούτε
δύναμη για να γλυτώσω απ' αυτόν. Καταλάβαι-
να ότι, αφού με είχε σώσει προσωρινά από την
άβυσσο, η Θεία Πρόνοια μ' άφηνε να ξαναπέσω
σ' αυτήν, μ' ένα γλυκό χαμόγελο.

Το γλυκό χαμόγελο που πλανιόταν εκείνη τη
στιγμή στα χείλη της 'Αγνης...

—Δεν τοίμοινα να στά πω δλ' αυτά, από
φόβο μήπως σε κάνω να πονέσεις. Αιτός είναι ο
λόγος που σ' έκανα πέρα αυτόν τον τελευταίο
καιρό...

Πρόσεξα αυτή την εξαιρετική ομοιότητα λε-
ξιλογίου ανάμεσα στην 'Αγνή και την Μαρί-Ζο-
ζέ. Προκειμένου να παρατήσουν τους άνδρες, οι
γυναίκες ξαναβρίσκουν μια παράξενη έννοια
γλώσσας!

Η 'Αγνή με προσκάλεσε να δεκτιήσω μαζί
της, αλλά άρνήθηκα. Το χτύπημα ήταν υπερβο-
λικά σκληρό και δεν θα μπορούσα να φανώ ευ-
χάριστος. Έφρυα απ' τη μονοκατοικία της με
το σπαρτακτικό συναίσθημα ότι ήταν η τελευταία
φορά που είχα εισχωρήσει σ' αυτήν.

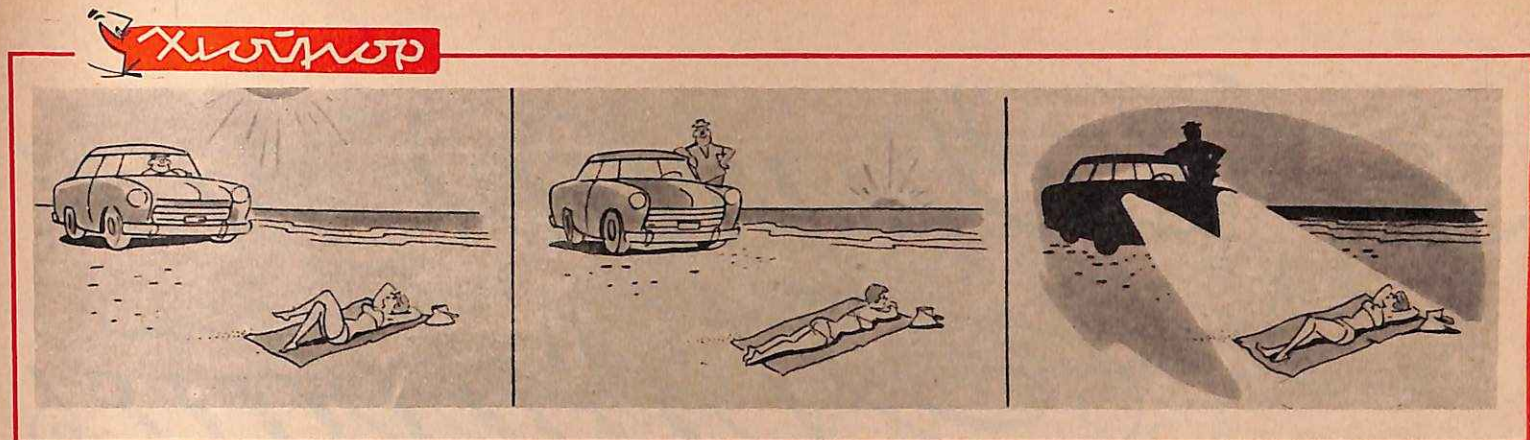
Στο τραίνο που με ξανάφερε στο Παρίσι,
στοιμωγμένος ανάμεσα στο δερμάτινο σακκάκι έ-
νός γέρον με μακρύα μαλλιά και στα φουσκωμέ-
να μάγουλα μιάς χαρούμενης κηπουρίνας, άνα-
μασούσα την απογοήτευσή μου. Το χτύπημα με
είχε βρει την χειρότερη στιγμή: Είχα μόλις άρ-
χίσει το έργο μου! 'Η έλπίδα που είχα αποκτη-
σει με την παρέα της 'Αγνης με είχε βοηθήσει
να κάνω ένα δέμα προς τα εμπρός. 'Η άνησυ-
χία, όταν άρχισα να παίρνω τα σημάδια της
'Αγνης, το είχε άφήσει στάσιμο... Δεν τοίμοινα
να σκεφτώ ποιά θα ήταν το αποτέλεσμα.

«Αργότερα», είχε πει η 'Αγνή. 'Αλλά αργό-
τερα θα ήταν πάρα πολύ αργά. Το έργο μου έ-
πρεπε να είναι έντελως τελειωμένο μέσα σ' έξη
μήνες και δεν είχε αρχίσει σχεδόν! 'Ο χρόνος
με πίεζε, γιατί είναι άνώφελο να καθορίσω πως
ένα έργο για τον 'Αξενάτον δεν είναι σαν τα
μικρά αστυνομικά μυθιστορήματα, που τα γράφει
κανείς, όπως φαίνεται, μέσα σε όχτω μέρες.

Σε μια απογειωμένη έφημερίδα είδα την κα-
ταθλιπτική φωτογραφία ενός θαμιάσιου γέροντα,
που χαρακτηριζόταν ως «ο γεροντότερος άνδρας
της Εβρώπης, ηλικίας 108 ετών». Να τι έλπίδες
είχα, αν ο μέλλον πεθερός μου βάδιζε σ' αυτά
τα ίχνη...

Κ' ενώ σκεπτόμουν έτσι τον παρ' όλιγο μέ-
λοντα πεθερό μου, μου ήρθε μια ιδέα στο νού:
Γιατί να μην πηγαίνα να τον επισκεφθώ, εν ά-
γνοία της κόρης του;

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

με λάδι... **ΛΕΣΣΕΛ**

με λάδι... **ΛΕΣΣΕΛ**

ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ ΛΕΙΒΟΥ

Τό άπεριτίφ
που σάς προσφέρει
τή νέα γεύσι!

Τό πίνει όλη
ή άνώτερη
κοινωνία

Τό άπεριτίφ
που σάς προσφέρει
τή νέα γεύσι!

Τό πίνει όλη
ή άνώτερη
κοινωνία

με λάδι... **ΛΕΣΣΕΛ**

με λάδι... **ΛΕΣΣΕΛ**

ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ ΛΕΙΒΟΥ

ΚΟΚ

ΔΩΡΕΑΝ!

ΚΟΚ

ΤΟΜΟΣ ΚΟΤΤΑΙ

χαρτί και γυαλί από τον ίδιο

Αυτό είναι!

•ΕΙΔΙΚΟ ΦΙΛΤΡΟ
•ΕΥΓΕΝΗ ΚΑΠΝΑ
•ΦΥΣΙΚΟ ΛΕΠΤΟ ΑΡΩΜΑ
•KING SIZE

Δρχ. 7.50

ΣΕΚΕ ΚΑΡΝΙΑ ΜΑΤΣΑΓΓΟΥ

Charles AZNAVOUR
SYLVE • LES AVENTURIERS
LA MAMMA • NE DIS PIERRE

A black and white portrait of Charles Aznavour, looking directly at the camera with a slight smile. He is wearing a dark jacket over a light-colored shirt. The background is dark and out of focus.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΗ Σ, καρδιοκατακτητής, «πλάι - πλάι» και περίφημο χορευτή! Ο Πορφύριος Ρουμπινάκης —ό μόνος ίσως άνδρας που έλαβε από κάποια από τις γυναίκες του έξι γαμήλιο δώρο ένα θωρακισμένο αεροπλάνο— διασκεδάζει σε αθηναϊκό κέντρο. Σ. 6... γενναίοδωρο πρώτο πλάνο ή πλάτη της Ζωής Λάσκαρη και η κάπως ανιγμιατική έκφραση του μοντελιού Δ. Κρίστα. Σ. 7 σελ. 48, 0 φρ. Γερμανός σκισσάει το «πορτραίτο» του γόητος.

ΑΘΗΝΑ
ΕΝΑ ΠΟΤΗΡΙ ΑΓΡΙΟΛΟΤΑΤΑ

Σημαντικό καλλιτεχνικό και κοσμικό γεγονός άπείχεσαν τα εγκαίνια της ατομικής έκθεσης του ζωγράφου Σπύρου Βασιλείου, που έγιναν το Πέμπτο Σεβαστό στην γκαλερί «Έλ Χάρκας», στο Παλιόριο της Σικελίας. Είκοσι πίνακες της τελευταίας εργασίας του διόλεξε για να παρουσιάσει στην δεύτερη αυτή ατομική του έκθεση ενόπτιον του Ιταλικού κοινού ο Βασιλείου. Στα εγκαίνια της έκθεσης, η οποία θα διαρκέσει ένα εικοσήμερο, παρευρέθη, κάνοντας συγχρόνως και την πρώτη επίσημη εμφάνισή του ως πρόξενος της Ελλάδος, ένας πολύ γνωστός και αγαπητός φίλος της πατρίδος μας: ο Έλληνας διευθυντής του Ιταλικού Ίνστιτούτου τών Αθηνών, κ. Μπρούνο Λαβάνι.

Πορνοεία ξεχωριστά ενδιαφέροντα, τόσο από ελληνικής πλευράς, όσο κι από καθαρά εικαστικής, ο δικός μας ζωγράφος Πράσινης επιβεβαιώνει άκρως μία φερεά πόσο γόνιμα μπορούν να είναι τα ξένα διδάγματα, όταν καθοδηγούνται και ελέγχονται σωστά, από έναν αληθινό καλλιτέχνη. Κι αυτό, φυσικά, χωρίς να παραβιάζεται, τυπικά τουλάχιστον, ο γενικός χαρακτήρας της «Σχολής», στην οποία ανήκει ο Έλληνας αυτός καλλιτέχνης.

Σπουδαίον περιόχον της Ἀρχιεπ. α' Οἱος
Αἰών, ἐδυσκοίναται τῇ 1^η Μαρτίου ἔσθρον
ἐπαρχοῦντος α' Οὔ Αστυνοῦς περὶ τοῦ Ἐλ-
κωνίου.

[illegible]

Τὸ ἄρθρον τοῦ οὐδὲ λογικὸν εἶναι, οὐδὲ
γενναῖον. Ἔστιν τόσον ἑστὸν κατὰ τὸ ὅρος, ὅσον
τοιαύτην προθέσιν πεποιθὲς ὁ μὲλλων εὐρί-

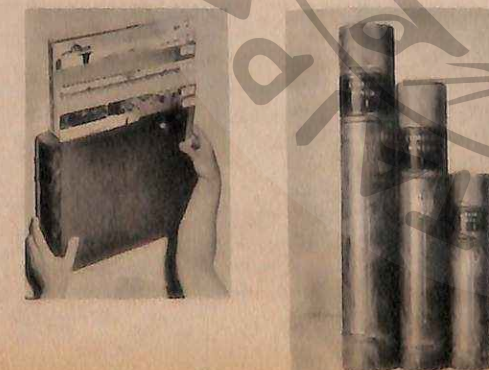
D

«Τ Η ΕΛΓΙΝΕΙΑ ΜΑΡΜΑΡΑ». «Όταν
το ἄσθερ πρωτοδημοσιεύθηκε στην ἐφη-
μερίδα «Ἐθνικὴ», Ἀθῆναι, στὶς 30 Μα-
τίου 1891, ἡ ὑπογραφή του, Κωνσταν-
τὸς Φ. Καβάφης, ἦταν σχεδὸν τελείως ἀ-
γνώστη καὶ, φυσικὰ, κανεὶς δὲν ἐπισημα-
νοῦσε πὺλ κάποια μέση, μεταπολεμικὴ ἐ-
λαφρὸς σὲ Κ. Π. Καβάφης, τὰ θαυμαζο-
μένα στὸ πανελλήνιον καὶ στὸ ἑξωτερικὸ καὶ
τὰ ἐκάλυπτε μὴ ἀπὸ τίς πλὴν σημαντικέ-
ς ποιητικὲς δημιουργίες του αὐτοῦ. Μα-
τώρα, το ἑμπνευσμένο αὐτὸ ἄσθερ πε-
ριλαμβάνεται στὸν καλὸς πόθος καὶ ἀρχοῦ-
σε ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν ἀπὸ
παραμυθένιο τόπον «Καβάφης Πελάς» (Ἐκδο-
τὸς Οἶκος Γ. Φέξη, Ἀθῆναι 1968, σελ.
306, ὄξ. 200), πὺλ μὴ προσφέρει ἀπο-

λισμένη ὁ Ἀλεξανδρινὸς μελετήτης τῆς
 καθαρῶς τοῦτον γ. Γ. Α. Παπουτῆς.
 γνωστὸς καὶ μὴ τὰ ἔξωτος μεταφράσεων
 τῶν ποιητῶν του στὸ γαλλικόν. Ἐν τῇ
 τῇ μέρη χωρίζει ὁ γ. Γ. Α. Π. τὸ διδόναι
 Κίρινα δημοσιεύματα ἀπὸ τὸ ποιητὴ με-
 τὴν ἐπιγραφὴν (τοῦ ποῦ εἶναι καὶ τὰ πε-
 ρισσότερα). Κίρινα δημοσιεύματα ἀπὸ
 τὸν ποιητὴ ἀνυπόγραφα. Κίρινα ἀδύνα-
 ρα. Παρηρηστικὴ πᾶσις ὁ μεταφρά-
 σεις ποιητῶν του. Ἡμερόλογα καὶ πο-
 σωπικὴ σημειώσις. Τὰ ὅπλα ἡ, διὰ τὴν
 τὴν καθαρῶς κείμενα εἶναι ἐξυμῶνισμα.
 ἡ μεταφράσις παρὰ τὴν τὸν ἄλλο τὸν
 αἰσθάν. Ἡ ὁδοὶ αὐτὴ ἐκδοσὶς εἶναι
 πλοισμένη μὴ ἀρκετικὴ ἐπιγραφὴς καὶ
 κοινοτικὴ χειρογράφου τὸν ποιητὴ.

Ανάμεσα στην έξαψη των εορτών που πέρασαν και την παραζάλη των ημερών που έρχονται μαζί με τις 'Απόκριες, τα διάφορα αθηναϊκά καταστήματα και οι χαρακτηριστικές μικροσκοπικές μπουτίκ ξαναέχρησαν για λίγο την κανονική μορφή τους. Ωστόσο, ένας σύντομος περίπατος στους γνωστούς «γυναίκειους» δρόμους έφεστηκαν άρκετους χαριτωμένοι και καλόγουστοι νεωτερισμοί, που περιέμεναν διακριτικά την ώρα τους για μια έντονη προβολή στην διεύρινα. 'Ανάμεσά τους, σαν «κλού» της ανόψεως, στον τομέα της κομψότητας, θεωρούνται τα έμπριμς πούλδερ, τύπου «καμινά», που λανσάρονε γνωστή μπουτίκ της όδου Βακουρεσίου. Στην ίδια μπουτίκ, ή θέα ενός παλιού ρολογιού στάθηκε άφορηη να επισκευαζόμενο έπίσης την ιδέα ενός τριπλού προσωπικού δώρου – «πρακτικού» όταν χρησιμοποιείται από κυρίες και «κορυφώ» όταν χρησιμοποιείται από κνρίες. Είναι ένα μπουκαλάκι, που στην πρώτη περίπτωση προσφέρεται με το αγαπημένο ποτό του κυρίου και στην δεύτερη με την αγαπημένη κολώνια της κυρίας. Σάν ιδέα δώρου και ή κέφευσε» των άδελφων Γανιάδη θα ικανοποιήσει τους φίλους της μουσικής. Είναι το «Λιμπρονίκη» και πολύ περιποιημένη και πρακτικότητα διακοσνησέ σε σχήμα διδύλου, που υπάρχει σε τρία μεγέθη (ανάλογα με τις στροφές των δίσκων).

Γιὰ τὸν δισκο αὐτὸ λένε σήμερα στὸ Παρίσι: «Εἶναι τὸ ὀρθότερο γιὰ τοὺς τραγουδισ-
τες. Ὁ ἴδιος δ' Ἀλκανόρ πιστεύει ὅτι δὲν
εἶναι καὶ τίποτε σπουδαίو. Ἀπὸ τὰ τέσσα-
ρα τραγουδιὰ τοῦ δισκο (ἐΣυλβίε, ἐΛε-
άδαντυέν, ἐΝέ ντι οἰέν, ἐλά μαμα-
τροσιὰ τοῦ ἐΣυλβίε, ποὺ τοῦ θυμίζει ἐξ
ἀλλ' οὐ καὶ τὴν τελευταία τοῦ ἀγάθ).

«Η σήμερον είναι μία θαυμάσια μα-
κάριτη, με το άσπαστο μες κίθαρος κα-
τή φωνή του 'Αλναβίου. Ο 'Αλναβίος
τραγουδά την Ιστορία μας υπέρτατος πού
παιδίαν, τόν πόνο τών παιδιών της πού
την απογοητεύου, τραγουδώντας τ' ε'Αλε-
ξάνδρ. Καί ο δίκιος πουλίται κατά δε-
κάδες χιλιάδων, τείνοντας να επισκιάσει
την επιτυχία κάθε άλλου ευρωπαϊκού τρα-
γουδιού.

“Όσοι Ἀθηναῖοι καὶ Ἀθη-
ναῖες εἶδαν τὴν διακεκοσμένην
τὴν ταῖνα «Ρόβ πανθόν», θο-
ρυμοῦνται τὴν ἐξοχή μουσι-
κή τοῦ «τάσμιον». Χένρυ
Ματταῖνι, που τόνιζε τόσες
καὶ τόσες σκηνές τοῦ φιλμ.
Ἰδιαίτερα ἐντύπωση εἶχε κά-
νει μιά σκηνή, που τραγου-
δοῦσε, μέσα στο κέντρο χει-
μερινῶν σπορ, ἡ ὥραια καὶ
ἐντυπωσιακή Μιράντα Μαρ-
τίνο. Ἡ σκηνή αὐτὴ λέγε-
ται «Μέλιο στασάρα» καὶ κω-
λοφορεῖ σὲ δίσκου, πρὸς
μεγάλῃ εὐχαρίστηση δὼν
τὴν ἀγάπησιν στο φιλμ!»

[illegible]

Με θυμω στο Έλνιγκο

Ο Ρουμπιρόζα στην Αθήνα

Ο ΠΟΡΦΥΡΙΟ ΡΟΥΜΠΙΡΟΖΑ δεν είναι «πλάι - μπόυ». Ο ίδιος, τουλάχιστον, δεν πιστεύει ότι είναι.

«Δεν έπαιξα ποτέ με τις γυναίκες, λέει. Αντίθετα, τις έπαιρνα πολύ σοβαρά. Φυσικά προσπαθούσα να παίρνω σοβαρά δυο ή τρεις γυναίκες ταυτόχρονα. Αυτός είναι ένας καλός τρόπος για να μην τους γίνεσθε ποτέ πληκτικός».

ΕΙΝΑΙ πάντα καλοφτιαγμένος και γοητευτικός, στα 55 χρόνια του. Ήλθε στην Αθήνα για να κάνει λίγον χειμερινό τουρισμό. Του άρεσει η Αθήνα, γιατί έχει μια νεανικότητα — λέει, «Με κάνει να αισθάνομαι κ' εγώ νεότερος». Όχι, δεν πήρε την γυναίκα του μαζί, στο ταξίδι αυτό. «Την χειμώνα προτιμώ να ταξιδεύω μόνος μου. Ίσως να ήταν ταλαιπωρία, αν έρχόταν η Όντιλ μαζί μου».

«ΣΕ ΛΙΓΕΣ μέρες έχω τ'α γενέθλιά μου. Γεννήθηκα στις 22 Ιανουαρίου του 1909. Το πρώτο πράγμα που θυμάμαι να άκουσα ήταν τσιουκιές. Πολλές τσιουκιές. Κάποια από τις αναρίθμητες επαναστάσεις που τάρραζαν τότε την πατρίδα μου».

Η ζωή του Ρουμπιρόζα άρχισε με τσιουκιές. Και συνεχίστηκε με δόμους, στις κομμικές στήλες του τύπου. Πρώτος γάμος, η Φλόρ ντ' Όρο — αγαπημένη κόρη του Τρουβίλλο. Δεύτερος, η Ντανιέλ Νταρριέ. Τρίτος, η πλούσια Αμερικανίδα Ντόρις Ντιούκ. Τέταρτος, η Μπάρμπαρα Χάττον. Πέμπτος, η Όντιλ Ροντέν. «Έκτος...

ΟΧΙ, δεν ήλθε ακόμη η σειρά του έκτου. Ο Ρουμπιρόζα υποστηρίζει ότι δεν θα έλθι ποτέ.

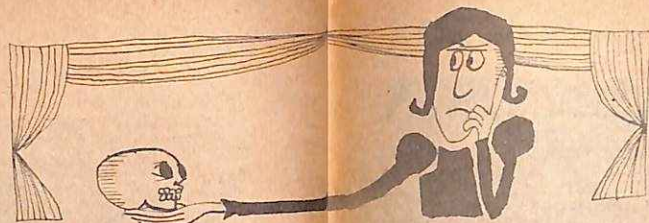
Του άρεσαν πάντα οι γυναίκες;

«ΦΥΣΙΚΑ, μου άρεσαν πάντα οι γυναίκες. Γιατί να παύουν να μου άρεσουν; Δεν είναι ούτε λιγότερο όμοιες, ούτε λιγότερο χαριτωμένες από άλλες. Ούτε έχει σημασία ότι είμαι 55 χρόνων. Χρειάσθηκα να φτάσω στην ηλικία αυτή για να καταλάβω ότι τα μάτια δεν είναι ζήτημα αριθμητικής. Νοιώθω πολύ καλά, μου άρεσαν πάντα ο χορός και το κυνήγι, το καλό φαγητό και το καλό κρασί. Νομίζω ότι ένας σωστός άνθρωπος πρέπει να αρχίζει να γερά μετά τα 80. Όταν φτάσω στην ηλικία αυτή, θα ξέρω αν είμαι σωστός άνθρωπος».

ΔΕΝ νοιώθει καθόλου κουρασμένος, ούτε μετανοώνει για τίποτε από ό,τι έκανε στην ζωή του. «Η, μάλλον, ναί! Προσβάλλεται. Μετανοιώνω για ό,τι δεν τόλμησα να ζήσω. Γιατί κ' εγώ, όπως και όλοι οι άνθρωποι, ήταν στιγμές που διάτασα, που δεν προχώρησα, που δεν ριφονκιδεύω. Μόνο γι' αυτές τις στιγμές μετανοιώνω. Άλλα, ποιός ξέρει; Είμαι ακόμη πενήντα πέντε χρόνων. Ίσως μερικές από τις στιγμές αυτές να ξαναγυρίσουν στην ζωή μου. Και τότε να το ληψω...».

Γερμονός

Ανναίοι και Ανναίες

Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΔΙΑΡΚΩΣ ΑΥΞΑΝΟΜΕΝΗ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ ΤΟΥΣ ΘΙΑΣΑΡΧΕΣ ΣΕ ΑΜΑΓΗ ΕΡΓΩΝ

Η θεατρική κρίση συνεχίζεται. Τα περισσότερα θέατρα δίνουν παραστάσεις με περιορισμένο αριθμό θεατών και πολλά έτοιμάζονται να παρουσιάσουν καινούργια έργα. Γι' αυτά ακριβώς τα έργα θα μιλήσαμε σήμερα. Έχουμε, πρώτα-πρώτα, αλλαγή στο θέατρο «Βεάκη». Σ' αυτό, αυτή την έβδομη δόση, εμφανίζεται γαλλικός θίασος, οι δε δυο δημοφιλείς κωμικοί, ο Φωτόπουλος και ο Ήλιόπουλος, που θα επανεμφανισθούν σε λίγες ημέρες με τους συνεργάτες τους, θα παρουσιάσουν μια καινούργια κωμωδία. Η προεμιέρα θα δοθεί εντός του πρώτου 15θήμερου του Φεβρουαρίου και το έργο είναι του Νέλ Σίμον και έχει τον τίτλο: «Ζήτω ο γάμος». Παράλληλα, θα γίνει αλλαγή προγράμματος και στο θέατρο «Βεργή». Το έργο που θα παρουσιάσει ο θίασος του θεάτρου της όδου Βουκουρεστίου είναι το «Ζητείται...ψεύτης», του Μαρσέλ Αιμέ. Με την ευκαιρία, όμως, που μιλάμε για την Έλσα Βεργή και την καλλιτεχνική εργασία της, επιβάλλεται να αναφέρουμε ότι την περασμένη Δευτέρα προσείλκυσε ζωηρότατο το ενδιαφέρον του καλλιτεχνικού και πνευματικού κόσμου η έκδηλωση που έγινε στην σκηνή του και κατά την οποία τιμήθηκε η 30χρονη συγγραφική παραγωγή του Αλέκου Λιδωρίκη. Πολλοί οι διηγητές και, παράλληλα, παρέλαση επίλεκτων πρωταγωνιστών και πρωταγωνιστριών του θεάτρου μας, που ξαναζωντανέψαν σκηνές από εξαιρετικές θεατρικές επιτυχίες του τιμαμένου συγγραφέως. Κάτι που προεκάλεσε, όμολογουμένως, πολλή αίσθηση και που έδωσε την ευκαιρία να τιμηθεί ένας από τους πιο αξιόλογους σύγχρονους πνευματικούς δημιουργούς του θεάτρου μας. Έκτος,

ζει την ζωή από την μίμησή της στην τέχνη. Οι ήθοιοι, που αὐτοσχεδιάζουν πάνω στα άχνηρα ενός διηγήματος του Πιραντέλλο — όπως οι θεατρίνοι της Κομμέντια ντελ Άρτε, αλλά δίχως ν' αφήνουν τον εαυτό τους στα παρασκήνια —, με την οδηγία ενός σκηνοθέτη, που εκτελεί συγχρόνως με τους θεατάρ καθήκοντα ερμηνευτού των δσων βλέπουν, αὐθιποβάλλονται, μπαίνουν τόσο ολοκληρωτικά μέσα στους ρόλους τους, που παθαίνουν από ό,τι κινεί τους φανταστικούς ανθρώπους και παρασύρονται, ώστε να τους υποκαθιστούν ολότελα. Αυτό το σύμφυτο πραγματικότητας και φαντασίας, που εναλλάσσονται σ' όλη την διάρκεια του έργου, τόσο, ώστε καταντά να μη φαίνεται που τελειώνει ή μ'α και που αρχίζει ή άλλη, δημιουργεί την παραίσθηση μιάς ανατροπής της «καθεστηκυίας τάξεως», για να θέσει πάνω από την ζωή, σαν τελειότερη έκφρασή της, την τέχνη. Αυτό, λοιπόν, το έργο θα ξαναπαίχθι στο «Θέατρο Αθηνών» και αναμένεται ότι θα προκαλέσει και πάλι ζωηρότατο ενδιαφέρον.

Άλλαγές, όμως, πρόκειται να γίνουν και σ' άλλα θέατρα. Θα ανεδάσουν καινούργια έργα ο Δημήτρης Χόρν στο «Κεντρικό», καθώς επίσης η Αλίκη Βουγιουκλάκη στα «Διονύσια» και η Τζένη Καρέζη στο «Ρέξ». Επίσης και το «Θέατρο Τέχνης». Ο Βασίλης Διαμαντόπουλος και η Μαρία Άλκαίου θα εμφανισθούν στον Πειραιά, σε λίγες ημέρες, άλλο ελληνικό έργο. Και έπεται συνέχεια και σε άλλα συγκροτήματα...

Μ' άλλα λόγια, η θεατρική κρίση συνεχίζεται. Και συνεχίζεται κατά τρόπο που σε κάνει να διερωτάσαι που, τέλος πάντων, θα πάη αυτή η

Άρκετά ενδιαφέρουσες υπήρξαν οι εμφανίσεις του γαλλικού θεατρικού συγκροτήματος, που παίζει στο θέατρο «Βεάκη». Γιατί, όμως, οι οργανωτές αυτών των παραστάσεων ανέφεραν ότι πρόκειται για τουρνέ της «Κομεντί Φρανσαίζ»; Πρόκειται απλώς περί ήθοιων που μερικοί έχουν παίξει και στην «Κομεντί Φρανσαίζ», αλλά που η έδω εμφάνισή τους δεν είναι έκδηλωση που έχει έστω και την παραμικρή σχέση με τον επίσημο αυτόν θεατρικό οργανισμό της Γαλλίας...

Όμως, από τις δυο αλλαγές που αναφέραμε, ετοιμάζεται και ο Δημήτρης Μυράτ να παρουσιάσει άλλο έργο. Η μάλλον, για να κυριολεκτήσουμε, ο Μυράτ πρόκειται να επαναλάβη μια επιτυχία του. Επιτυχία δική του και των συνεργατών του. Συγκεκριμένα, ετοιμάζεται να ξαναπαίξει το «Απόψε αὐτοσχεδιάζουμε» του Πιραντέλλο που, όταν το πρωτοπαρουσίασε, πριν από 2½ χρόνια, εγνώρισε μεγάλη επιτυχία. Είχε δώσει λαμπρά την ουσία του έργου, όχι μόνο με το προσωπικό του παίξιμο, αλλά και με την όλη σκηνοθετική πνοή του. Όπως έχει αναφερθεί από την κριτική, όταν πρωτοπαίχθηκε, τον Οκτώβριο του 1961, το «Απόψε αὐτοσχεδιάζουμε» δεν είναι καθ' εαυτό έγκυφαλικό παιχνίδι, αντισφαιρική ανάμεση στην λογική και στον παραλογισμό. Το θέατρο, ή αὐταπάτη, ή ελλοιζιόν της σκηνής παρέχουν στον Πιραντέλλο την ευκαιρία να δείξει πόσο δυσδιάκριτα είναι τα σύνορα ανάμεσα στο εἶσθαι και στο φαίνεσθαι, πόσο εύθραυστος φραγμός χωρί-

στορία. Τί θα γίνει με τους θιάσους που ταλαιπωρούνται και με τα θέατρα που παίζουν μπροστά σε δακτυλομετρούμενους θεατάρ. Τί θα γίνει με το θέαμα των θεατρών, όπου το κοινό που προσέρχεται συμβαίνει πολλές φορές να είναι, περιορισμένο, και περιορισμένο σε τόσο βαθμό, ώστε οι ήθοιοι δοκιμάζουν φοβερή απογοήτευση θγαίνοντας και παίζοντας μπροστά σε τόσο λίγους ανθρώπους. Στά «Ολύμπια», προτού εμφανισθί ο διάσημος θαρύτενος Κώστας Πασχάλης, που προσείλκυσε και πάλι αφάνταστα το ενδιαφέρον του κοινού, στα «Ολύμπια», λοιπόν, ενα θρόνου υπήρχαν στην πλατεία 18 μόνον θεαταί. Και ήταν πλέον από 100 οι ήθοιοι και οι μουσικοί που μετείχαν στην παράσταση...

Τα έχουμε, βέβαια, ξαναπεί όλα αυτά. Επιβάλλεται όμως να τα επαναλαμβάνουμε, γιατί κάτι πρέπει, τέλος πάντων, να γίνει. Οι άνθρωποι του θεάτρου πρέπει να αντιμετωπίσουν αυτή την κρίση. Πρέπει να αναζητήσουν και να βρουν λύση. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΥΡΑΤ ανεβάζει και πάλι το έργο του Πιραντέλλο «Απόψε αὐτοσχεδιάζουμε», που απέτελεσε μια ιδιαίτερη επιτυχία — τόσο προσωπική, όσο και του θιάσου του —, όταν το πρωτοπαρουσίασε, πριν από 2½ χρόνια. Αριστερά: Ο έκλεκτος πρωταγωνιστής σε μιά σκηνή του. Κάτω: Οι Ζουμπουλάκη - Πάλλης στο ίδιο έργο.

♦ Ιδιαίτερη επιτυχία έσημειωσε η έκδηλωση που έγινε για τα 30χρονα του Αλέκου Λιδωρίκη και η οποία έδωσε την περασμένη Δευτέρα στο θέατρο «Βεργή». Εκτός από την συμμετοχή επίλεκτων ανθρώπων των γραμμάτων και της τέχνης, έκαναν εντύπωση οι αφάνταστα θερμές εκδηλώσεις του πολυαριθμού κοινού, που το συνέθεταν φανατικοί θεατρόφιλοι από τους πιο γνωστούς και τους πιο διακεκριμένους. Ήταν κάτι το συγκινητικό και κάτι που ήλθε να προσθέσει νέο στοιχείο ενεργητικού στο μητρώο του έκλεκτου Έλληνα θεατρικού δημιουργού.

♦ Ο Γιώργος Θέμελης θα εμφανισθί την προσεχή Δευτέρα, 27 τρέχοντος, στην συναυλία της Κρατικής Όρχηστρας Αθηνών, που θα δοθεί, όπως πάντα, στο θέατρο «Κοτοπούλη» και θα ερμηνεύσει το «Κοντσέρτο για πιάνο αριθ. 3», του Προκόφιεφ. Την συναυλία θα διευθύνει ο αρχιμουσικός της Κρατικής Όρχηστρας Α. Παρίδης.

♦ Ο διακεκριμένος θαρύτενος Κώστας Πασχάλης προσέδωσε ξεχωριστό ενδιαφέρον κατά τον κύκλο των εμφανίσεων που πραγματοποιήσε συμπράττοντας με το συγκρότημα της «Εθνικής Λυρικής Σκηνής» και πρωταγωνιστώντας στην όπερέττα «Ορλώφ». Ο εξαιρετος λυρικός πρωταγωνιστής έπιστοποίησε και πάλι το έκτακτο δυναμικό ταλέντο που διαθέτει και έδωσε νέο εξαιρετο δείγμα της δυναμικής τέχνης του. Γιατί όμως το Εθνικό Μελόδραμα τον περιόρισε αυτή την φορά μόνο στην όπερέττα και δεν μάς έδωσε την ευκαιρία να τον χειροκροτήσαμε επίσης και σε μελοδραματικές δημιουργίες του;

Ο ΘΙΑΣΟΣ των οκτώ πρωταγωνιστών, μετά την επιτυχία του του καλοκαιριού, συνεχίζει τώρα, στο χειμερινό θέατρο «Καλουτά», με μια καινούργια επιθεώρηση. Τίλος της: «Τό ήμερολόγιο οκτώ πρελλών» και δημιουργοί του ο Αλέκος Σακελλάριος και ο Γιώργος Γιαννακόπουλος. Την μουσική συνέθεσε ο Γ. Μουζάκης.

Φωτ. Πρέσς)

↑ ΚΑΙ ΞΑΦΝΙΚΑ, μέσα σ'ε τρεις ώρες, επέδραμε όλόκληρος ο χειμώνας! Μια ραγδαία επίθεση του λευκού. Την προηγούμενη ημέρα, οι άλκυονίδες λιακάδες έκαναν τους 'Αθηναίους να χαίρωνται την γενναϊάτικη θαλπωρή στο ύπαιθρο. Την επομένη, οι γεροντότεροι, που κρατούν το άρχειο της πείρας για όλα τα γεγονότα, είπαν: «Ποτέ δεν έχει ρίξει τόσο πυκνό χιόνι στην 'Αθήνα». "Αν και η μνημονική στατιστική έχει πάντοτε μια τάση υπερβολής στην κατάρριψη των προηγούμενων ρεκόρ, ή άπροσδόκητη χιονοθύελλα της παρασμένης Παρασκευής ήταν πρωτοφανής σ'ε ταχύτητα, πυκνότητα και, άπωσδήποτε, τ'α γραφικά της στοιχεία ξεπέρασαν κάθε άθηναικό προηγούμενο. Μήπως ή άπότομη αυτή άλλαγή μ'ας διασκεδάσει τόσο, γιατί έκφράζει κάτι από τον χαρακτήρα μας;

→

'Εδω
αι' Ευει

(Φωτ. "Ενωσις)

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

♪ Τ'α χιόνια...που έδωσαν ακόμη και στους 'Αθηναίους την χαρά της γιορταστικής σκηνογραφίας τους, συγκεντρώνουν τ'ο ενδιαφέρον όλων των έραστών των χειμερινών σπόρ στην Κεντρική Εύρωπη. 'Εν όψει των 'Ολυμπιακών 'Αγώνων του 'Ινσμπρουκ, πολλοί έστεμμένοι έχουν έγκατασταθή στην Αυστρία: 'Ο Σάχης της Περσίας, ή αυτοκράτειρα Φαράχ και ή μικρή πρίγκιψ Ρεζά, ή βασίλισσα της 'Ολλανδίας Τζουλιάννα, ή πρίγκιψ Βερνάρδος και οι νόστιμες, κεφάτες κόρες τους, ή πρίγκιψ της Λιέγης 'Αλβέρτος και ή ώραιότατη Πάολα, ή πρίγκιψ 'Ιωάννης του Λουξεμβούργου και άλλα, μικρότερα, άστέρια των βασιλικών οίκων της Εύρώπης...

♪ 'Η 'Ιρις Κλαίρ... ναύλωσε στην Βενετία τ'ο γιωτ «Γαλαξίας», για να πραγματοποιήση κρουαζιέρα δεκαεπτά ημερών στα έλληνικά νησιά. "Όσοι την γνωρίζουν, ύποστηρίζουν πώς πρόκειται για μια δοκιμαστική πλωτή έκθεσι, που επιθυμούσε πάντα να οργανώση...

♪ 'Η σαμπάνια... είναι άνεπιθύμητη στ'ον Λευκό Οίκο. Αυτό ύπήρξε τ'ο κατηγορηματικό συμπέρασμα όσων παρακολουθούν και σχολιάζουν τ'α διεθνή κοσμικά γεγονότα. Στην πρώτη δεξίωσι, ή όποία έδόθη πρ'ος τιμήν του προέδρου της 'Ιταλικής Δημοκρατίας και της Κας Σένι, από τ'ο ζεύγος Τζόνσον, τ'ο εύγενές γαλλικό ποτό έλαμψε διά της πλήρους άπουσίας του...

♪ Χοροί... άποκρηάτικοι άρχισαν να άναγγέλλονται άθρόοι από τ'ώρα. Τ'ο ξενοδοχείο «Χίλτον» δίνει έναν κατάλογο δεκαπέντε χοροεσπερίδων, που θα γίνουν από τις 22 Φεβρουαρίου ως τις 15 Μαρτίου, συγκεντρώνοντας κυρίως τους καθιερωμένους ως χορούς της νεολαίας, όπως τ'ον χορό άποφοίτων των 'Αναδρύτων, του Κολλεγίου Θηλέων κλπ...

♪ Νησιώτικες άγάπες... 'Ο Μεδικανός ζωγράφος Λουί 'Ορόσκο παντρεύθηκε πρ'ο τριών ετών στην Μύκονο μιά Δανέζα συνάδελφό του και έστησαν εκεί τ'ο σπίτι τους. Τ'ο παιδί τους, που γεννήθηκε στ'ο νησί, λεί τ'α πρώτα του λόγια έλληνικά και δεν διαφέρει σ'ε τίποτε από τ'α άλλα παιδιά της γειτονιάς...

♪ 'Η Λίμνη των Κύκνων... της όποίας οι παραστάσεις άνεβλήθησαν λόγω του τραυματισμού του Νουργιεφ, θα δοθ'ι στ'ο «Κόβεντ Γκάρντεν» στις 3 και 6 Μαρτίου...

♪ 'Ελβετικές σπεςιαλιτέ... θα προσφέρ'ι ή εταιρία Swissair στους 'Αθηναίους, έν συνεργασία με την ταβέρνα και τ'ο διανυκτερεύον μπόρ γνωστου ξενοδοχείου της πρωτεύουσας. 'Η άπάπειρα αυτή συσφίξεως σχέσεων διά της γαστριμαργικής όδοι θα διαρκέση μιά έβδομάδα και κάθε βράδυ θα προσφέρεται ένα διαφορετικό έλβετικό φαγητό...

♪ 'Η 'Εκθεσις... έργων των πτυχιούχων του 'Εργαστηρίου Γραφικών Τεχνών του 'Αθηναϊκού Τεχνολογικού 'Ινστιτούτου, που άνοιξε την περασμένη Δευτέρα, 20 'Ιανουαρίου, στην αίθουσα της ΧΑΝ, συγκεντρώνει πολύν κόσμο και προκαλεί κολακευτικά σχόλια...

377

«Μελίνα ή 'Ελληνίδα»

Μια φωτογραφία -άπό εκείνες που ή ίδια όνεμάζει «πολλή Μελίνα»- και δίπλα μια φράση: «Σ'άν να μ'ην ήταν όρκετ'α ή τέχνη, τ'ο δράμα και ή φιλοσοφία, ή 'Ελλάδα έδωσε τώρα στ'ον κόσμο την Μελίνα Μερκούρη». Δημοσιεύθηκαν και τ'α δυό στο μεγάλο άμερικανικό περιοδικό «Χολνταϊν», που στ'ο τεύχος του 'Ιανουαρίου άφιερώνει τις κινηματογραφικές του στήλες στην πρωταγωνίστρια της «Φαίδρας», ακολουθώντας τ'α θέματα της από τότε που ή γιαγιά της δημιούργησε την πρώτη Μελίνα, από ένα καρτσάκι με τ'α όνόματα Μαρία - 'Αμαλία... Τίτλος του τόσο κολακευτικού αυτού άρθρου: «Μελίνα ή 'Ελληνίδα». 'Αρκετός για να χαρακτηρίση τ'ον θηλικό αυτόν Ζορμπά, που τ'ο έχει για τ'ο μεγαλύτερό της καύχημα ότι είναι Ρωμιά! Σύντομα θα την δούμε πάλι στην 'Αθήνα, όπου θα έλθ'ι με τ'ον Φόρμαν για την έπίσημη «πρώτη» των «Νικητών».

Ένας έκλεκτος γάμος

Στην 'Αγία Μαρίνα της 'Ακρόπολεως συγκεντρώθηκαν πρ'ιν από λίγες ήμέρες έκλεκτοί 'Αθηναίοι και 'Αθηναίες, για να παρευρεθ'ον στ'ους γάμους της δίδος Μανόλιου Μουρτζιπούλου και του κ. 'Αντώνη Κεφαλά. Κομψή σιλουέττα, ή ύψη φαρούσε ένα άπλο σ'ε γραμμή σατέν νυφικό. 'Αντίπραξη κομψότητας, ή μικρή και χαριτωμένη παρ'ανυμφος Χριστίνα Βάρδα, με μακρύ λευκό φουατέττα, κομωμένη σ'ε ιδιότυπη ίσια γραμμή

● Η ΜΑΜΑ έτοιμάζεται να βγ'ι με τ'ον μικρό γιό της. 'Η ύπνρέτρια έρχεται και της άναγγέλλει ότι ήρθε μιά φίλη της να της κάν'ι επίσκεψη. 'Η κυρία στέλνει τ'ο γιό της να κάν'ι συντροφιά στην επισκέπτρια ώσπου να ντυθ'ι. 'Η κυρία τ'ον ρωτά:
—'Η μαμά σου είναι έδω;
—Μάλιστα, κυρία!
—Είμαι θέβαιη πώς δεν με περίμενε.
—Όχι, κυρία. Μου είπτε ότι άν τ'ο ήξερε θα γαίναμε νωρίτερα!

● Ο ΠΟΛΙΣΜΑΝ της τροχαίας δλέπει στ'ο μπροστινό καθίσμα του αυτοκινήτου ένα σφιχταγκισμένο ζευγάρι, που δεν προσέχει καθόλου τ'ους κανόνες της κυκλοφορίας. Τ'ους κάνει σημά να σταματήσουν και λέει:
—'Όποιος από τ'ους δυό σας οδηγεί να μου δείξη τ'α χαρτιά του!

● ΣΤΟ σχολείο:
—Νά τ' αφήσης αυτά, Γιωργάκη, και να μου π'ης πότε πέθανε ή Φραγκίσκος ή Α'.
—Πέθανε; 'Εγώ δεν ήξερα καν ότι είχε άρρωστήσει!

● Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ της άστυνομίας στ'ον άστυνομικό:
—Και πώς κατώρδασες να τ'ον άνακλύψης ενώ ήταν ντιμένος γυναίκα;
—Είναι άπλοστότατο. Περνούσε την όδ'ο 'Ερμού χωρίς να ρίξη ούτε μιά ματιά σ'ις διτρίνες!

● —Ο ΓΙΩΡΓΟΣ είναι θαυμάσιος. Με βρίσκει έξυπνη, όμορφη, χαριτωμένη και θέλει να με παντρευτ'ι.
—Κ' έσύ θέλεις να παντρευτ'ις έναν τέτοιο ψύταρο;

Εδω
ω
Ευει

Το Κάρτιγκ...

...θα αποκτήσει, όπως προβλέπεται, τους φανατικούς φίλους του και στην Αθήνα, έπειτα από τον ειδικό στίβο που ωργάνωσε ο κ. Φώτης Χατζηφωτίου, στην «Ωμπέρζ» της Βορμπέτης. Ο οργανωτής του οδηγεί τώρα με δεξιοτεχνία το μικροσκοπικό, εύλιχτο όχημα, το οποίο τα τελευταία χρόνια έχει αποκτήσει φανατικούς οπαδούς στην Ευρώπη.

Τον θόρυβο τον έδημιούργησε η Κριστίν Κήλερ, αλλά τους καρπούς τους δραπετεί τώρα η φίλη της και όμοτεχνος Μάντυ Ράις - Νταϊβίς, που έφθασε στο Μόναχο μ' ένα εξαιρετικό συμφέρον συμβόλαιο (5.600 δρχ. κάθε δράδυ), για να τραγουδάει στο νυκτερινό κέντρο «Εύα». Η Μαντυ, φθάνοντας στην πρωτεύουσα της Βαυαρίας, πόζαρε ικανοποιημένη για τους αντιπροσώπους του τύπου (κάτω). Η εμφάνισή της όμως στο κέντρο (δεξιά) υπήρξε μάλλον απογοητευτική. «Περισσότερη περιέργεια, παρά επιδοκιμασία...», έγραφε.

● ΟΙ ΘΥΡΩΡΟΙ των μεγάλων ξενοδοχείων έχουν βρει ένα μυστικό κώδικα συνεννοήσεως: "Όταν κολλούν την étiquette στην άριστερή πλευρά της βαλίσσας, πληροφορούν τους συναδέλφους τους ότι ο πελάτης δίνει καλό πορμπουέρ, όταν την κολλούν στην δεξιά ότι είναι δύσκολος και όταν την κολλούν ανάποδα σε κάποια γωνιά, ότι δεν δίνει καθόλου πορμπουέρ.

● —ΓΚΑΡΣΟΝ, δώσε μου, σε παρακαλώ, μία γνήσια σαμπάνια και όχι απλάς αφρώδες κρασί. Στηρίζομαι σ' εμένα, γιατί δεν καταφέρνω να θρώ κομμάτι διαφορά!

● Η ΧΑΡΤΟΜΑΝΤΙΣ στην πελάτιδα: —Είχατε έρδει και πέρυσι, νομίζω. Και σ' εμένα ότι μέσα στο χρόνο θα αποκοτώσατε σύζυγο και μωρό. Βγήκε οληθινή η προφητεία μου;

—Κατό το ήμισυ. Απέκτησα μόνο τέ μωρό!

● Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ στον κατηγορούμενο:

—Βλέπω εδω ότι σκότωσες και την πρώτη σου γυναίκα. Γιατί την σκότωσες;

—Γιατί δεν με αγαπούσε!

—Και την δεύτερη γιατί την σκότωσες;

—Γιατί δεν την αγαπούσα!

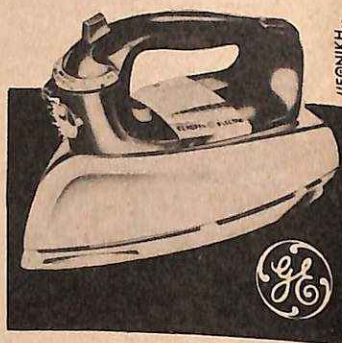
—Και την τρίτη, γιατί την σκότωσες;

—Από συνήθεια!

Μοναδική

ΕΥΚΑΙΡΙΑ
να αποκτήσετε το
καλλίτερο αυτόματο
ηλεκτρικό σίδερο

GENERAL ELECTRIC

Τοποθετούμε
το σίδερο κα-
θέτως και θά-
ζουμε νερό.

Διαλέγουμε
την απαιτου-
μένην θερμο-
κρασία για το
σίδερωμα.

Υγραίνει με
άτμο το ρού-
χα πιέζοντας
το κουμπί.

Αλλάσσουμε
θερμοκρασίες
κατά το σιδέ-
ρωμα.

Δίδουμε

100 Δρχ.

για το παληό σας
ηλεκτρικό σίδερο

Νέα παραλαβή

GENERAL ELECTRIC

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 9

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΣΙΜΙΣΚΗ 61

Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Αναζωογονεί την γη που έχει φυτευθεί. — Δίδουν προφερόμενα μαζί μίαν απαραίτητον δια την θρέψιν ουσίαν.
2. Ο υιός του Αιακού, ο οποίος έλαβε μέρος εις το κυνήγι του Καλυδωνίου κάπρου (γεν.).
3. Συνέγραψε το φανταστικόν δράμα «Σαντεκλαίρ». — Επίπικον έργασίας αποτέλεσμα (γεν.).
4. «...στέκεται το μάλαμα, τόσο θαρραίνει» (παροιμ.). — Του νικελίου χημ. σύμβολον. — Λίμνη της Κεντρώας Αφρικής.
5. Πρωτεύουσα ομνύμου κρητικής επαρχίας (αιτιατική). — Δεν εύρεθηκε στό... 19ον έφετεινον Προπό μας!
6. Έπιφώνημα. — Θα την δρήςτε σ' ένα από τα νησιά της Δωδεκανήσου (αίτ. δημ.). — Το «δεκατριάρι»... τών μισθωτών.
7. Κάτοικος αφρικανικής χώρας, ενάρθρος.
8. Τών δρομάδων είναι πάντοτε μονοί.
9. Ο ιδρυτής του μορμονισμού, ενάρθρος. — Υπονοεί και το κέρδος, το κτήμα.
10. Έπηρεάζει την κοινήν γνώμη (αίτ. δημ.). — Ο Πέλοψ του παρέσχεν άσυλον εις την Ήλιν, ενάρθρος.
11. Μία πολύτιμος γούνα (γαλλ.).
12. Ένας χειρωνακ. — Έπαρχία της Κεφαλληνίας.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Αποτελούν βάσιν δια την μέτρησιν ταχύτητος τών κινητήρων. — Αντιστροφή άρθρου.
2. Η άκρα του κόλπου του Κεραταίνου, με την αρχαίαν της όνομασίαν. — Η μεγαλύτερα τών Φρεσιών νήσων της Βορείου Θαλάσσης, ενάρθρος.
3. Ένα αθηναϊκόν κοσμεϊται δια του άνδριάντος ενός βασιλέως μας. —

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											
12											

Προσόν δια κάθε παίκτην του μπάσκετ - μπάλ (δημοτ.).

4. Λεττονικόν νόμισμα. — Σ' αυτούς όλα τα σφάλματα είναι συγχωρήτα (αίτ.).

5. Έχουν πολλούς οι γυλιοί. — Δύο όμοια σύμφωνα.

6. Ζακύνθιος αγωνιστής, εκ πατρός Γάλλου, υπηρετήσας ως ταγματάρχης υπό τών Φαδίων (γεν.). — Προσφέρονται εις τα χειμερινά σπάρ.

7. Χρονικής περιόδου δοτική, προφερόμενα μαζί. — Επινότης του Ψαλτηρίου, κατά την Π. Διαθήκην, υιός του Λάμεχ.

8. Ακούραστα (κυριολ.). — Υπήρξαν πανίσχυροι άρχοντες εις την Βενετίαν.

9. Αι νήσοι αύται άποτελούν το Μαλαϊκόν άρχιπέλαγος.

10. Βυζαντινή νότα. — Μετοχή δοηθ. ρήματος. — Τέτοια νερα προτιμάει ο κεφαλος.

11. Ένας άνεμος με το άρθρο του (δημοτ.).

12. Θύματα θαλασσιών τραγωδιών. — Αποτρέπει.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και ομαδικού παιχνιδιού, είναι να επιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Αρχίσετε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο οριζόντως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρείτε.

Σημειώσετε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σδηστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Φάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη τών δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.

Για κάθε λέξη τών 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.

Για κάθε λέξη τών 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.

Για κάθε λέξη τών 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.

Για κάθε λέξη τών 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.

Για κάθε λέξη τών 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.

Για κάθε λέξη τών 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.

Για κάθε λέξη τών 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Ε	Π	Σ	Ρ	Τ	Ο
Ν	Ι	Α	Η	Σ	Α
Ο	Τ	Σ	Γ	Κ	
Σ	Σ	Ν	Τ	Α	Ε
Β	Η	Α	Ν	Ε	Ι
Α	Μ	Χ	Α	Ν	Π

Και ούτω καθ' εξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.

Προσθέστε τώρα το σύνολο τών βαθμών που μπόρεσατε να πιτύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ».

Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΩ».

Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΩ».

Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΩ».

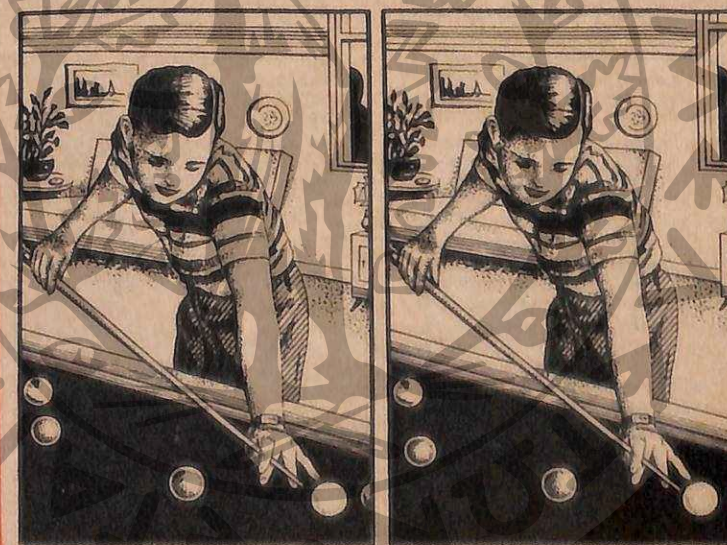
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Η Ίρα διασκεδάζει

Α παρηγόρητη μητέρα; Όχι και τόσο πολύ! Η πριγκίπισσα Ίρα Φίρστεμπεργκ, αφού συγκίνησε τόν κόσμο με το δράμα τών παιδιών της, έχει έλεγχθθ τώρα στην «πανταχού παρούσα» της κοινωνικής ζωής του Παρισιού. Αφού χώρισε τόν δεύτερο άνδρα της, Μπέμπυ Πινιατάρι, γιατί διαφορετικά ο πρώτος άνδρας της, πρίγκιπα Χσενλόε, δεν την άφηνε να επικοινωνήσθ με τα παιδιά της, και αφού είδε τόν πρίγκιπα Χσενλόε να άθετθ την υπόσχεσή του, άποφάσισε να τόν ρίξθ στην διασκέδαση Ένας δημοσιογράφος, που της πηρε συνέντευξη στο κομψότατο σπίτι της, άπόρρησε με τόν κέφι της και θαύμασε την όμορφιά της, όμορ-
φία που δεν μπορεί να άποδώσθ καμιά φωτογραφία. «Τα παιδιά, λέει τώρα ή 24χρονη Ίρα, είναι πολύ καλά με την δασκάλα τους, στην Έλβετία». Οί προτιμήσεις της; «Κατ' άρχήν, ψηλοί άνδρες». Οί άπασχολήσεις της; «Το Παρίσι προσφέρει τού κόσμου τίς έναλλαγές». Ο τελευταίος τακτικός συνδός της; 'Ο Φρανσουά ντ' Έσταίν (πολύ ψηλός, 37 χρόνων), τραπέζιτης, έξάδελφος τού ύπουργού Οικονομικών της Γαλλίας. «Είμαστε καλοί φίλοι. Έχουμε κοινά ενδιαφέροντα. Λατρεύουμε και οι δύο τόν κυνήγι». Στην φωτογραφία; Η Ίρα με τόν πρίγκιπα Λουμπιμίρσκι, σε μία δεξίωση, ή ό-
ποία είχε δοθθ στο Παλάι ντ' Σαγιά.

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 7 σημεία. Μπορείτε να τά βρήτε;

Οί λύσεις στην σελ. 56

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΣΤΗ ΣΚΙΑ

Στις 5 Μαΐου 1944, το Ιαπωνικό ναυτικό επιτελείο ανήγγειλε:

«Ο Κόγκα Χιντσιτσι, ναύαρχος και αρχηγός του στόλου, πέθανε σε αεροπορικό ατύχημα, τόν περασμένο Μάιο, ενώ διηύθυνε επιχειρήσεις στο μέτωπο. Τόν αντικατέστησε ο ναύαρχος Τσιγκόντα Σακούμα που ξαναπήρε την διοίκηση του στόλου. Ο ναύαρχος Κόγκα άνω μάλιστα μεταθανάτιως αντιναύαρχος και έλαβε το χρυσό μετάλλιο».

Αυτή η δήλωση ήταν παράξενη. Κατ' έρσην φαινόταν περίεργο το γεγονός ότι είχαν κάνει μεταθανάτιως διαβεβαιωτική μεταχείριση στον ναύαρχο Κόγκα από ό,τι στον συνάδελφό του ναύαρχο Γιαμαμότο, που είχε σκοτωθεί στο μέτωπο πριν από ένα μήνα. Την εποχή εκείνη, όταν πέθανε ένας στρατιώτης ή ένας υπάλληλος ναυτικής, άκουγαν και οι άλλες έδρες ατύχηματος, δηλώναν πάντα ότι είχε πέσει στο πεδίο της τιμής, και η αναγγελία του θανάτου του τόνιζε.

Στον ναύαρχο Γιαμαμότο είχε γίνει μια έγκληση κι εμένα, ενώ στον Κόγκα, μόνο ναυτική. Ο Γιαμαμότο είχε λάβει το μεγάλο χρυσό μετάλλιο, ο Κόγκα μόνο το χρυσό. Ο θάνατος του Γιαμαμότο είχε αναγγελθεί με ένα μήνυό καθυστέρηση, ενώ του Κόγκα με δυο μηνών, και δεν καθόριζαν και την ημέρα του θανάτου του...

Αμέσως η υπόθεση φάνηκε παράξενη. Στην πραγματικότητα ήταν άκρως πιο παράξενη, ήταν εξαιρετική και, στην στρατιωτική γλώσσα, δεν την ανέφεραν παρά ως «μυστικό Β».

Τί είχε, λοιπόν, συμβεί;

Βυθίζεται

Στις 29 Μαρτίου 1944 ο ναύαρχος Κόγκα ήταν στο Παλάου, όπου

είχε εγκαταστήσει το επιτελείο του. Το πρόβλημα γι' αυτόν ήταν να έμπεδισεν τον αμερικανικό στόλο που, υπό την διοίκηση του ναυάρχου Σπρούανς, κατευθυνόταν προς το κέντρο του Ειρηνικού.

Ο Κόγκα αποφάσισε να μεταφέρει το επιτελείο του από το Παλάου στην Μανίλα δια Νταβάο, στα νότια της νήσου Μιντάναο. Στις 21 και 40', δυο μεγάλα υδροπλάνα εγκατέλειψαν το Παλάου.

Στο πρώτο είχαν επιβιβασθεί ο ναύαρχος Κόγκα, ο υποναύαρχος Ουένο, διοικητής της ναυτικής μοίρας, ο αντιναύαρχος Γιαναγκισάβα, πρώτο μέλος του επιτελείου, και άλλοι αξιωματικοί.

Στο άλλο, ο υποναύαρχος Φουκουνιτάκε, αρχηγός του επιτελείου της ναυτικής μοίρας, ο αντιναύαρχος Όκουμπο, αρχίατρος του στόλου, ο αντιναύαρχος Μιτσιμότο και τέσσαρις άλλοι.

Το πρώτο υδροπλάνο αναχώρησε προς την κατεύθυνση του Νταβάο. Δεν υπήρχε κανένας φόβος, οι Ιάπωνες είχαν την απόλυτη κυριαρχία του ουρανού του Νταβάο, και τα δυο υδροπλάνα είχαν φύγει χωρίς συνοδεία καταδιωκτικών.

Τα υδροπλάνα δεν ήταν άεχη μακριά από το Παλάου, όταν σηκώθηκε κακοκαιρία και οι επικοινωνίες με τον ασύρματο έγιναν αδύνατες.

Επειτα από πεντήμιση ώρες, το υδροπλάνο του υποναύαρχου Φουκουνιτάκε έπαθε βλάβη στον κινητήρα και αναγκάστηκε να προσθαλασσωθεί νοτιοανατολικά της νήσου Σέμπου. Μέσα στην νύχτα, μια άναγκαστική προσθαλασσωμένη είναι πάντα μια δύσκολη επιχείρηση, ιδίως όταν η θάλασσα είναι ταραγμένη.

Την στιγμή που το υδροπλάνο του Φουκουνιτάκε βέλησε να προσθαλασσωθεί, χτύπησε πάνω σ' ένα κύμα και πήρε φωτιά. Ο Φουκουνιτάκε και ο Γιαμαμότο, ένα από τα μέλη της

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΥ ΧΙΝΤΣΙΤΣΙ

στρατηγικής υπηρεσίας, που δεν πρέπει να τον συγχέουμε με τον ναύαρχο, ήταν και οι δυο στο μπροστινό μέρος του υδροπλάνου και ρίχτηκαν στην θάλασσα. Όλοι οι άλλοι, έκτος από τον υποπλοίαρχο Γιαμαγκάτα, αρχηγό των επικοινωνιών, χάθηκαν στο ατύχημα.

Οι τρεις διασώζοντες άρχισαν να κολυμπούν και τους μάζεψαν κάτι ψαράδες της νήσου Σέμπου. Ήταν περίπου τρεις ή ώρα το πρωί της 1ης Απριλίου. Μερικές δεκάδες μέτρα από την ακτή, το υδροπλάνο βυθιζόταν, αφήνοντας μια κηλίδα από λάδι.

Στην βάση του Νταβάο είχαν λάβει μηνύματα από τον ασύρματο του Φουκουνιτάκε, που ανήγγελλαν την βλάβη του υδροπλάνου κι ότι επρόκειτο να προσθαλασσωθεί. Αιτιώμενος, δεν είχαν καμιά εικόνα από το υδροπλάνο του ναυάρχου Κόγκα και, καθώς ο καιρός ήταν πραγματικά κακός, δοχσαν να ανησυχούν και να αναρωτώνται μήπως ο Κόγκα είχε την τύχη του προκατόχου του, του ναυάρχου Γιαμαμότο.

Περαιτέρω, ωστόσο, μια ακόμη δολάληρη μέρα, πριν μεταδίδουν, στις 2 Απριλίου 1944, στην ναυτική διοίκηση το εξής μήνυμα:

«Οι άοχηλοι της ναυτικής μοίρας έχουν εξαφανισθεί».

Η εξαφάνιση

Ηταν Κυριακή. Στο Τόκυο, άμέσως υπήλθε το μήνυμα, η ναυτική διοίκηση τηλεγράφησε στους άνωτέρους λειτουργούς του ναυτικού. Έκείνοι, από τις 5 το πρωί, είχαν συγκεντρωθεί στο υπουργείο. Ο ναύαρχος που αντιπροσώπευε το ναυτικό επιτελείο, ο αντιναύαρχος και ο υπουργός των Ναυτικών Σιμάντα συζητήσαν περισσότερο από δυο ώρες. Χώρισαν και, στις έννιά, ξαναβρέθηκαν στο γραφείο του υπουργού

Σιμάντα. Το μόνο που ήξεραν ήταν ότι ο Φουκουνιτάκε ήταν ζωντανός. Αντιθέτως, δεν ήξεραν τίποτε για τους άλλους. Έδωσαν διαταγές να γίνουν έμεσες έρευνες.

Δυο μέρες αργότερα, στις 15 και 30' της 4ης Απριλίου, ο Σιμάντα κάλεσε τον ναύαρχο Τσιγκόντα. Στις 16 και 30' ο Σιμάντα και ο Τσιγκόντα πήγαν μαζί στα άνακτορα, όπου ο Σιμάντα σύστησε τον διορισμό του Τσιγκόντα ως νέου αρχηγού του στόλου.

Μπορεί κανείς να ανρωτηθεί γιατί, αφού ο ναύαρχος Κόγκα δεν είχε εξαφανισθεί ως νεκρός, αλλά μόνο ως εξαφανισθείς, τον είχαν ήδη αντικαταστήσει. Τι θα τον έκαναν, στην περίπτωση που θα τον ξανάβρισκαν;

Στις 4 Απριλίου, τί ήξεραν; Ότι ο Φουκουνιτάκε, ο Γιαμαμότο και ο Γιαναγκάτα βρίσκονταν στα χέρια ψαράδων της νήσου Σέμπου κι ότι, αν δεν έκαναν τίποτε για να τους βοηθήσουν γρήγορα, κινδύνευαν να πέσουν στα χέρια των Φιλιπινέζων αντάρτων, που έρρευσαν στην νήσο.

Στις 11 Απριλίου, ο αντιναύαρχος Κουμαγιάσι, υποδιοικητής του επιτελείου του στόλου, επέστρεψε επιστευμένα στο Τόκυο και πληροφόρησε τον υπουργό Σιμάντα ότι ο Φουκουνιτάκε κι ο Γιαμαμότο ήταν σώοι και άβλαβείς, ότι ο Γιαμαγκάτα ήταν τραυματισμένος κι ότι και οι τρεις εξακολουθούσαν να βρίσκονται υπό την προστασία των Ιαγώνων της νήσου Σέμπου. Για τους άλλους δεν ήξερε τίποτε.

Την επομένη, ο τοπικός ναυτικός διοικητής της νήσου Σέμπου τηλεγράφησε στο Τόκυο:

«Ανδρες του Ιαπωνικού στρατού πολεμούν εναντίον των Αμερικανο-Φιλιπινέζων αντάρτων, που άρπαξαν τον Φουκουνιτάκε και τους άλλους. Οι αντάρτες πρότειναν να ανταλλάξουν τους αιχμαλώτους με μια διακοπή των Ιαπωνικών επιθέσεων».

Η ΙΑΠΩΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΤΟΧΗΣ ΣΤΗΝ ΜΑΝΙΛΑ ΉΤΑΝ ΚΑΤΑΤΟΠΙΣΜΕΝΗ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ «ΜΥΣΤΙΚΟ Β»

Τα Ιαπωνικά στρατεύματα εξακολουθούσαν την πίεσή τους και, χωρίς στην άφιξη ενισχύσεων, κατάφεραν να σώσουν τους τρεις αιχμαλώτους. Οι αντάρτες είναι περικυκλωμένοι. Το βράδυ, ένα καινούργιο μήνυμα από την νήσο Σέμπου ανήγγειλε:

«Έννέα αξιωματικοί του Ιαπωνικού ναυτικού απηλευθερώθηκαν από τον στρατό».

Αιχμαλώτοι

Πως συνέβησαν τα πράγματα επιτόπου;

Η μη κατεχόμενη ζώνη της νήσου Σέμπου κρατιόταν από τους καλύτερους Αμερικανούς - Φιλιπινέζους αντάρτες. Ο ανεφοδιασμός τους γινόταν από υποβρύχια, ζούσαν μέσα σε παρόδια δάση, είχαν την υποστήριξη των χωριών ή την αποκτούσαν δια της βίας.

Αυτοί οι αντάρτες υπάκουαν στις διαταγές του συνταγματάρχου Κάνγκλιον και, τελούσαν, καθώς λέγεται, υπό την διοίκηση μιας γυναικας, της συνταγματάρχου Φραντσέσκα.

Οι ψαράδες, που είχαν περισυλλέξει τους αιχμαλώτους, βρίσκονταν υπό την διπλή επίβλη, των Ιαπώνων από την μία μεριά και των αντάρτων από την άλλη. Οι αντάρτες ήταν 700 περίπου, οι Ιάπωνες 3.500. Έξω από την ζούγκλα, οι αντάρτες δεν θα μπορούσαν να σταθούν, αλλά εκεί μέσα οι Ιάπωνες δεν μπορούσαν να τους πλησιάσουν!

Όταν οι Ιάπωνες έφθαναν σ' ένα χωριό, συγκεντρωναν όλους τους κατοίκους σ' ένα μέρος και επισκέπτονταν όλα τα σπίτια. Όταν ανακαλύπταν κάποιον Ικανό να μιλήσει, τον βασάνιζαν άσπυα να δηλώσει όλα όσα ήξερε. ΈΕ άλλου, πολύ τακτικά οι Ιάπωνες ξανάβρισκαν τους

φύλαρους δολοφονιένους από τους αντάρτες...

Στην αρχή οι ψαράδες είχαν προσπαθήσει να διαπραγματευθούν και να πετύχουν, σε ανταλλαγή των αιχμαλώτων που θα επέστρεφαν, την υπόσχεση των Ιαπώνων ότι θα εγκατέλειπαν τα χωριά τους. Οι Ιάπωνες είχαν αρνηθεί, τα πράγματα είχαν τραβήξει και δόθηκε ο καιρός στον συνταγματάρχη Κάνγκλιον να μάθει τι είχε συμβεί.

Οι αντάρτες πήγαν να πάρουν τον Κόγκα - που είχε σωθεί από το δυστύχημα - και τους πέντε αξιωματικούς του. Ο Κόγκα φορούσε ασπρη στολή, με τα διάσημα του ναύαρχου του στόλου, οι πέντε άλλοι ήταν με στολή ναυτών. Οι περισσότεροι ήταν τραυματισμένοι κι όλοι ήταν άοπλοι. Αναγκάστηκαν να ακολουθήσουν τους αντάρτες.

Στο άναμεταξύ, δυο μικτά ανεξάρτητα τάγματα στρατού, υπό την διοίκηση του αντισυνταγματάρχου Νισιμούρα, περικύκλωναν το κέντρο της Σέμπου.

Τα στρατεύματα της Σέμπου είχαν λάβει την κατηγορηματική διαταγή του συνταγματάρχου Τερσούτσι, αρχηγού των επίκερσεων στον Νάτο, να απαγκιστρώσουν τους αντάρτες από τις ακτές, για να μη φυγαδεύσουν τον ναύαρχο Κόγκα και τους άλλους με υποβρύχιο. Οι αντάρτες έπρεπε να υποχωρήσουν προς το κέντρο της νήσου, και οι Ιάπωνες τους στρίμωξαν σ' ένα πέταλο που, στις 10 Απριλίου, κόντευε να κλείσει.

Η μόνη λύση

Εκείνη την στιγμή οι Ιάπωνες δέχθηκαν μια αντιπροσώπεια των αντάρτων με λευκή σημαία. Ο Νισιμούρα συζητήσε με τους τρεις Φιλιπινέζους, που του έφεραν αυτό το μήνυμα:

«Έχουμε στην κατοχή μας έννέα ανώτερους αξιωματικούς του Ιαπωνικού ναυτικού. Αν οι Ιάπωνες δεχθούν να υποχωρήσουν, οι έννέα αιχμαλώτοι θα τους επιστραφούν».

Το μήνυμα έφερε την υπογραφή της συνταγματάρχου Φραντσέσκα. Ο Νισιμούρα κατάλαβε άμέσως ότι, έκτος από τους τρεις της ομάδας του Φουκουνιτάκε, οι άλλοι έπρεπε να ήταν ο Κόγκα και οι αξιωματικοί του. Αλλά, ισχυριζόμενος ότι επρόκειτο δόξεν για μια παγίδα που θα επέτρεπε στους αντάρτες να τ' σκοτώσουν, αρνήθηκε, προτεινώντας, ωστόσο, να δεχθούν οι αντάρτες μια Ιαπωνική αποστολή, που θα άπτελειτο από έναν υπολοχαγό και έναν λοχία, με έναν Ισπανό για διερμηνέα, και που θα πήγαινε να εξακριβώσει τα λεγόμενα των αντάρτων.

Η αποστολή ξαναγύρισε, φέρνοντας μαζί της ένα μικρό άγροακι. Δεν υπήρχε πια κομμάτι αμφιβολίας ότι οι αιχμαλώτοι ήταν πράγματι ο Κόγκα και το επιτελείο του, αλλά το άγροακι δήλωσε:

«Από τους έννέα αξιωματικούς, οι έξη βρίσκονται στον κεντρικό σταθμό των αντάρτων και οι τρεις άλλοι τρία χιλιόμετρα πιο πέρα, όπου φυλάγονται από χωριστό απόσπασμα».

Κρίνοντας την κατάσταση σοβαρή, ο αντισυνταγματάρχης Νισιμούρα ζήτησε διαταγές από τον στρατηγό Σουζούκι, διοικητή της 35ης στρατιάς. Αυτός απάντησε:

«Οι έννέα αξιωματικοί πρέπει να ελευθερωθούν άμέσως, αλλά κάθε συμφωνία με τους αντάρτες απαγορεύεται. Μόνη λύση είναι η γενική εξόντωσή!».

Οι διαπραγματεύσεις είχαν αποτύχει. Ο αντισυνταγματάρχης Νισιμούρα έκανε μια επίθεση. Το βράδυ της 12ης Απριλίου, οι Φουκουνιτάκε, Γιαμαμότο και Γιαμαγκάτα ά-

πελευθερώθηκαν, ενώ ο Κόγκα και οι άλλοι έμεναν αιχμαλώτοι.

Εκείνη την στιγμή, ο τοπικός διοικητής του ναυτικού έστειλε στο Τόκυο μια άναφορά, λέγοντας ότι: «έννιά αξιωματικοί είχαν απελευθερωθεί». Δεν τολμούσε να δηλώσει ότι Νισιμούρα υπήρξαν άνικανα να εξοντώσουν ή να συλλάβουν 700 αντάρτες...

Πέρασαν τρεις έδδραμές ακόμη, τα στρατεύματα του Νισιμούρα εξακολούθησαν να προχωρούν, αλλά οι αντάρτες κατόρθωσαν πάντα να τ' σκάσουν, μεταφέροντας τους τραυματίες σε φορεία.

Έξωφλημένοι...

Στις 3 Μαΐου, ένα μήνα μετά τον πραγματικό διορισμό του, ο ναύαρχος Τσιγκόντα διορίστηκε επίσημως αρχηγός του στόλου και, στις 5 Μαΐου, ανήγγειλαν δημοσίως τον θάνατο του Κόγκα, σε αεροπορικό ατύχημα. Ο Κόγκα, λοιπόν, ήταν επίσημως εξωφλημένος...

Ο Νισιμούρα έλαβε από την Μανίλα την διαταγή να τελειώνει με κάθε θυσία, για να μη υπορέσουν οι αντάρτες να χρησιμοποιήσουν τους αιχμαλώτους τους για πραγαγιστικούς σκοπούς, και ιδίως να αποφευχθεί η παράδοση των αιχμαλώτων σε αμερικανικά υποβρύχια.

Τώρα πιά, ούτε ο Ιαπωνικός στρατός του νότου, ούτε οι διαβύνοντες του Τόκυο, ούτε ιδίως ο στόλος επιβρυόσαν να ξαναδούν τους επίζησαντες.

Ο Νισιμούρα έλαβε την ενίσχυση τριών λόχων, που είχαν έρθει από το Νταβάο. Τού έχε άπαγορευθεί κάθε έπαφή με τους αντάρτες. Έπρεπε να τελειώνει μαζί τους το γρηγορώτερο. Ήταν 35 μέρες τώρα που διαρκούσε αυτή η υπόθεση!

Κράτησε ακόμη κι όλο τον Μάιο. Ο συνταγματάρχης Κάνγκλιον, επικεφαλής των αντάρτων της νήσου Σέμπου, είχε αντικατασταθεί από τον αντισυνταγματάρχη Κουζέν, έναν πρώην μηχανικό μεταλλείων, ο οποίος γνώριζε καλά την χώρα.

Ήξεραν ότι οι Αμερικανοί αποδιδάσκονταν στην Νέα Γουίνεα και ήταν φανερό πως ο Μάκ Άρθουρ έπρεπε να σκέπτεται σοβαρά να επιστρέψει στις Φιλιππίνες. Για τους αντάρτες προέκυπταν πολύ σοβαρότερα ζητήματα από το να μεταφέρουν διαρκώς τα φορεία των Ιαπώνων αξιωματικών.

Τότε έφτασε μια καινούργια πρόταση από τον κέντρο, που έλεγε πως ήταν πρόβμοι να αφήσουν τους έξη αιχμαλώτους, αν οι Ιάπωνες χαλάσουν τον ίδιο γύρω τους.

Επειτα από ένα συμβούλιο με τους αξιωματικούς του, ο Νισιμούρα δέχθηκε. Τόπος ανταλλαγής είχε όριση η κεντρική κοιλάδα, στην μέση άκρικής από τα δυο μέτωπα.

Η όσα θα ήταν μεσημέρι και το σύνθημα πρέπει πυροβολισμοί. Την στιγμή της ανταλλαγής, δώδεκα ώπλισμένοι στρατιώτες έπρεπε να εμφανισθούν από κάθε πλευρά. Τρεις ώρες μετά την παράδοση των αιχμαλώτων, θα άνοιγε ένα μέρος του κύκλου που σχημάτιζαν τα Ιαπωνικά

Αφρόλουτρον FAMAR

Μεταβάλλει το καθημερινό λουτρό σε όνειρο... Τυλίγει το σώμα με σύννεφο μυρωμένου αφρού. Στον ιδριτισμό κάθε φυσαλίδας κρύβεται μία μικροσκοπική μαγισσα που τονώνει το δέρμα, το ξαναδίνει δροσιά, λάμψη, φρεσκάδα κι εξασφαλίζει την ευδιαθεσία σας.

M2/92

Γενικοί Αντιπρόσωποι Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΣΤΗΝ ΣΚΙΑ

στρατεύματα. Μία ρουκέτα θα έδειχνε τον τόπο ασφαλείας.

Λίγα λεπτά πριν από το μεσημέρι, στο μέρος που είχε οριστεί για την ανταλλαγή, στην καρδιά του παρθένου δάσους, τα Ιαπωνικά πολυβόλα πασαμόνευαν. Απέναντι, οι Αμερικανοί έκαναν το ίδιο με τις καραμπίνες τους.

Το μεσημέρι, δώδεκα αντάρτες εμφανίστηκαν πάνω στον λόφο και ύψωσαν λευκή σημαία, σε σχήμα σταυρού. Σήκωσαν τους πληγωμένους αιχμαλώτους.

Έπειτα από λίγο έφθασαν οι Ιάπωνες στρατιώτες. Οι αιχμαλώτοι τους παραδόθηκαν πάνω σε ξη φορέα του Αμερικανικού στρατού και έπειτα, από κάθε πλευρά, όλοι εξαφανίστηκαν μέσα στο παρθένο δάσος.

Στις τρεις ή ώρα μία ρουκέτα υπάκουσε, ένα μέρος του κύκλου είχε ανοιχθεί κι οι αντάρτες διέφυγαν. Τα ξη φορέα έφθασαν στο διοικητήριο του αντισημιακού Νισιμούρα.

Το «μυστικό Β»

Αυτός είπε στον Κόγκα να καθήσει και του ανήγγειλε ότι ήταν επίσημως νεκρός προ ενός σχεδόν μηνός και ότι είχε ήδη γίνει η κηδεία του.

—Το φανταζόμουν, απάντησε μόνον ο Κόγκα.

Έπειτα από λίγο διηγήθηκε τις λεπτομέρειες του ατυχήματός του.

—Την 1η Απριλίου, τα δημοσιεύματα, το υδροπλάνο μας δεν μπόρεσε να κάνει έμμεση προσθαλάσσιση. Τρεις αξιωματικοί σκοτώθηκαν επί τόπου, ενώ οι έξι άλλοι μπόρεσαν να κολυμπήσουν ως την ακτή, όπου περιμέναν την άφιξη των Ιαπωνικών στρατευμάτων. Αλλά, αντί γι' αυτά, περισυνελέγησαν από τους θαλασσιούς, που τους ώδηγησαν στους αντάρτες.

Ο Κόγκα διηγήθηκε έπειτα λεπτομερώς την αιχμαλωσία τους.

—Όταν έπαψε να μιλά, ο Νισιμούρα είπε:

—Στην Ιαπωνία, ο λαός ξέρει ήδη ότι ο ναύαρχος Κόγκα, αρχηγός του στόλου, είναι νεκρός, κι εγώ, ένας απλός αντισημιακός, δι-οικητής ενός μικρού αποσπάσματος, δεν μπορώ να κάνω τίποτε για να σας σώσω. Οφείλω να υπακούω στις διαταγές που έχω λάβει. Το μόνο πράγμα που μπορώ να κάνω ακόμη για σας τους έξι είναι να σας αφήσω να πεθάνετε ήσυχα, σαν γενναίοι σαμουράι...

Ένας υπαλοχάρος έφερε έξι περιστροφικά, που το καθένα είχε από μία σφαίρα μόνο. Ο Νισιμούρα τους τα μοίρασε.

Λίγο αργότερα, μέσα στο σιωπηλό δάσος, κάτω από το φως του φεγγαριού, ακούστηκαν έξι πυροβολισμοί. Έπειτα ξανάγινε σιωπή.

Οι στάχτες των έξι νεκρών μεταφέρθηκαν στην Ιαπωνία συγχρόνως με τις στάχτες των πλοίων που πέθαναν στο ατύχημα. Αυτό ήταν το «μυστικό Β»...

Τέσσερις μήνες αργότερα, τον Οκτώβριο, τα στρατεύματα του Νισιμούρα, που γνώριζαν το «μυστικό Β», ήταν τα πρώτα που στάλθηκαν στο μέτωπο του Λέυτε.

Δεν γύρισε ούτε ένας ζωντανός... Πώς μαθεύτηκε, λοιπόν, το «μυστικό Β»;

Από τον λοχαγό Κιμούρα Μπουμπέι που, στο επίτελο της 35ης στρατιάς, είχε αναλάβει την υπηρεσία πληροφοριών και που, δώδεκα χρόνια μετά τα γεγονότα, το διηγήθηκε...

Τώρα για όλη την οικογένεια υπάρχει το VIBRAX 3D, η μοναδική συσκευή ΜΑΣΣΑΖ τρισδιάστατου κινήσεως, που με μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα, με οικονομία πολυτίμου χρόνου και κόπου, σας προσφέρει την υπηρεσία της. Για μία σιλουέτα κυρία μου, χωρίς κυτταρίτιδα και περιττά λίπη, χρησιμοποιείστε το VIBRAX 3D. Για την ξεκούραση και την κυκλοφοριακή τόνωση του συζύγου σας χρησιμοποιείστε το VIBRAX 3D. Για την ανακούφιση των ηλικιωμένων από τους αρθρικούς και ρευματικούς πόνους χρησιμοποιείστε το VIBRAX 3D. Κάνετε μόνον σας στο σπίτι σας το αποτελεσματικότερο και ισχυρότερο ΜΑΣΣΑΖ με το VIBRAX 3D. Ζητήστε το στα κεντρικά φαρμακεία ή από την γενική αντιπροσωπεία Ν. ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Έβνατία 72 Θεσσαλονίκη τηλ. 24030.

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΣΚΑΛΙΣΜΑ — ΒΜΝ (ΒΙΤΑΜΙΝΗ). 2. ΤΕΛΑΜΩΝΟΣ. 3. ΡΟΣΤΑΝ (ΕΔΜΟΝΔΟΣ) — ΚΟΠΟΥ. 4. ΟΣΟ — ΝΙ — ΝΥ-ΑΣΑ. 5. ΣΗΤΕΙΑΝ — ΙΓ' (13άρι). 6. ΑΧ — ΛΕΡΟ — ΔΩΡΟ. 7. ΟΙ «ΣΟΥΔΑΝΟΙ». 8. ΥΒΟΙ. 9. Ο «ΣΜΙΘ» — ΑΓΑΘΟΝ. 10. ΤΥΠΟ — ΟΛΑΙΟΣ. 11. ΛΟΥΤΡ. 12. ΚΤΙΣΤΗΣ — ΠΑΛΗ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΣΤΡΟΦΑΙ—ΤΟ. 2. ΚΕΟΣ — ΗΣΥΛΤ. 3. ΑΛΙΟΣ — ΜΠΟΙ. 4. ΛΑΤ — ΗΛΙΘΙΟΥΣ. 5. ΙΜΑΝΤΕΣ—ΤΤ. 6. ΣΩΝΙΕΡΟΥ — ΟΡΗ. 7. ΜΝ (ΜΗΝΙ) — ΙΟΥ-ΒΑΛ. 8. ΑΟΚΝΑ — ΔΟΓΑΙ. 9. ΣΟΥΝΔΑΙΑΙ. 10. ΠΑ — ΟΝ — ΘΟ-ΛΑ. 11. Ο «ΣΙΡΟΚΟΣ». 12. ΝΑΥ-ΑΓΟΙ — ΜΗ.

Ο ειδικός συνεργάτης μας επέτυχε, με τον συνδυασμό των λέξεων: ΕΚΑΤΟ — ΠΕΤΣΙΝΟΣ — ΑΜΗΧΑΝΙΑΝ — ΑΝΤΑΡΗΣ, σύνολον 46 βαθμών.

Καλυτέρους, ίσως, συνδυασμούς να επιτύχουν αναγνώστες μας με δοκιμές λέξεων σαν π.χ.: ΑΝΑΚΑΤΟΣ — ΧΑΝΤΑΚΙΑ — ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ — ΕΠΙΤΑΓΗ — ΜΑΤΙΑ — ΑΠΙΣΤΟΣ.

1. Τα μαλλιά στο μέτωπο διαφέρουν. 2. Το πίσω χερίδι, ο αντίχειρ είναι πιο ανοικτός. 3. Η ζώνη, στο πίσω μέρος, είναι πιο σφιχτά δεμένη. 3. Η στέκα έχει πλησιάζει περισσότερο την μπύλια. 5. Στις άριστες μπύλιες, ή κάτω έχει με τακινήδη. 6. Το τζέμι του παραθύρου είναι φθλότερο. 7. Τα λουλούδια διαφέρουν στο έπάνω μέρος.

ΤΟ ΕΑΡ ΤΗΣ ΑΘΗΝΙΤΣΑΣ

♦ Πέρασαν, κιόλας, δέκα χρόνια από κείνο το μυχρωμένο πρωινό που, καθισμένος σ' ένα γραφείο, έστειλα αντίκρύ, στον Πάνο Σπάλα, την κατ' έθος έμμετρη πρωινή «καλημέρα» μας:

«Σου το αναγγέλλω άδων, προς λύπην των Μοιράδων:

Η "Ανοιξη είναι ζήτημα δέκα έδδερμάδων...».

♦ Λοιπόν, σάς το αναγγέλλω και τώρα: Η "Ανοιξη είναι ζήτημα μερικόν έδδερμάδων και οι μαμάδες θα πρέπει να προετοιμάζονται για να χαλιναγωγήσουν τα λισσαλέα θηλυκά τους.

♦ Την "Ανοιξη είναι που οι "Αθηνίττες αρχίζουν να έκτροχιάζονται...

♦ Όσοι είναι έβιζμένοι στην έρολογία αυτής της στήλης, γνωρίζουν την βασική διάκριση ανάμεσα στην "Αθηνά, στην "Αθηνίτσα και στην "Αθηναίδα. Έπειδή, όμως, μπορεί να υπάρχουν και πρωτοφώτιστοι, άς έπαναλάβω τους όρισμούς:

ΚΥΡΙΑ ΑΘΗΝΑΙΑ: Άγαθή δούλη του χορού του Ήσαϊα. Η τροχιά της διαγράφεται από τα τούλια του νυφικού της μέχρι την φανελλένια ρόμπα του σπιτικού της — μετά τινων θωπειών μεταξύ τραπέζαρίας («Τί ώραίο φαί!») και κοιτώνος («Τί κουρασμένος που είμαι!»).

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΑΘΗΝΙΤΣΑ: Η θυγατέρα της — από την στιγμή που η σωματική της διάπλαση την καθιστά όχι πλέον "Ανέρωπο, αλλά Πρόδλημα.

ΜΑΝΤΑΜ ΑΘΗΝΑΙΣ: Μέλος του Έμιαθναϊκού Κόσμου, που θα είχε έκλειψε ένωριτερα, αν υπήρχαν όντως κομψά φέρετρα. Φορεί συνηθώς κομψά σάβανα και βασίζεται στην αίγλη παλαιών καλλιστείων. Είναι η λύσις τού προβλήματος, που οι "Αθηνάιες μαμάδες, όρθως, δέν εύνοούν, και οι "Αθηνίττες, κακώς, κείνται, όνειρεύονται...

♦ Τώρα, λοιπόν, που ξέρουμε με ποιούς (και ποιές) έχουμε να κάνωμε, άς υποδεχούμε το "Εαρ.

♦ Έγκυκλοπαιδεία:

♦ «Ο μετά τον χειμώνα τριμηνιαίος καιρός», λέει ο Ήσύχιος — άκατατέπιστος, όπως πάντα. Και ό Σάντρο Μπατισέλλι, έξ 'ισου ρομαντικός, συνέθεσε την «Άλληγορία της "Ανοιξεως», που οι "Αθηνίττες μας, πλέον, έχουν σαν εύαγγέλιο: «Κομψά, ρόδινα μέλη, πλαστικές γραμμές, μεταξωτά, διαφανή ρούχα...» (Ή σκιά του Καρυωτάκη!).

♦ Να την κοιτάζωμε από κοντούτερα;

♦ Δέν μπορούμε, γιατί ή "Ανοιξη για την νεολαία είναι, πλέον, πυραυλακίνητη — και οι άλληγορίες δέν έχουν θέση στην σύγχρονη "Αθήνα. Αφού επιμένουμε, ανένδοτα, στην αλήθεια «γυμνή», δέν πρέπει να παραπονιόμαστε όταν αρχίζει να γυμνώνεται...

♦ Την "Ανοιξη, πάντως, ή "Αθηνίτσα, όταν δέν τρέχει σαν τρελλή, σκέπτεται σαν ανόητη.

♦ Η άσυνείδησία που περιβάλλει την έαρινή συμπεριφορά της οφείλεται στο γεγονός ότι ή περίοδος αυτή δέν είναι σαφώς, ήμερολογιακά, καθωρισμένη. Ορίζεται συνηθώς από το ποσοστό άπωθήσεων και έξωθήσεων, που μάχονται μέσα στο άσουλούπωτο και, συνηθώς, ώρειδες κορμίον της. Η λανθάνουσα ύστερία, που φιλοξενείται όλον τον χρόνο στο ταλαιπωρημένο της στέρνο (με τα «άχ» και τα «δάχ» του συναχιού και της νοσταλγίας θερινών περιπτώσεων), μόλις αναγγελθή ή "Ανοιξη, αρχίζει και πηγαίνει έρεχεται άνάμεσα στον εγκέφαλο και στους άστραγάλους, με ταχύτητα ηλεκτρονική.

♦ Την "Ανοιξη (ή τουλάχιστον την έποχή που α ύτ ή νομίζει πως είναι "Ανοιξη) ή "Αθηνίτσα είναι έτοιμη να κάνει και ταίμπες άκμή, αν ή τρέχουσα γυναικεία άμφισηση τό επέτρεπε. Γι' αυτό και οι περισσότερες "Αθηνίττες εύνοούν τώρα την άλλη εκείνη, τρέχουσα, άμφισηση των έφορμωστών περισκελίδων, που καθιστούν εύκολότερες τίς... τούμπες...

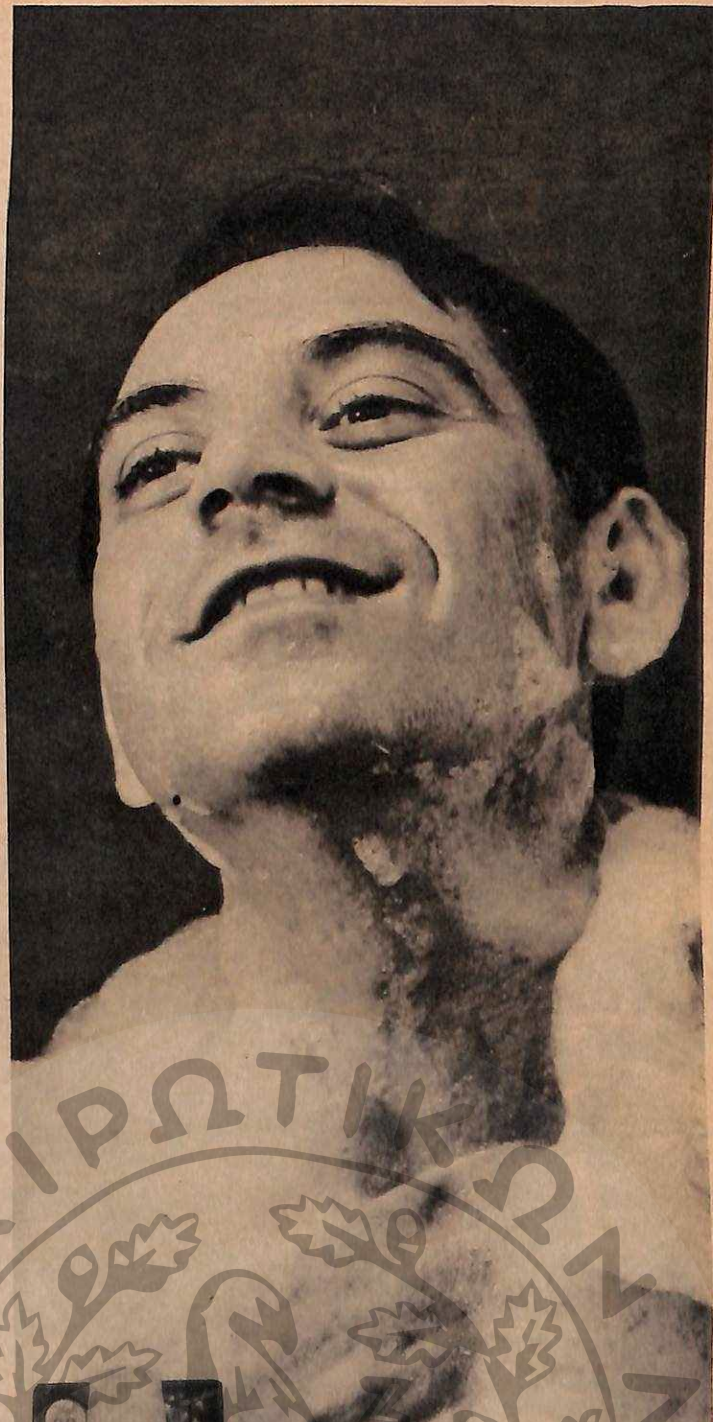
♦ Τί να κάνωμε; Θα τό υποστούμε και τό φτεινόν "Εαρ της "Αθηνίττας.

♦ Οι πολυκατοικίες θ' άντηχήσουν και πάλι από τις φωνάρες όργιλαν μπαμπάδων, τα ραπίσματα έξάλλων μαμάδων, τους βρυχημούς βορβάρων άδελφών και τους μυτηρησιμούς κωφών γιαγιάδων, μόνο και μόνο γιατί ή "Αθηνίτσα, λέει, «άργησε πέρα από τα μεσάνυχτα».

♦ Τα μεσάνυχτα, φυσικά, τα έχουν οι άλλοι. Την σημερινή ήμεραν, με τα υπάρχοντα μεταφορικά μέσα, δέν χρειάζεται να δύση ό ήλιος για να επέλθη συσκότιση στην συνύπνορη των δύο φύλων, ούτε είναι ή νύχτα πάντα ή χειρότερη σύμβουλος των νέων κορασίδων.

♦ Δέν πάμε, κανένα μεσημεράκι, κατά τον δρόμο τού Σουνίου, να δούμε πόσο έχουν αλλάξει τα ήθη και τα έθιμα, από την έποχή τού ρομαντικού εκείνου λόφου τού Στρέφη;

Index

Αφρόλουτρον FAMAR

Για τους άνδρες.

Χρώμα πράσινο. Ζωογόνο άρωμα πεύκου.

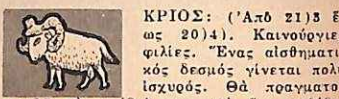
- Ίδεώδης περιποίησης τού δέρματος.
- Τόνωση των νεύρων.
- Ευεξία.

Γενικοί Αντιπρόσωποι Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

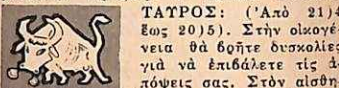
ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ

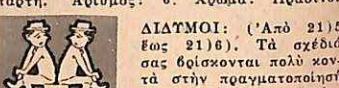
ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

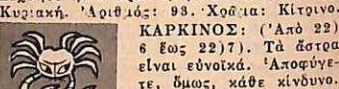
ΚΡΙΟΣ: (Από 21)3 ε-ως 20)4). Καινούργιες φιλίες. Ένας αισθημα-τικός δεσμός γίνεται πολύ ισχυρός. Θα πραγματο-ποιηθί το σχέδιό σας για ένα ταξίδι. Στόν επαγγελματικό τομέα: Έπιτυχία με σημαντικά κέρδη. Εθνική ημέρα: Πα-ρασκευή. Αριθμός: 4. Χρώμα: Κόκκινο.

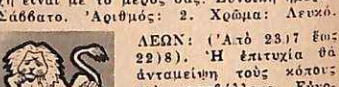
ΤΑΥΡΟΣ: (Από 21)4 ε-ως 20)5). Στήν οικογέ-νεια θα δοήτε δυσκολίες για να επιβάλετε τις ά-πόψεις σας. Στόν αισθη-ματικό τομέα: Απόλυτη αρμονία. Απρο-σδόκητη συνάντηση θα σάς ευχαριστήση. Τύχη στό παιχνίδι. Εθνική ημέρα: Τε-τάρτη. Αριθμός: 6. Χρώμα: Πράσινο.

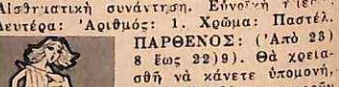
ΔΙΔΥΜΟΙ: (Από 21)5 ε-ως 21)6). Τα σχέδιά σας δολιούνται πολύ κα-τά στήν πραγματοποίηση τους. Θα πρέπει να έν-τεινετε τις προσπάθειές σας. Αισθηματική έπιτυχία θα σάς δώση μεγάλη ικανοποίηση. Δεχθήτε μία προσκληση. Εθνική ημέρα: Κυριακή. Αριθμός: 98. Χρώμα: Κίτρινο.

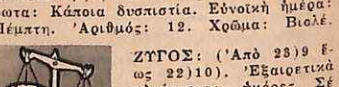
ΚΑΡΚΙΝΟΣ: (Από 22) 6 ε-ως 22)7). Τα άσπρα είναι εθνικά. Απορύνε-τε, όμως, κάθε κίνδυνο. Ημέρες: κατάλλλγες για κοινωνική ζωή. Στόν αίσθηματικό τομέα: Ειχαρίστη και απόδοξη εξέλιξη. Η ή-χη είναι με τό μέρος σας. Εθνική ημέρα: Σάββατο. Αριθμός: 2. Χρώμα: Λευκό.

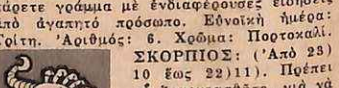
ΛΕΩΝ: (Από 23)7 ε-ως 22)8). Η έπιτυχία θα ανταμείβη τους κόποις που καταβάλλετε. Εθνό-νονται τα οικονομικά πο-σά. Αισθηματική συνάντηση. Εθνική ή-μερα: Δευτέρα. Αριθμός: 1. Χρώμα: Παστέλ.

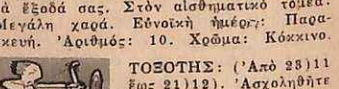
ΠΑΡΘΕΝΟΣ: (Από 23) 8 ε-ως 22)9). Θα χρειά-σθι να κάνετε υπομονή, γιατί όλα δέν προχωρούν σύμφωνα με τις έπιθυ-μίες σας. Πάντως, η αισιοδοξία σας είναι δικαιολογητή και θα σάς δώση. Στόν έ-ρωτα: Κάποια δυσπιστία. Εθνική ημέρα: Πέμπτη. Αριθμός: 12. Χρώμα: Βιολε.

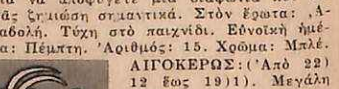
ΖΥΓΙΟΣ: (Από 23)9 ε-ως 22)10). Έξαιρετικά ευχάριστες ημέρες. Σε φιλική σας συγκέντρωση θα σάς θανάσουν. Νέα γνωριμία σημαντική για την ζωή σας. Θα πάρετε γράμμα με ενδιαφέροντες ειδήσεις από αγαπητό πρόσωπο. Εθνική ημέρα: Τρίτη. Αριθμός: 6. Χρώμα: Πορτοκαλί.

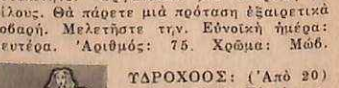
ΣΚΟΡΠΙΟΣ: (Από 23) 10 ε-ως 22)11). Πρέπει γά ξεκουρασθήτε, για να ξαναδοήτε την ισορροπία σας. Προσέξτε την υ-γεία σας και περιορίστε κατά τό δυνατόν τα έξοδά σας. Στόν αισθηματικό τομέα: Μεγάλη χαρά. Εθνική ημέρα: Παρα-σκευή. Αριθμός: 10. Χρώμα: Κόκκινο.

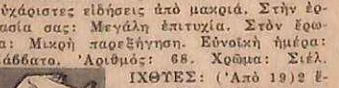
ΤΟΞΟΤΗΣ: (Από 23)11 ε-ως 21)12). Ασχολήθη-τε με τις σοβαρές σας υπο-θέσεις. Χρησιμοποιήστε όλες σας τις ικανότητες για να αποφύγετε μία διαφωρία που θα σάς ζημιώσει σημαντικά. Στόν έρωτα: Α-ναβολή. Τύχη στό παιχνίδι. Εθνική ή-μερα: Πέμπτη. Αριθμός: 15. Χρώμα: Μπλε.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ: (Από 23) 12 ε-ως 19)1). Μεγάλη δραστηριότητα, που σάς φέρνει πολλή νενοικότητα. Προσοχή αν δοήγητε αυτοκίνητο. Οργανώστε μία έκδοχή με φίλους. Θα πάρετε μία πρόταση εξαιρετικά σοβαρή. Μελετήστε την. Εθνική ή-μερα: Δευτέρα. Αριθμός: 75. Χρώμα: Μοβ.

ΤΑΥΡΟΧΟΟΣ: (Από 20) 1 ε-ως 18)2). Τα οικονο-μικά σας περνούν δύσκο-λη καμή. Περιορίστε τα έξοδά σας στό ελάχιστο. Ειχαρίστες ειδήσεις από μακριά. Στήν έρ-ωσία σας: Μεγάλη έπιτυχία. Στόν έρ-ωτα: Μικρή παρεξήγηση. Εθνική ή-μερα: Σάββατο. Αριθμός: 68. Χρώμα: Σιέλ.

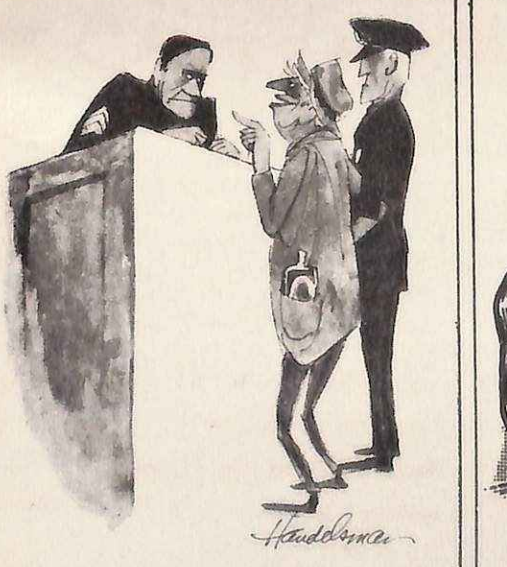

ΙΧΘΥΕΣ: (Από 19)2 ε-ως 20)3). Δείξτε κατα-νόηση, στους ανθρώπους που σάς αγαπούν και μη θέλετε να επιβάλλετε τις γνώμες σας πάντοτε. Ένα δνείρό σας θα πραγματοποιηθί σύντομα. Στόν έρωτα: Θα πρέπει να κάνετε υπομονή. Εθνική ή-μερα: Τετάρτη. Αριθμός: 95. Χρώμα: Γκριζό.

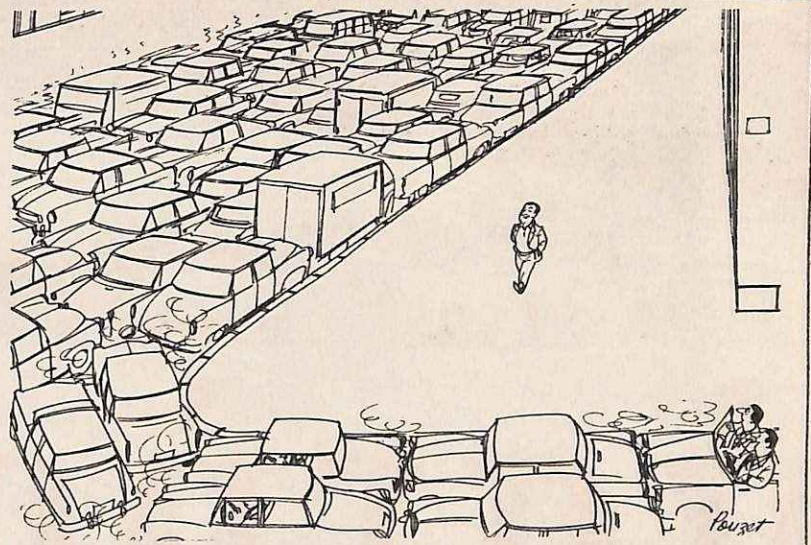
ΧΙΟΥΜΟΡ

«Τί σάς έκανε να γίνετε ζωγράφος;»

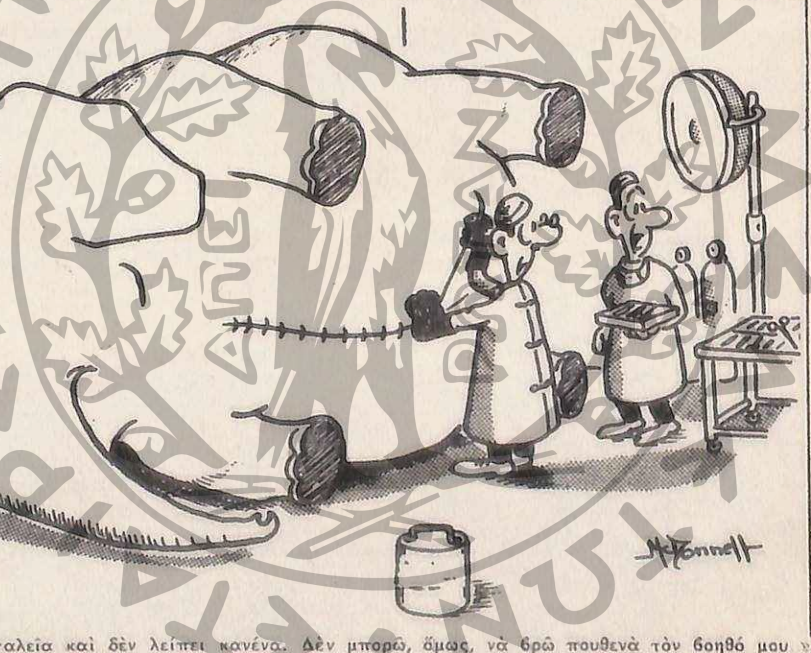
«Η δουλειά σου, κύριος, είναι να πιάνης ανθρώ-πους... Η δουλειά μου είναι να είμαι μεθυσμένος!»

«Αυτός είναι ό ήλίθιος που σούλεγα. Ό μένος στόν κύκλο μας χωρίς ατακίνητο»

ΚΥΡΙΕ ΚΙΡΜΠΥ !... ΕΙΝΑΙ ΑΠΙΣΤΕΥΤΟΝ! Η F.B.I. ΣΑΣ ΑΝΑΘΕΤΕΙ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ "Η ΔΟΛΟ-ΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΕΝΝΕΝΤΥ"

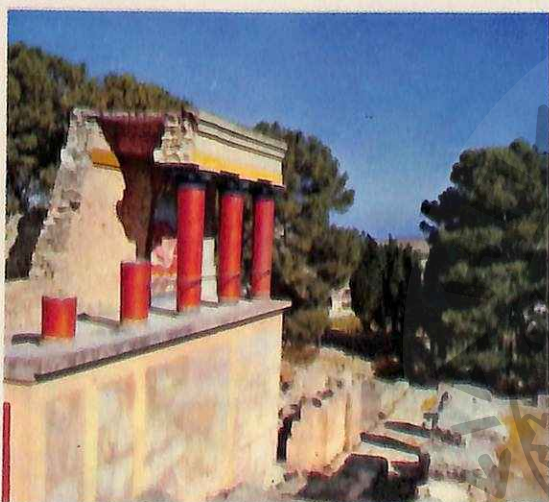

«Μέτρησα τά έργαλεία και δέν λείπει κανένα. Δέν μπορώ, όμως, να βρώ πουθενά τόν βοηθό μου.»

Ἄστῆρ

ΓΛΥΦΑΔΑ
ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗ
ΚΡΗΤΗ
ΚΕΡΚΥΡΑ

LES HOTELS

ASTIR

Τὰ ξενοδοχεῖα Ἄστῆρ σᾶς προσφέρουν
στὶς ωραιότερες ἐλληνικὲς ἀκρογιαλιές
πολυτέλεια, ἄνεση καὶ ξεκούραση
συνδυασμένα μὲ τέλεια ἐξυπηρέτηση